

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

ปริญญา

รัฐศาสตร์

สาขา

รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ภาควิชา

เรื่อง การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว

The Offences of Rape Case an individual in Family

นามผู้วิจัย นางสาวปาริย์ เกตุสุวรรณ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล, สส.ม., นบ.ท.)

กรรมการ

(อาจารย์ศรีรัฐ โกวงศ์, MS (CIS))

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑาทิพย์ คล้ายทับทิม, M.A.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์จตุพร บานชื่น, M.S.S.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์วินัย อาจคงหาญ, M.A.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 4 เดือน เมษายน พ.ศ. 2549

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว

The Offences of Rape Case an individual in Family

โดย

นางสาวปาริย์ เกตุสุวรรณ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์)

พ.ศ. 2549

ISBN 974-16-1195-1

ปาจารีย์ เกตุสุวรรณ 2549: การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว
ปริญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์
และรัฐประศาสนศาสตร์ ประชานกรรมการที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์นวลจันทร์
ทัศนชัยกุล, ศส.ม, นบ.ท. 125 หน้า
ISBN 974-16-1195-1

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสัมภาษณ์ไม่มี
โครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analytic Induction) ในลักษณะ
ของการตีความ

ผลการวิจัย กรณีบิดาข่มขืนบุตร ปัจจัยด้านส่วนบุคคล พบว่า มีอายุ 38-51 ปี จบชั้น
ประถมศึกษา รายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว โดยปกติผู้กระทำผิดมีความ
ประพฤติดี มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว และรูปแบบของการกระทำความผิดคดีข่มขืนบุคคล
ในครอบครัวเป็นการกระทำชำเราแบบตัวต่อตัว(Single Rape) โดยเหยื่อมีอายุ 10-17 ปี โดยไม่ใช้
ความรุนแรงในการข่มขืนกระทำชำเรา สาเหตุในการข่มขืนเกิดจากเมาสุราหรือยาเสพติด รวมทั้ง
มีความเก็บกดทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีปัจจัยที่เกื้อหนุนในการกระทำผิดคดีข่มขืนบุคคลในครอบครัว
พบว่า เป็นครอบครัวเดี่ยว ผู้กระทำผิดไม่ได้อุปสมบทหรือบวช มีการเสพสุราเป็นอาจิส มีความ
บกพร่องทางเพศ เนื่องจากตนเองและภรรยาจะต้องหาเช้ากินค่ำ ไม่มีเวลาและโอกาสในการมี
ความสัมพันธ์ภาพทางเพศ

ผลการวิจัย กรณีบุคคลอื่นในครอบครัวข่มขืนเหยื่อ ปัจจัยด้านส่วนบุคคล พบว่า มีอายุ
28-48 ปี มีความเกี่ยวข้องเป็น พี่อา หรือ น้ำ ข่มขืน หลาน สภาพครอบครัวยากจน ใช้แรงงาน
และมีรายได้และการศึกษาดำ โดยเหยื่อมีอายุ 14-19 ปี มีรูปแบบการข่มขืนแบบตัวต่อตัวจำนวน
4 คน และมีลักษณะข่มขืนหมู่หรือลักษณะโทรมหญิงจำนวน 2 คน

ปาจารีย์ เกตุสุวรรณ 21
ลายมือชื่อนี้สัด
26-11-2549
ลายมือชื่อประธานกรรมการ 04 : ๒๘.๑๑. 2549

Pajaree Ketsuwan 2006: The Offences of Rape Case an individual in Family.
Master of Arts (Political Science), Major Field: Political Science, Department
of Political Science and Public Administration. Thesis Advisor: Associate
Professor Naunjun Tasanachaikul, M.A., Thai Bars. 125 pages.
ISBN 974-16-1195-1

This research is the qualitative research. The objectives of this research were to study
overall of characteristics of the offenders who committed rape case an individual in family.
The data were collected by non-instructional interviewed.

The result of father raped daughter were as follow: personality issue found that age
38-51 years completed elementary school. Family's income was not enough to cover family's
expenses. Most of them were in good behavior and responsible to the family. The age of the
victims were 10 – 17 years. The offenders committed the crime because of alcohols or drugs.
They were not have sex regularly because the wives were out to work from morning till night,
so they always desperate for sex.

The result of others raped ones in family were as follow: personality issues found that
age 28-48 years of the offenders were victims' relatives, which include brothers and uncles.
The family's income considered low. Many of them were low educated workers. The age of
the victims were 14-19 years. Four of them committed individual rape, and two committed
group rape.

Pajaree K.
Student's signature

N. Tasanachaikul 04 04, 2006
Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอระลึกถึงด้วยความขอบพระคุณยิ่ง
รองศาสตราจารย์ นวลจันทร์ ทศนชัยกุล ประธานกรรมการที่กรุณาใช้เวลาดูแลตรวจแก้ทุก
ขั้นตอนการศึกษาวิจัย กรรมการทั้งสองท่าน อาจารย์ศรีรัฐ โกวงศ์ กรรมการสาขาวิชาเอก ผู้ช่วย
ศาสตราจารย์จุฑาทิพ คล้ายทับทิม กรรมการสาขาวิชารอง และรองศาสตราจารย์จตุพร บานชื่น
หัวหน้าภาควิชารัฐศาสตร์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ข้อเสนอแนะ ให้แนวความคิดอันมี
ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัย จนกระทั่งวิทยานิพนธ์เรื่องนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ
คณาจารย์ภาควิชารัฐศาสตร์ทุกท่านที่ให้ความรู้ในการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย

ขอขอบคุณผู้ต้องขังเรือนจำกลางคลองไผ่ทั้ง 10 ท่านที่กรุณาให้ข้อมูลด้วยการให้สัมภาษณ์
ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จได้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา ที่ได้สนับสนุนทุก ๆ อย่างและเป็นแรงกำลังใจที่สำคัญ
อย่างยิ่งในการศึกษาครั้งนี้

ปาริย์ เกตุสุวรรณ
มีนาคม 2549

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง

(3)

บทที่ 1 บทนำ

1

ความสำคัญของปัญหา

1

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3

ขอบเขตของการวิจัย

4

นิยามศัพท์

4

บทที่ 2 การตรวจเอกสาร

7

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับราชทัณฑ์

7

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

9

ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ

20

การแก้ไขผู้กระทำผิดทางเพศ

28

ความสัมพันธ์ของครอบครัวกับการเกิดอาชญากรรม

31

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

40

กรอบในการวิจัย

47

บทที่ 3 วิธีการและอุปกรณ์

49

วิธีการศึกษาวิจัย

49

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

49

การเก็บรวบรวมข้อมูล

50

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

52

การวิเคราะห์ข้อมูล

53

บทที่ 4 ผลการศึกษาและข้อวิจารณ์

55

ผลการศึกษา

57

การวิเคราะห์ข้อมูล

86

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	102
สรุป	102
ข้อเสนอแนะ	110
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	112
ภาคผนวก	119
ภาคผนวก ก ตารางสถิติคดีอาญา	120
ภาคผนวก ข แบบสอบถามแบบไม่มีโครงสร้าง	123
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	125

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ลักษณะส่วนบุคคลของผู้กระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว	87
2	ภูมิหลังทางครอบครัวของผู้กระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว	90
3	สภาพการข่มขืนกรณีบิดาข่มขืนบุตร	92
4	บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศและรูปแบบความรุนแรงในการข่มขืนกรณีบิดาข่มขืนบุตร	94
5	ความรู้สึกละอายหลังกระทำความผิดกรณีบิดาข่มขืน	96
6	สภาพการข่มขืนกรณีบุคคลอื่นภายในครอบครัวเดียวกับเหยื่อ	97
7	บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศและรูปแบบความรุนแรงในการข่มขืนกรณีบุคคลอื่นภายในครอบครัวเดียวกับเหยื่อ	100
8	ความรู้สึกละอายหลังการกระทำความผิดกรณีบุคคลอื่นภายในครอบครัวเดียวกับเหยื่อ	101
ตารางผนวกที่		
1	“คดีอาญา” ที่มีผู้เสียหายเป็นผู้หญิงและเด็ก ปี พ.ศ. 2543 – พ.ศ. 2545	120
2	“คดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น” ที่พระราชอำนาจเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ	120

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่

หน้า

3 สถิตินักท่องเที่ยวต่างชาติ แยกตามลักษณะความผิด

121

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

อาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคม จำนวนคดีอาชญากรรมและระดับความรุนแรงของอาชญากรรมที่เกิดขึ้นในสังคม เป็นเครื่องบ่งชี้ระดับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน อันส่งผลกระทบต่อความหวาดกลัวและความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาชญากรรมทางเพศนับวันจะเพิ่มจำนวนมากและทวีความรุนแรงขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงอาชญากรรมทางเพศ พบว่า เพศหญิงจะถูกคุกคามทางเพศมากที่สุด เนื่องจาก เป็นเพศที่อ่อนแอไม่สามารถปกป้องตนเองจากการถูกคุกคาม และเป็นเพศที่มีความรู้สึกอับอายเมื่อเกิดภัยขึ้นกับตนเอง ดังนั้นเมื่อเกิดภัยคุกคามขึ้น ส่วนใหญ่จะไม่ไปแจ้งความเพื่อดำเนินคดีในการนำตัวผู้ผิดมาลงโทษ โดยเฉพาะเพศหญิงที่มีหน้ามีตาทางสังคม ซึ่งปัจจุบันภัยที่เพศหญิงถูกคุกคามเกิดขึ้นหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการถูกข่มขืนแบบตัวต่อตัว (Single Rape) การโถมหึง (Group Rape) การข่มขืน (Felony Rape) การข่มขืนภายในครอบครัว (Incest) และการข่มขืนคู่รัก (Rape with in love) หรือการกระทำอนาจารต่าง ๆ ดังเห็นได้จากสถิติในปี พ.ศ. 2545 พบว่าเพศหญิงถูกข่มขืนกระทำชำเรา ข่มขืนและข่มขืนมีจำนวนมากถึง 4,445 คน เฉลี่ยวันละ 12 คนต่อวัน (ที่มา: ศูนย์สารสนเทศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547) และเพิ่มขึ้นเป็นจำนวน 5,052 คดี ในปีพ.ศ.2547 คิดเป็นอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.66 ซึ่งเป็นตัวเลขที่มีการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้น และคาดการณ์ว่ามีเหตุการณ์ข่มขืนที่เกิดขึ้นจริงในสังคมมากกว่านี้หลายเท่า (ที่มา: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ)

ความรุนแรงของอาชญากรรมทางเพศที่ส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างรุนแรง และขัดต่อศีลธรรมอันดีตามหลักคำสอนของศาสนาและสร้างความรู้สึกอับอายต่อเหยื่อมากที่สุด คืออาชญากรรมทางเพศที่กระทำกับบุคคลในครอบครัว โดยทั่วไปบุคคลในครอบครัวถือว่าเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดกับเหยื่อมากที่สุด ในขณะที่ความรุนแรงจะให้ความสำคัญในฐานะที่เป็นสมาชิกของครอบครัว สามารถเป็นเกราะในการป้องกันภัยอันตรายต่างๆ ทั้งชีวิตและทรัพย์สิน และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รวมทั้งการให้ความไว้วางใจหรือให้คำปรึกษาต่างๆ แต่กลับกลายเป็นบุคคล

ภายในครอบครัวกลับต้องมากระทำผิดเสียเอง ไม่ว่าจะเป็นพ่อข่มขืนลูก ลูกข่มขืนแม่ ตาข่มขืนหลาน พี่เขยข่มขืนน้องเมีย พ่อเลี้ยงข่มขืนลูกเลี้ยง หรือแม้กระทั่งพี่ข่มขืนน้อง ดังจากข่าวที่ได้นำเสนออยู่บ่อยครั้ง อาทิ พ่อข่มขืนลูกตั้งท้อง 4 เดือน แม่พามาแจ้งจับจนมุมปฎิเสธ (หนังสือพิมพ์ไทยรัฐปีที่ 56 ฉบับที่ 17422 วันที่ 22 พฤศจิกายน 2548) พ่อข่มขืนลูกเข้มอบตัวสัปดาห์หน้า (หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน 7 สิงหาคม 2547) เป็นต้น

กรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานสุดท้ายของกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องรับภาระในการควบคุมผู้ต้องขัง และการพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองที่ดี เมื่อกลับคืนสู่สังคมใหม่และให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างปกติสุข ซึ่งการควบคุมผู้กระทำผิดอยู่รวมกันย่อมทำให้การถ่ายทอดนิสัยจากผู้ต้องขังที่มีสันดานเป็นผู้ร้ายไปสู่ผู้ต้องขังที่พอจะแก้ไขได้ ทำให้กรมราชทัณฑ์ได้ตระหนักถึงความสำคัญ จึงแยกขังผู้ต้องขังโดยการจัดเรือนจำหรือทัณฑสถานเป็นเอกเทศ อาทิ ทัณฑสถานหญิงสำหรับควบคุมผู้ต้องขังหญิง ทัณฑสถานวัยหนุ่มสำหรับควบคุมผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 18 – 25 ปี และทัณฑสถานบำบัดพิเศษสำหรับควบคุมผู้ต้องขังในคดียาเสพติด การจัดแบ่งสถานที่ของเรือนจำและทัณฑสถานออกเป็นสัดส่วน โดยมีสิ่งกีดกันหรือขอบเขตแน่นอน ทั้งนี้เพื่อจัดแยกผู้ต้องขังออกแต่ละประเภทไว้ในส่วนต่าง ๆ การจัดแยกผู้ต้องขังหลายคนในคดีเดียวกันออกต่างหากมิให้ปะปนกัน การจัดแยกผู้ต้องขังป่วยด้วยโรคติดต่อร้ายแรงออกจากผู้ต้องขังทั่วไป (กรมราชทัณฑ์, ม.ป.ป. , น. 23 - 24) ด้วยข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ สถานที่ อัตรากำลัง ทำให้ไม่สามารถแยกขังผู้ต้องขังออกเป็นฐานความผิด โดยเฉพาะในคดีการข่มขืนกระทำชำเราออกจากผู้ต้องขังอื่นๆ ส่งผลทำให้ผู้ต้องขังดังกล่าวมิได้เข้ารับการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศ เมื่อพ้นโทษมีโอกาสที่จะกระทำผิดซ้ำ รวมทั้งอาจเกิดความไม่ปลอดภัยต่อเหยื่อและสังคมได้

ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 กรมราชทัณฑ์ได้เห็นความสำคัญจึงได้จัดทำโปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำผิดทางเพศขึ้น โดยใช้ระยะเวลาการดำเนินการทั้งสิ้น 40 สัปดาห์ ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมผู้กระทำผิดทางเพศให้สามารถได้เข้าใจชีวิต รู้จักคุณค่าของตนเองและผู้อื่น การรับรู้ถึงความรู้สึกของเหยื่อ ให้กลุ่มผู้ต้องขังดังกล่าวมีความสำนึกในการกระทำความผิดรวมทั้งจัดการกับอารมณ์ระบายทางเพศของตนเอง แต่ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณ บุคลากรทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ การจำแนกผู้ต้องขังที่เข้าโปรแกรมการอบรมอาจทำให้การดำเนินการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟูและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกระทำผิดทางเพศขาด

ประสิทธิภาพส่งผล ทำให้ผู้ต้องขังดังกล่าวอาจเกิดการกระทำผิดซ้ำภายหลังการปล่อยตัวพ้นโทษได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่กระทำความผิดทางเพศกับบุคคลในครอบครัว

ดังนั้นผู้ศึกษาซึ่งเป็นข้าราชการคนหนึ่งของกรมราชทัณฑ์ได้ตระหนักถึงความสำคัญ จึงมีความสนใจอย่างจริงจังในการศึกษาวิจัยการกระทำผิดทางเพศขึ้น เจาะลึกในรายที่กระทำกับบุคคลในครอบครัวทั้งนี้เพื่อทราบว่าผู้กระทำผิดมีสาเหตุของการกระทำผิด เนื่องจากอะไรหรือมีปัจจัยอะไร บ้างที่มีอิทธิพลต่อการกระทำผิด อันจะเป็นแนวทางในการแสวงหามาตรการในการป้องกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบในการแก้ไข ฟื้นฟู บำบัดสภาพจิตใจของผู้ต้องขังให้มีกระบวนการคิดและการตัดสินใจที่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคม โดยผู้ศึกษาได้เลือกศึกษากลุ่มผู้ต้องขังในเรือนจำคลองไผ่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการข่มขืนกระทำชำเรา ในกรณีข่มขืนบุคคลภายในครอบครัว
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความความสัมพันธ์และปัจจัยที่เกื้อหนุนในการกระทำผิดกรณีข่มขืนบุคคลในครอบครัว
3. เพื่อเป็นข้อมูลในการสนับสนุนแก่ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในการป้องกันอาชญากรรมและการปรับเปลี่ยนโปรแกรมการแก้ไข ฟื้นฟู บำบัด ฟื้นฟูและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการกระทำผิดทางเพศอย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกัน ปรามปรามผู้กระทำทางเพศ คดีข่มขืนกระทำชำเรา และเป็นข้อมูลในการสนับสนุนการจัดทำรูปแบบการพัฒนา แก้ไขพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่มีพฤติกรรมข่มขืนกระทำชำเราให้กลับตนเป็นพลเมืองที่ดีภายหลังการกลับคืนสู่สังคมได้อย่างปกติสุข

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว ครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ต้องขังชายที่กระทำความผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราที่กระทำกับบุคคลในครอบครัวโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกเฉพาะในรายที่ให้ข้อมูลน่าเชื่อถือเป็นจำนวน 10 ราย ซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำกลางคลองไผ่ (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2548)

นิยามศัพท์

ปัจจัยภูมิหลัง ได้แก่ อายุขณะกระทำความผิด อายุปัจจุบัน ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส จำนวนบุตร การเข้าอุปสมบท

ผู้ต้องขังเด็ดขาดชาย หมายถึง บุคคลเพศชายที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเรา ข่มขืนกระทำชำเราและฆ่าเหยื่อ การข่มขืนกระทำชำเราและทำร้ายเหยื่อศาลพิพากษาว่ามีความผิดจริง และลงโทษให้จำคุก

การกระทำผิดทางเพศ หมายถึง การกระทำใดๆ ที่กระทำขึ้น โดยขึ้นใจหรือใช้กำลัง ประทุษร้ายต่อเพศหญิง เพื่อร่วมประเวณี ผู้กระทำไม่จำเป็นต้องสำเร็จความใคร่ หากอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชาย ล่วงล้ำเข้าไปในช่องคลอดของเพศหญิง แม้เพียงเล็กน้อย ก็นับว่าเป็นการข่มขืนกระทำชำเราแล้ว ผู้กระทำอาจกระทำคนเดียวหรือร่วมกัน อาจทำเป็นกลุ่มก็ได้ โดยถือว่าเป็นองค์ประกอบตามกฎหมายอาญา มาตรา 276

การร่วมกระทำผิด หมายถึง การกระทำผิดอาญาโดยเป็นตัว ผู้สนับสนุน หรือผู้จ้างวาน

ลักษณะนิสัย หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่สำคัญซึ่งเป็นตัวกำหนดหรือแรงจูงใจสำคัญในการกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งสามารถแบ่งได้เป็นหลายลักษณะนิสัย เช่น ลักษณะหมกมุ่นในทางเพศจนเป็นนิสัย ได้แก่ การชอบเที่ยวโสเภณี ชอบแอบดูผู้หญิงอาบน้ำ ไปสถานบริการอาบอบนวด ชอบดูผู้หญิงแต่งตัวโป้ ชอบอ่านหนังสือพิมพ์คอลัมน์ทางเพศ ชอบดูภาพยนตร์ลามก วิดีโอลามก การอ่านหนังสือทางเพศ เป็นต้น

แรงจูงใจในการกระทำความผิด หมายถึง ความต้องการการตอบสนองในสิ่งที่ตนเองต้องการ อาจเกิดจากความต้องการทางกาย เช่น อากาศหนาวต้องการเสื้อผ้ามารวมใส่เพื่อป้องกันความหนาวทำให้ร่างกายอบอุ่น และเกิดจากความต้องการทางด้านจิตใจ ในการต้องการการยอมรับจากคนอื่น และเพื่อสนองตอบความต้องการที่ไม่สามารถมองเห็นได้

ความต้องการทางเพศ หมายถึง ความต้องการที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการที่จะมีชีวิตอยู่รอด เป็นความต้องการที่ส่งผลมาจากสภาวะแวดล้อม จากการเรียนรู้และประสบการณ์ในสังคม

ความต้องการระบายความต้องการทางเพศในอดีต หมายถึง ประสบการณ์ทางเพศในอดีต ซึ่งอาจเกิดจากการรับรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้เมื่อโตขึ้นต้องการจะกระทำแบบเช่นเดียวกับในอดีต โดยมีได้คำนึงถึงความถูกต้อง หรือศีลธรรม หรือ การรับรู้ เห็น ถูกพร่ำสอน และอยู่ใกล้ชิดบุคคลที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติวิสัย เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน จนกระทั่งไม่สามารถระับความต้องการทางเพศเมื่อมีความต้องการได้ และเมื่อมีโอกาสก็จะแสดงออกตามความรู้สึกอารมณ์ส่วนลึกที่ถูกเก็บไว้

สถานที่กระทำความผิด หมายถึง เลหสถาน หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพ ซึ่งคนอยู่อาศัย และรวมถึงสถานที่เสี่ยง คือจุดที่ผู้คนสัญจรน้อย เช่น ซอยเปลี่ยว หรือจุดที่เป็นจุดลับตาคน เช่น ซอกตึก ใต้สะพาน หรือจุดที่มีทางเข้าออกทางเดียว หรือจุดที่มีแสงสว่างน้อย

ความสัมพันธ์ของผู้ต้องขังกับเหยื่อ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่เกิดจากสายโลหิตพ่อแม่พี่น้อง ญาติ เพื่อนบ้าน คนรู้จัก หรือบุคคลทั่วไป รวมถึงบุคคลเสี่ยง คือบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกระทำต่อเหยื่อเอง

สิ่งที่ยั่วยุจากภายนอก หมายถึง สิ่งที่ทำให้เกิดความต้องการให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เช่น การแต่งกายที่เปิดเผยอวัยวะ ชอบตื้นเขินกลางคืน ไร้ใจคนง่าย หรืออยู่ที่เปลี่ยวในลำพัง หรือการเสพสิ่งเสพติด สื่อลามกในรูปแบบต่าง ๆ เป็นต้น

บุคคลในครอบครัว หมายถึง ญาติข้างใดข้างหนึ่งทางฝ่ายของภรรยา หรือฝ่ายสามี พี่ น้ำ อา
ลุง ปู่ หรือใครก็ตามที่นับตามสายการนับเครือญาติ ว่าเป็นญาติ แต่ต้องอาศัยกินอยู่ในบ้านเดียวกับ
ผู้เสียหายโดยต้องอาศัยเกินกว่าหนึ่งเดือนขึ้นไป

สิ่งเร้าในการกระทำผิด หมายถึง สารเสพติด สุรา ภาพสิ่งลามกอนาจาร ตัวเหยื่อ

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว ซึ่งแยกได้เป็น 5 ส่วน คือ

1. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับราชทัณฑ์
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
3. ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ
4. ความสัมพันธ์ของครอบครัวกับการเกิดอาชญากรรม
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลเบื้องต้น

บทบาทและภารกิจของกรมราชทัณฑ์

กรมราชทัณฑ์ เป็นหน่วยงานหนึ่งที่อยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงยุติธรรม มีหน้าที่ในการควบคุม ดูแล แก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขังให้กลับคืนสู่สังคมและอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข โดยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้ (รายงานประจำปี กรมราชทัณฑ์, 2547)

1. ปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมาย โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง โดยให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับ นโยบายกระทรวง หลักราชาธิปไตย และหลักทฤษฎีวิทยาศาสตร์ ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำ สำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์การสหประชาชาติ

3. ดำเนินการเกี่ยวกับสวัสดิการและการสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง

4. ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมหรือตามที่ กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย โดยมีโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- ราชการบริหารส่วนกลาง สำนัก 5 สำนัก กอง 13 กอง
- เรือนจำกลาง
- เรือนจำพิเศษ
- เรือนจำจังหวัด
- เรือนจำอำเภอ
- เรือนจำชั่วคราว
- ทัณฑสถาน
- สถานกักกัน
- สถานกักขัง

เรือนจำกลางคลองไผ่

เรือนจำกลางคลองไผ่ (แห่งเดิม) ตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2479 ปัจจุบันตั้งเป็นเรือนจำ ชั่วคราวคลองไผ่ (ศูนย์ชุมชนบำบัดคลองไผ่) ได้ย้ายมาตั้ง ณ ที่แห่งใหม่เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2543 สังกัด กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้เป็นไปตาม คำพิพากษาของศาล และคำสั่งลงโทษของผู้มีอำนาจ โดยมีอำนาจควบคุมผู้ต้องขังกำหนดโทษ ตั้งแต่ 30 ปี ถึงตลอดชีวิตและมีอัตราความจุควบคุมผู้ต้องขังจำนวน 3,500 คน ปัจจุบันมีจำนวน ผู้ต้องขังที่อยู่ในความควบคุมจำนวนทั้งสิ้น 3,139 คน (ณ วันที่ 31 มกราคม 2548) และมีจำนวน ผู้ต้องขังที่กระทำความผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราจำนวนทั้งสิ้น 565 ราย (เอกสารโรเนียว เรือนจำ กลางคลองไผ่, 2548)

และจากข้อมูลของเรือนจำกลางคลองไผ่ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอข้อมูลจากเรือนจำในส่วนที่ไม่กระทบต่อกลุ่มตัวอย่างตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. 2540 หมวด 3 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล มาตรา 24 ข้อ (๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด ดังจะได้กล่าวในแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่อไปดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรา เป็นอาชญากรรม ที่แสดงถึงการละเมิดสิทธิขั้นต้นต่อกฎหมายและระเบียบทางสังคม และเป็นปัญหาที่สังคมและสาธารณชนควรหันมามองเพื่อให้เห็นถึงความสำคัญเร่งด่วนปัญหาหนึ่งที่ต้องได้รับการแก้ไข และหันมาสนใจใส่ใจ เพื่อศึกษาและหาวิธีการป้องกัน ปรามปรามและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด และในการเก็บข้อมูลได้เลือกผู้ต้องขังในข้อหาข่มขืนกระทำชำเรา กรณีนี้จึงเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยจึงขอเสนอพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 หมวด 3 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล มาตรา 24 (4) ดังนี้

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

หมวด ๓ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ทำให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

กล่าวโดยสรุป การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยมิได้เปิดเผยข้อมูลอันจะส่งผลถึงความเสียหายแก่กลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด ทั้งนี้ได้ดำเนินการตามหมวด 3 ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล มาตรา 24 ข้อ ๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

และในการกระทำผิดซ้ำขึ้นกระทำซ้ำเรา ที่เป็นปัญหาสังคมที่ต้องได้รับการแก้ไข รวมทั้งต้องศึกษาหาวิธีป้องกัน ปรามปรามและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังเช่น กรมราชทัณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ทำงานอยู่ มีทำหน้าที่ควบคุม แก้ไข และพัฒนาพฤตินิสัยเพื่อคืนคนดีมีคุณค่าให้ผู้กระทำผิดได้กลับคืนสู่สังคมและอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข และคนในสังคมยอมรับ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด ซึ่งมีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

ทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow's Theory of Human Motivation)

Maslow (1970,อ้างถึงใน สิริอร, 2547) ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์เขามีแนวคิดว่ามนุษย์ทุกคนล้วนมีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น ความต้องการของมนุษย์เป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจูงใจพฤติกรรมมนุษย์มีสมมติฐาน 3 ประการ (สถิต, 2520: 473) คือ มนุษย์มีความต้องการและความต้องการมีอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะมีลำดับขั้นตอน เมื่อความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดพฤติกรรม นอกจากนี้ความต้องการของมนุษย์จะซ้ำซ้อนกันในแต่ละระดับความต้องการจึงมีการคาบเกี่ยวกัน(Overlapping) อยู่เสมอ 5 ขั้น ตามลำดับความสำคัญได้แก่ (สถิต, 2540: 474-480)

ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการทางกายภาพ และเป็นความต้องการด้านมูลฐานของมนุษย์ เป็นความต้องการในเรื่องของการกินอยู่ หลับนอน พักผ่อน ความสัมพันธ์ทางเพศ เช่น ความต้องการปัจจัย 4 เป็นต้น

สิริอร (2547: 241-242) ได้แบ่งแรงจูงใจเกิดขึ้นจากความต้องการ ความต้องการมีมากมาย แต่ในที่นี้ได้แบ่งออกเป็น 2 ประการ คือ ความต้องการทางกาย และ ความต้องการทางจิตในที่นี้จะขอกล่าวถึงความต้องการทางกายเท่านั้น

ความต้องการทางกาย คือ ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิที่พอเหมาะแก่ร่างกาย การขับถ่าย การเคลื่อนที่ การพักผ่อน การผสมพันธุ์ และการปราศจากความเจ็บป่วย เมื่อร่างกายได้รับการตอบสนองความต้องการเหล่านี้อย่างพอเพียง ร่างกายจะอยู่ในสภาพสมดุลไม่คืนรน แต่ถ้าเมื่อใดร่างกายพร่องในสิ่งที่ต้องการก็จะเกิดแรงขับทางกาย (Physiological Drive) แรงขับทางกายจะผลักดันให้สิ่งมีชีวิตมีพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการทางร่างกาย พฤติกรรมการตอบสนองความต้องการทางกายมี 2 ระดับ คือ กิริยาสะท้อน และ พฤติกรรมเจตนา

สรุป ความต้องการทางกายนั้น เป็นความต้องการที่จะทำให้ร่างกายเกิดความสมดุล เมื่อร่างกายต้องการก็จะผลักดันให้เกิดการสนองตอบ เมื่อได้รับการสนองตอบแล้ว ร่างกายก็จะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ การผลักดันของร่างกายทำให้เกิดพฤติกรรม และพฤติกรรมนั้นก็จะตอบสนองทางร่างกายแบ่งเป็น 2 ระดับ ระดับแรกคือระดับกิริยาสะท้อน เกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เช่น เมื่อเราถูกแสงแดดแรง ๆ เราเงยหน้าขึ้นหรือหลบแดดเสีย และพฤติกรรมเจตนาซึ่งเกิดขึ้นจากภายนอก ร่างกาย เรียกว่าแรงขับความกระหาย แรงขับความหิว และแรงขับทางเพศ ดังนั้นผู้วิจัยจะขอยกแรงขับทางเพศซึ่งเป็นแรงขับสำคัญตัวหนึ่งดังต่อไปนี้

แรงขับทางเพศ (Sex Drive)

ชัยพร (2525) แรงขับทางเพศนับเป็นแรงขับทางกายที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่อเนื่องและมีเป้าหมายเช่นเดียวกับแรงขับความกระหายและแรงขับความหิว แต่จะต่างกันที่

1. แรงขับทางเพศไม่เกิดจากการขาดสมดุลของร่างกายที่ต้องใช้ระบบไฮมิโอสแตซิส แรงขับทางเพศเกิดขึ้นเนื่องเพราะระดับฮอร์โมน (Hormone) เพศสูง
2. แรงขับทางเพศไม่เกี่ยวข้องกับการมีชีวิตอยู่รอด ในขณะที่แรงขับความกระหายกับแรงขับความหิวเกี่ยวข้องกับการมีชีวิตอยู่รอด อย่างไรก็ตามแรงขับทางเพศก็ต้องเกี่ยวข้องกับการอยู่รอดของเผ่าพันธุ์

3. แรงขับทางเพศเกี่ยวข้องกับจริยธรรมในสังคมค่อนข้างรุนแรงกว่าแรงขับความหิว และเป็นแรงขับที่ถูกกระตุ้นจากสภาพแวดล้อม จากการเรียนรู้และประสบการณ์ในสังคมได้มาก จนเป็นผลต่อพฤติกรรมให้มีระดับความซับซ้อนมากขึ้น

4. แรงขับทางเพศ เป็นการลดพลังงาน ในขณะที่แรงขับความกระหาย แรงขับความหิวเป็นการเผาผลาญพลังงานเพิ่มเติม สาเหตุที่ทำให้เกิดลักษณะทางเพศและพฤติกรรมทางเพศ ประกอบไปด้วย โครโมโซม (Chromosome) ฮอร์โมน (Hormone) สมอง (Brain) ปีกังกายนอก ร่างกาย และสุดท้ายคือสภาพจิต สภาพจิตนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อกิจกรรมทางเพศ สภาพจิตปกติจะมีกิจกรรมทางเพศได้ปกติ แต่เมื่อใดสภาพจิตกระทบกระเทือน กิจกรรมทางเพศก็จะเบี่ยงเบนไปด้วย สภาพจิตถูกกระทบกระเทือนได้ด้วยหลายสาเหตุ เกิดจากการเลี้ยงดู การได้รับการปฏิบัติจากสังคมหรือคนรอบข้าง ฐานะทางเศรษฐกิจ รวมไปถึงประสบการณ์ทางเพศของแต่ละบุคคล พฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนไปสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1) พฤติกรรมล้มเหลวทางเพศ (Ineffectiveness) มนุษย์ที่ถึงวุฒิภาวะทางเพศจะมีโอกาสประสบเหตุการณ์ล้มเหลวในกิจกรรมพฤติกรรมทางเพศในบางครั้งบางคราว และความเครียดก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พฤติกรรมทางเพศล้มเหลวได้ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อความเครียดหายไป กิจกรรมทางเพศก็จะกลับมาเป็นปกติ

2) พฤติกรรมทางเพศผิดธรรมชาติ (Unconventional sex object) ตามธรรมชาติเพศชายควรมีกิจกรรมทางเพศกับเพศหญิง และควรเป็นการสัมพันธ์เมื่อถึงวัยเจริญพันธุ์ทั้งคู่ แต่ความผิดปกติทางจิตใจทำให้มนุษย์บางคนมีกิจกรรมทางเพศที่ผิดธรรมชาติ บางคนเป็นคนที่รักร่วมเพศ บางคนเป็นคนที่ชอบสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กวัยที่ยังไม่เจริญพันธุ์ พวกนี้เรียกว่า Pedophilia และอาจมาจากสาเหตุอื่น ๆ เช่น ยาเสพติด สังคมที่ฟอนเฟะทางเพศโดยไม่มีใครให้ความสนใจ สังคมที่ไร้จริยธรรมไม่มีกฎไม่มีเกณฑ์ เป็นต้น

3) พฤติกรรมการแสดงออกทางเพศ (Unconventional modes of sexual expression) การแสดงออกทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น บางคนชอบแอบดูคนอื่นที่มีกิจกรรมทางเพศกันเรียกว่า Voyeurism บางคนชอบอวดของสงวนของตนให้สาธารณชนดูโดยไม่มีกาลเทศะเรียก Exhibitionism และบางคนมีพฤติกรรมที่รุนแรงชอบทำร้ายร่างกายคู่นอนของตนเรียกว่า Sadist และบางคนชอบให้คู่นอนของตนทำร้ายร่างกายตนเรียกว่า Masochist

ผู้วิจัยขอสรุปว่า แรงขับทางเพศเป็นแรงขับที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่อเนื่อง แต่เป็นแรงขับที่ไม่เกี่ยวข้องกับการมีชีวิตอยู่รอด แต่เกี่ยวข้องกับการดำรงอยู่ของเผ่าพันธุ์ เกี่ยวข้องทางจริยธรรมในสังคม เป็นการลดพลังงานความต้องการ แตกต่างจากแรงขับความหิวที่จะแสวงหาสิ่งที่มาเพิ่มพลังงาน ฉะนั้นแล้วจึงต้องมีเครื่องมือในการควบคุมมิให้กระทำความผิดจากแรงขับที่ไม่มีผลเกี่ยวข้องกับการอยู่รอดของชีวิตและเป็นผลที่ทำให้คุณธรรม จริยธรรมของคนในสังคมเสื่อมถอยลงจึงขอยกตัวอย่างของทฤษฎีในการควบคุมพฤติกรรมต่อเนื่องและเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศดังต่อไปนี้

ทฤษฎีกลไกการควบคุม (Containment Theory)

Reckless (1973 อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 114-116) เจ้าของทฤษฎีกลไกในการควบคุม ซึ่งเป็นนักอาชญาวิทยาที่มีชื่อเสียงชาวอเมริกา ได้อธิบายว่าเป็นทั้งพฤติกรรมที่ต้องตามกฎหมายและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบน กลไกในการควบคุมนั้นมีอยู่ 2 ลักษณะโดยยึดสมมติฐานไว้ว่ากลไกภายในที่เข้มแข็งและกลไกภายนอกที่มีพลังสูงจะเป็นสิ่งขวางกั้นพฤติกรรมเบี่ยงเบนได้ Walter C. Reckless นักอาชญาวิทยาชาวอเมริกัน พูดถึงพฤติกรรมที่ต้องตามกฎหมายและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนการกระทำความผิดจะมีกลไกในการควบคุมที่เกี่ยวข้องอยู่ 2 ระบบ

1. ระบบการควบคุมภายใน (Inner Control)
2. ระบบการควบคุมภายนอก (Outer Control)

ระบบการควบคุมภายใน จะเป็นกลไกที่มาจากองค์ประกอบของความเป็นตัวตน (Self components) ซึ่งแต่ละบุคคลนั้นย่อมจะมีความสามารถในการควบคุมตนเองได้ในระดับที่ต่างกันไป ซึ่งทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับ การได้รับการเลี้ยงดูจากครอบครัวและเป็นบุคลิกภาพเฉพาะตัว เช่น การควบคุมตนเอง การมีแนวคิดที่ดีมีเหตุผลในการตัดสินใจ มีความสุขุมรอบคอบรู้จักใคร่ครวญสิ่งที่ถูกหรือผิด ความเข้มแข็งของจิตสำนึก ความมีสติสัมปชัญญะ ความอดทนอดกลั้นสูง ความอดทนได้ต่อสิ่งชั่วร้ายทั้งหลาย ความรับผิดชอบ ความคิดมุ่งหวังที่มีจุดหมายปลายทาง ความสามารถที่จะหาสิ่งทดแทนทำให้เกิดความพอใจได้ ความสามารถหาเหตุผลลดความตึงเครียดได้ สิ่งเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นตัวกำหนดภายในจิตใจ ซึ่งหากควบคุมจิตใจไม่ดีพอก็จะก่ออาชญากรรมได้ง่าย

ตัวอย่าง การที่ชายเห็นผู้หญิงแต่งตัวโป๊ทำให้มีความรู้สึกทางเพศทำให้อยากเข้าไปข่มขืน แต่มีสติคิดถึงผลเสียหายที่ตามมา จึงหาสิ่งทดแทนเพื่อทำให้เกิดความพอใจด้วยการกลับไปหาภรรยาของตน

ระบบการควบคุมภายนอก หมายถึง ปัจจัยทางสังคมที่จะทำให้คนประพฤติอยู่ในขอบเขต ประกอบไปด้วยปฏิกิริยาทางศีลธรรม ความเข้มแข็งของสถาบันที่ส่งเสริมในเรื่องแนวทางประพฤติ เป้าหมาย และความมุ่งหวังแห่งชีวิต สภาพสังคมที่เต็มไปด้วยความหวังและความมีเหตุผล รวมถึงคำแนะนำและวินัยที่มีประสิทธิภาพ กิจกรรมที่มีเหตุผล การมีโอกาสได้รับการยอมรับนับถือ การมีเอกลักษณ์และมีสิ่งหมายปอง กฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกา จารีตประเพณี ศีลธรรม วินัยและสำคัญที่สุด คือกฎหมายเพราะกฎหมายเป็นสิ่งที่ควบคุมผู้คนในสังคมประพฤติปฏิบัติตน ตั้งอยู่ในกฎระเบียบ และทำให้สังคมสงบสุขในที่สุด

จากทฤษฎีสรุปได้ว่า กลไกการควบคุม คือการที่บุคคลต่าง ๆ อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุขนั้นจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญคือจะต้องมีจิตใจที่เข้มแข็งอดทนต่อสิ่งชั่วร้ายต่าง ๆ ที่เร่รุ่ม ปิปรัด ชั่วร้าย มีความละเอียดเกรงกลัวต่อบาปหรือผลของการกระทำผิด และจะต้องมีกฎหมายที่เข้มแข็ง มีจารีตประเพณีที่ทุกคนประพฤติปฏิบัติสืบทอดต่อ ๆ กันมา ต้องยึดถือและปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมที่ได้มีการกำหนดขึ้นมาเพื่อให้ทุกคนในสังคมยึดถือและปฏิบัติร่วมกันและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมนั้น ๆ

ทฤษฎีปกตินิสัย (Routine Activity Theory)

ทฤษฎีนี้ผู้วิจัยขอสรุปสาระสำคัญจากหนังสือซึ่ง Felson (1994 อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 129-134) นักสังคมวิทยาได้ศึกษาเป็นแนวคิดใหม่ซึ่งพิจารณารายละเอียดในการก่ออาชญากรรมด้านวิธีการและสาเหตุโดยให้ความสำคัญไปที่ตัวเหยื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นมูลเหตุของใจในการก่อพฤติกรรมอาชญากรรม โดย Felson รวบรวมงานเขียนของนักอาชญาวิทยาหลายท่าน คือ Clarke, Cornish และ Cohen ได้รวบรวมข้อมูลทั้งระดับจุลภาคและมหภาค ในที่สุดผลการศึกษาแนวคิดทฤษฎีนี้ คือ องค์ประกอบการเกิดอาชญากรรม แยกได้ดังนี้

1. อาชญากรที่จะกระทำความผิด สาเหตุการเกิดอาชญากรรมที่มาจากตัวผู้กระทำ

ความผิดหรืออาชญากรรมโดยตรง พฤติกรรมอาชญากรรมเกิดจากตัวผู้กระทำความผิดเป็นสาเหตุสำคัญ รองลงมาจึงเป็นสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อม สาเหตุจากผู้กระทำความผิดหรืออาชญากรที่จะกระทำความผิด พิจารณาแยกเป็นด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ปัญหาจากสุขภาพทางจิตใจหรือทางร่างกายซึ่งอาจบกพร่องพิการทำให้ไม่สามารถทำงานได้ จึงไม่มีรายได้เลี้ยงชีพ เมื่อขาดแคลนบางคนจึงหันไปทำผิดด้วยการประทุษร้ายร่างกายหรือต่อทรัพย์ ลักษณะพิการอาจเป็นแขนด้วน ขาเสีย ตาบอด ส่วนสาเหตุจากความผิดปกติทางจิต คือ จิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 65 ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 65 บัญญัติว่า “ผู้ใดกระทำความผิดในขณะที่ไม่สามารถรู้ผิดชอบหรือไม่สามารถบังคับตนเองได้ เพราะมีจิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือน ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น “แต่ถ้าผู้กระทำความผิดยังสามารถรู้ผิดชอบอยู่บ้าง หรือยังสามารถบังคับตนเองได้บ้างผู้นั้นต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้น แต่ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้”

1.2 บุคลิกภาพ ในที่นี้ขอเน้นที่จิตใจ ความหมายภาวะจิตใจข้อนี้หมายถึง ความกดดันที่เกิดจากสาเหตุอื่นซึ่งไม่ใช่สาเหตุอันเนื่องมาจากจิตใจไม่ปกติ จิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่นเฟือน ปัญหาทางจิตใจยกตัวอย่าง เช่น ใจร้อน หงุดหงิดง่าย เอาแต่ใจตัวเองเอาชนะ ภาวะจิตใจที่กล่าวมานี้เป็นลักษณะเฉพาะคนอันเป็นองค์ประกอบหนึ่งของบุคลิกภาพ บุคคลใดก็ตามถ้ามีบุคลิกภาพแบบก้าวร้าวหรือใช้อารมณ์ก็จะกระทำความผิดได้ง่ายเพราะขาดเหตุผลในการพิจารณาเพื่อตัดสินใจก่ออาชญากรรม

1.3 ฐานะทางเศรษฐกิจ ปัญหาความยากจน ขาดแคลน ถือเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่ผลักดันให้มีพฤติกรรมอาชญากรรม ความต้องการที่จำเป็นของชีวิตเป็นสิ่งที่ทุกคนต้องดิ้นรน ขวนขวายเพื่อความอยู่รอด หรือเพื่อสนองความต้องการทางวัตถุบางอย่าง ปัจจุบันสังคมมีความเปลี่ยนแปลง ความทันสมัยทางเทคโนโลยีทุกด้านมีความก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ประกอบกับความเคลื่อนไหวทางสังคม (Social mobility) มีการขยายอย่างกว้างขวางทำให้สังคมมีความเปลี่ยนแปลงในทางวัตถุต่างๆ มาก ปัญหาที่ตามมาคือคนส่วนใหญ่มีค่านิยมทางวัตถุเปลี่ยนไปในระดับมาก จนยากแก่การจะยับยั้งหรือควบคุมการก่ออาชญากรรมในทุกสังคม

1.4 สาเหตุจากสภาพแวดล้อม สาเหตุเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม มีแนวโน้มเอื้อต่อการก่ออาชญากรรม เช่น ถนนมืด ไม่มีไฟฟ้าข้างทาง การวางผังเมืองไม่เหมาะสม เช่น ถนนทางเข้าออกในหมู่บ้านมีหลายประตู หรือทางเป็นซอยตัน นอกจากนั้นลักษณะตัวอาคารที่พักอาศัย เช่น บ้าน

เดี่ยวมีบริเวณกว้างขวาง ไม่มีห้องนอนเป็นการเฉพาะ คอนโดมิเนียมหรือทาวน์เฮาส์ ผู้กระทำ ความผิดก็จะศึกษาดูผ่านทางหลบหนีหรืออาจมีความสัมพันธ์รู้จักกับคนใกล้เคียงก็ถือว่าเป็นช่องทาง

2. สาเหตุจากเหยื่อที่เหมาะสม พฤติกรรมของเหยื่อหรือผู้ถูกระทำซึ่งเป็นผู้เสียหาย แม้ จะไม่ใช่สาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรมโดยตรง แต่ก็ยังเป็นปัจจัยสนับสนุนให้มีพฤติกรรม อาชญากรรมเกิดขึ้นได้ นับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญรองลงมาจากตัวอาชญากรเอง หมายความว่า ถ้า เหยื่อมีปฏิกิริยาที่ไม่เหมาะสม แต่ถ้าตัวอาชญากรเป็นคนมีความเข้มแข็ง รู้จักพิจารณาถึงผล เสียหายที่จะเกิดตามมา การก่อพฤติกรรมอาชญากรรมก็จะไม่เกิดขึ้น การกระทำที่เป็นปฏิกิริยา สัยคนเราทุกคนจะมีนิสัยแตกต่างกัน เช่น การกลับบ้านสามทุ่ม ออกจากบ้านหกลึก แสดงว่าชอบ ดื่นเช้า พฤติกรรมใดก็ตามถ้าผู้นั้นกระทำซ้ำๆ ก็จะกลายเป็นนิสัย พฤติกรรมปฏิกิริยาของเหยื่อเป็น อย่างไร จึงเป็นช่องทางให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้

กรณีตัวอย่างในข้อเท็จจริง เช่น ความผิดเกี่ยวกับเพศกรณีข่มขืนกระทำชำเราเหยื่อหรือ ผู้เสียหายที่เป็นผู้หญิงมีพฤติกรรมอันเป็นการกระทำซ้ำๆ หรือที่เรียกว่าปฏิกิริยาดังได้กล่าวมาแล้ว เช่น ชอบแต่งตัวเปิดเผยร่างกายจนเกินไป นุ่งสั้น ใส่เสื้อเปิดคอกว้างมีเว้าแหว่งให้เห็น บางคนจะ ชอบใส่เสื้อกางเกงรัดรูปร่างมาก พฤติกรรมอื่น คือ ชอบเที่ยวกลางคืนในสถานบันเทิงที่มีบริการใน รูปแบบต่างๆ เช่น ดิสโก้เธค และผับ จึงมีนิสัยกลับบ้านดึก ชอบใช้จ่ายฟุ่มเฟือยด้วย การดื่มของมึน เมา และชอบสนุกสนานคึกคะนอง ดังนั้น เมื่อมีชายที่เข้ามาใกล้ชิดก็จะทำให้ผู้นั้นหาโอกาสกระทำ การข่มขืนได้โดยไม่ยาก เนื่องจากการแต่งตัวที่ไม่ปกปิดให้เรียบร้อยประกอบกับมีนิสัยชอบดื่ม เบียร์และไวน์ ทำให้ขาดสติในการควบคุมตัวเองได้

3. การขาดความสามารถในการปกป้องทรัพย์สินหรือร่างกาย องค์ประกอบข้อสุดท้าย สืบเนื่องมาจากทั้งสองข้อดังกล่าวมาแล้ว ตัวเหยื่อเองไม่สามารถแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าขณะ เกิดเหตุในการป้องกันทรัพย์สินและร่างกายของตัวเอง เช่น กรณีที่หญิงสาวพกเงินจำนวนมากใน กระเป๋าและเดินข้ามสะพานลอยในเวลาประมาณห้าทุ่ม เมื่อมีชายคนร้ายสามคนเดินมาขวางหน้า พร้อมทั้งสวมหมวกปิดหน้าเป็นไอ้โม่งมองเห็นแต่ลูกตาและมีดเป็นอาวุธ ทันทีที่ยกมีดมาชี้หน้า บังคับให้ส่งเงินมาให้หมดหญิงสาวคนนี้ก็ยอมควักให้หมดเพียงเพื่อขอให้ตนเองปลอดภัย คน อ่อนแอเช่นผู้หญิง เด็ก และคนชรา ย่อมไม่สามารถปกป้องทรัพย์สินของตนเองได้โดยธรรมชาติ นอกจากนั้นแม้ว่าจะเป็นเด็กผู้หญิง และคนชราที่มีร่างกายแข็งแรงตัวใหญ่ แต่ภาวะจิตใจอ่อนแอมี

นิสัยกลัวประกอบกับถ้าเดินทางในที่เปลี่ยวชอยมืด ๆ ที่รกร้างตามจอจรด และห้องน้ำสาธารณะก็อาจมีอันตราย เพราะคนร้ายอาศัยเป็นแหล่งหลบซ่อนก่ออาชญากรรม

สรุปทฤษฎีปกตินิสัย คือนิสัยที่เป็นปกติของบุคคลที่ส่งผลให้เกิดการก่ออาชญากรรมต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ นอกจากจะเพ่งเล็งไปที่ตัวของผู้กระทำความผิดหรืออาชญากร ที่มีความผิดปกติทั้งทางร่างกายและทางจิตใจแล้ว ยังต้องเพ่งเล็งไปที่ตัวเหยื่อหรือผู้เสียหายด้วยว่าได้ประพฤติดัวและปฏิบัติการกิจประจำวันอย่างไรกรณีข่มขืนกระทำชำเรา หากเหยื่อเป็นผู้ที่ชอบแต่งกายเปิดเผยเนื้อตัว ใจว่ลัดส่วน นุ่งสั้นผ้าบางแนบเนื้อ หรือชอบเที่ยวในสถานบันเทิงเป็นประจำ และสำคัญที่สุดเหยื่อที่ถูกกระทำเป็นหญิง เด็ก หรือคนสูงอายุ ก็ไม่สามารถจะป้องกันตัวเองได้ ก็เป็นสาเหตุการก่อให้เกิดอาชญากรรมได้

ทฤษฎีบุคลิกภาพของ Feist

Feist (2002 อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2540: 54 - 57) ได้พูดถึงบุคลิกภาพของบุคคลไว้โดยแยกเป็นกลุ่มลักษณะให้เห็นชัดเจนดังนี้

1. กลุ่มลักษณะนิสัยที่ถาวร
2. กลุ่มอารมณ์
3. ลักษณะนิสัยประจำตัวของบุคคลที่สามารถวัดได้

นิสัย เป็นการกระทำที่มนุษย์เราประพฤติปฏิบัติซ้ำ ๆ กัน บ่อย ๆ จนเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น บางคนชอบนอนดึกและตื่นสาย บางคนชอบรับประทานอาหารรสจัด บางคนชอบฟังเพลงลูกทุ่งและบางคนชอบออกเที่ยวกลางคืน แต่ละคนจะมีนิสัยแตกต่างกันแต่ก็อาจจะเหมือนกับคนอื่น ๆ ได้ในบางส่วน แต่อย่างไรก็ตามคน ๆ นั้นก็จะมีความเป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง

ลักษณะนิสัย (Trait) หมายถึง กลุ่มของนิสัย ลักษณะนิสัยจึงรวมเอานิสัยหลาย ๆ อย่างเข้าไว้ด้วยกัน ลักษณะนิสัยเป็นลักษณะเฉพาะตัวที่สำคัญ ลักษณะนิสัยเป็นตัวกำหนดหรือเป็นการจูงใจสำคัญ ในการกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง บุคคลจะมีความต้องการสัมฤทธิ์ผลมากหรือน้อย ย่อมแล้วแต่การอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับในวัยเด็ก เพราะความรู้สึกรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ของบุคคลมีกำเนิดมาจากความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา กับบุตร ลักษณะนิสัยความเกียจคร้าน ความพยายามเหล่านี้ เป็น

สิ่งที่บุคคลเรียนรู้มาตั้งแต่เด็ก และมักจะเกิดต่อไปจนเติบโตใหญ่ ถึงแม้ว่าในระยะต่อมาก็จะได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไปมากขึ้นก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงตัวเสริมสร้างความเชื่อและทัศนคติภายในจิตสำนึกเท่านั้น หากได้หยังลึกลงไปถึงรากฐานที่สร้างขึ้นเมื่อวัยเยาว์ ลักษณะนิสัยมีหลายแบบตามที่ Allport, W. Gordon. (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2541: 54-57) ดังเช่น

ลักษณะนิสัยหมกมุ่นในทางเพศเป็นหนึ่งในลักษณะนิสัย กลุ่มอาการนิสัยประเภทนี้ได้แก่ ชอบเที่ยวโสเภณีชอบแอบดูผู้หญิงอาบน้ำ ไปสถานบริการอาบอบนวด ชอบดูผู้หญิงแต่งตัวโป๊ ชอบอ่านหนังสือพิมพ์คอลัมน์ทางเพศ การดูภาพยนตร์ลามก วิดีโอลามก การอ่านหนังสือทางเพศ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกเร้าและกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ จึงมีความต้องการที่จะมีพฤติกรรมทางเพศตามมา ซึ่งตามปกติธรรมดาแล้วผู้ชาย มีความต้องการทางเพศถือเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่หากคนที่หมกมุ่นอยู่แต่ในเรื่องทางเพศจนเป็นนิสัย จะมีบรรยากาศรอบข้างในเรื่องนี้ ซึ่งทำให้มีแนวโน้มง่ายต่อการกระทำความผิดในทางเพศได้ หากสิ่งแวดล้อมรอบข้างเร้าและกระตุ้นความรู้สึกทางเพศอยู่ตลอดเวลา เกิดความต้องการทางเพศ หากวิธีระบายความต้องการทางเพศ ซึ่งหากมีความต้องการทางเพศมีมากเกินไป ไม่มีทางออกที่เหมาะสมก็จะก่อให้เกิดการกระทำความผิดเพิ่มขึ้นกระทำเราได้ง่าย

กล่าวได้ว่าลักษณะนิสัยเป็นตัวกำหนดพฤติกรรม ทุกคนต้องเข้าใจและยอมรับว่าลักษณะนิสัยนี้ก็มาจากจิตใจ ความพอใจ แต่ละคนย่อมมีลักษณะนิสัยแตกต่างกันเสมอ ลักษณะนิสัยนั้นนับเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ ฉะนั้นการมีลักษณะนิสัยอย่างไรจึงมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม และถ้าพฤติกรรมไม่ทำให้ใครได้รับความเสียหายก็ไม่ใช่ปัญหา แต่ถ้าพฤติกรรมนั้นไปฝ่าฝืนกฎหมายอาญามีผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำนั้น ๆ ก็จะเป็นอาชญากรได้ง่ายด้วย ทั้งยังสามารถอธิบายได้ถึงพฤติกรรมทางเพศของผู้กระทำความผิด ข่มขืนกระทำชำเราที่เป็นตัวแปรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ก็เป็นลักษณะนิสัยหมกมุ่นทางเพศ หากผู้กระทำความผิดมีความต้องการทางเพศและหาวิธีการระบายความรู้สึกทางเพศไม่ถูกต้องเหมาะสมแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น ๆ

บุคลิกภาพของผู้กระทำความผิด (Criminal Personality) นวลจันทร์ (2540: 68 –72) บุคลิกภาพเป็นเรื่องสำคัญและมีสาระขอบเขตกว้างขวาง และมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด และได้แยกบุคลิกภาพไว้ดังต่อไปนี้

1. ไม่มีการศึกษา คนที่กระทำความผิดส่วนมากจะเรียนหนังสือน้อย บางครั้งออกกลางคัน หรือบางคนไม่ได้เรียนเลย สถิติปัญหาจึงค่อนข้างต่ำหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ตกเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดได้ง่าย
2. บิดามารดาขาดการศึกษา ส่วนมากจะมีการศึกษาดำ และถ้าพิจารณาต่อไปมารดามีการศึกษาดำกว่าบิดา เมื่อบิดามารดาไม่มีการศึกษาดำจึงไม่สามารถอบรมสั่งสอน การพูด การปฏิบัติให้ลูกเห็นทางที่ถูกที่ควรจึงทำได้ยาก ที่สำคัญคือเมื่อตัวเองด้อยการศึกษาจึงไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาด้วย
3. ครอบครัวมีปัญหา ครอบครัวของผู้กระทำความผิดมักจะมีชีวิตทางบ้านที่ไม่ราบรื่น เรียบร้อย กล่าวคือ บางกลุ่มขาดบิดา หรือมารดา เนื่องจากการหย่าร้าง หรือตายจากไป ชีวิตในวัยเด็กจึงต้องอาศัยอยู่กับญาติหรือคนอื่นและบางคนไปอาศัยอยู่กับพระที่วัด ชีวิตแรกเริ่มในวัยเด็กของคนกลุ่มนี้จึงไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่นเท่าที่ควร ฉะนั้นชีวิตเบื้องต้นเป็นอย่างไร ย่อมเป็นรากฐานของบุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่
4. ฐานะเศรษฐกิจ ยากจน รายได้ต่ำ หรือว่างงานไม่มีรายได้ บิดามารดาประกอบอาชีพและมีรายได้ต่ำ ส่วนมากจะมีอาชีพเกษตรกร ซึ่งก็มีรายได้ที่ต่ำ ไม่แน่นอน ฐานะจึงค่อนข้างฝืดเคืองและขาดแคลน
5. บุคลิกภาพของผู้กระทำความผิดที่เห็นได้จากการพิจารณาอีกประการหนึ่งคือ ผู้กระทำความผิดมีความเฉเมย ไม่สนใจต่อสิ่งรอบตัว คนรอบข้างแม้แต่คนใกล้ชิด คือบิดามารดาก็ไม่ใส่ใจ
6. การใช้กลไกการป้องกันตนเอง (Defense-Mechanism) ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า ไม่เคยมีความวิตกกังวล ไม่สบายใจ การใช้กลไกการป้องกันตนเอง หมายถึง การที่คนเราหาทางออกเมื่อมีความกังวล มีความคับข้องใจ หรือความขัดแย้งขึ้นภายในใจ จิตใจของเราจะสร้างทางออกโดยอัตโนมัติขึ้นมาเอง เพื่อช่วยให้ลดความวิตกกังวลนั้น ๆ ลงไป
7. Self – Concept of Worthlessness ผู้ที่กระทำความผิดมักจะมีบุคลิกคิดว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไม่มีศักดิ์ศรี ไม่มีความสำคัญในตัวเอง ตัวเขาไม่สามารถทำประโยชน์ได้เลย ต่ำด้อย ความ

ด้วยโอกาสในชีวิตของแต่ละคนมีไม่เท่ากันความแตกต่างมีให้เห็นชัดเจน ตั้งแต่เกิดนั้นคือ สถานภาพของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจ โอกาสความสมบูรณ์เพียบพร้อมจึงต่างกัน

8. อารมณ์และจิตใจมีความแปรปรวน (Emotional Immaturity) คนที่กระทำความผิดจะมีจิตใจว้าวาม ใจร้อน ไม่มีความเป็นผู้ใหญ่ ไม่สุขุมและไม่ใคร่ครวญแต่อย่างใด จะมีความรู้สึก หงุดหงิดง่าย ก้าวร้าว ชอบหาเรื่อง หรือเรื่องเพียงเล็กน้อยก็ทำให้เป็นเรื่องสำคัญใหญ่โตจนกระทั่ง เกิดการกระทำความผิดขึ้น

9. ชอบแสดงออกถึงความเป็น “ลูกผู้ชาย” คนที่กระทำความผิดจะมีบุคลิกภาพที่ชอบ แสดงถึงความเก่ง เป็นผู้นำ ลักษณะการแสดงออกมีศักดิ์ศรี มีอำนาจ มีพรรคพวกบริวารยอมรับ เกรงกลัวมากมาย จะแสดงถึงความมีพลังกำลัง แข็งแรง ชอบต่อสู้ไม่กลัวคนและอิทธิพลใด ๆ ไม่ ยอมรับกฎระเบียบของคนโดยส่วนรวม

จากทฤษฎีนี้อธิบายได้ว่า บุคลิกภาพของบุคคลมีผลมาจากการมีลักษณะนิสัย ที่กระทำเป็นประจำ เป็นปกติ และเมื่อประพฤติปฏิบัติจนเป็นปกติแล้วก็จะกลายเป็นบุคลิกภาพของบุคคลคนนั้น ไปในที่สุด แต่ทั้งนี้ย่อมจะต้องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่ได้รับมาตั้งแต่ในวัยเด็กรวมทั้ง ประสบการณ์ที่ได้รับมาตลอด

ความรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศ

ความหมายของอาชญากรรมทางเพศ

อาชญากรรมทางเพศ หรือ การกระทำผิดเกี่ยวกับเพศ หมายถึง พฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior) ซึ่งถือว่าเป็นการขัดต่อประเพณีของสังคม เช่น การกระทำชำเราต่อผู้ที่ไม่สมัครใจ ต่อเด็ก และผู้เยาว์ ต่อพี่น้อง ต่อสัตว์ การกระทำชำเราต่อเพศเดียวกัน การอวดของลับต่อบุคคลอื่น การเป็น ชู้กับภรรยาหรือสามีผู้อื่น เป็นต้นในทางกฎหมาย ถือว่า การกระทำความผิดใด ๆ ก็ตามที่แฝงหรือ กระตุ้นด้านพฤติกรรมทางเพศถือว่าการกระทำผิดเกี่ยวกับเพศทั้งสิ้น เช่น การล่อลวงเพื่อสำเร็จ ความใคร่ของผู้อื่นยอมจัดเข้าอยู่ในความผิดประเภทนี้ (พวงเพ็ญ, 2542: 16)

องค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

หุยก (2540) ตามประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2525 ได้บัญญัติว่า มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยขู่เชือดด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิดหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

องค์ประกอบความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก จะต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบภายนอก และองค์ประกอบภายในการกระทำผิด มีดังนี้

- องค์ประกอบภายนอก ประกอบด้วย ดังนี้

1. ข่มขืน
2. กระทำชำเรา
3. หญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตน
4. โดย
 - 1) ขู่เชือดด้วยประการใด ๆ
 - 2) ใช้กำลังประทุษร้าย
 - 3) หญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้
 - 4) ทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น

- องค์ประกอบภายใน จะต้องเจตนา

การข่มขืนกระทำชำเราหญิงตามมาตรา 276 ต้องกระทำโดยวิธีหนึ่งวิธีใด ดังต่อไปนี้

1. โดยขู่เชือดด้วยประการใด ๆ หมายถึง การกระทำใด ๆ ที่ทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายแก่หญิงนั้นเองหรือผู้อื่น ภัยอันตรายนั้นอาจเป็นภัยอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพหรือชื่อเสียง หรือแม้กิจการใด ๆ ของหญิงหรือผู้อื่นก็ได้ การขู่เชือดอาจกระทำด้วยวาจาหรือกิริยาอาการแต่ต้องมีลักษณะที่ทำให้ผู้ถูกขู่เชือดเกิดความกลัวถึงขนาด ถ้าไหนก็จะถือว่าถึงขนาดเป็นข้อเท็จจริงที่ต้องพิจารณา

เป็นกรณี ๆ ไป ทั้งนี้โดยคำนึงถึงตัวของหญิงเองมิใช่วิสัยวิญญูชนโดยทั่วไปมาพิจารณา อย่างไรก็ตาม การที่ผู้เสียหายยอมให้ชายอื่นร่วมประเวณีเพราะต้องการให้ปิดบังความลับที่ชายนั้นรู้เกี่ยวกับการที่หญิงนั้นมีชู้กับชายอื่น โดยชายนั้นไม่ได้ขู่เชิญหญิงแต่ประการใด เช่นนี้ไม่ถือว่าเป็นการขู่เชิญ

อนึ่งการขู่เชิญไม่จำเป็นว่าต้องเป็นไปในลักษณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะแม้จะขู่เชิญว่าจะกระทำการอันชอบด้วยกฎหมายอันมิใช่เป็นการใช้สิทธิตามปกตินิยมจนเป็นเหตุที่ทำให้หญิงกลัวถึงขนาดยินยอมให้กระทำชำเราโดยไม่สมัครใจก็ถือว่าเป็นการขู่เชิญตามความหมายนี้แล้ว เช่นหญิงลักทรัพย์ของชาย ชายจับได้ขู่ว่าถ้ายอมให้ชำเราก็จะปล่อยตัวไปโดยไม่ส่งตัวให้ตำรวจ เช่นนี้ ชายผู้กระทำความชำเราย่อมมีความผิดตามมาตรา

2. ใช้กำลังประทุษร้าย มีความหมายตามคำนิยามในมาตรา 1(6) ทำการประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคลไม่ว่าจะทำด้วยใช้แรงกายภาพหรือด้วยวิธีอื่นใดและให้ความหมายรวมถึงการกระทำใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ไม่ว่าจะโดยใช้ยาทำให้มึนเมา สะกดจิต หรือใช้วิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน การใช้กำลังประทุษร้ายนั้นต้องเป็นการกระทำในทางกายภาพ เช่น ใช้มือตอยท้องและจับขาหญิงแยกออกเพื่อกระทำชำเรา เป็นต้น ดังนั้นการกระทำต่อเสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สินไม่อยู่ในความหมายของการใช้กำลังประทุษร้าย

3. ไม่อยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หมายถึง จำยอมโดยไม่สมัครใจ ภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้นั้น อาจมีอยู่ก่อนการกระทำชำเราของชายก็ได้ เช่น เป็นอัมพาตเคลื่อนไหวไม่ได้ ภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้นั้นจะเกิดจากการกระทำของผู้กระทำความผิด หรือจะเกิดจากตัวหญิงเองก็ได้ ถ้าเป็นกรณีที่เกิดจากการกระทำของผู้กระทำความผิดก็อาจจะเป็นการใช้กำลังประทุษร้ายตามมาตรา 1(6) การขู่หญิงเข้าไปในป่าไม่มีทางจะหนีรอดหรือได้รับความช่วยเหลือจากผู้ใดได้ หญิง จึงต้องจำยอมให้ข่มขืนกระทำชำเรา เช่นนี้ถือว่าหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ดังนั้นคำว่าอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ในที่นี้จึงมีความหมายกว้าง เพราะไม่จำกัดว่า ภาวะนั้นจะเกิดจากผู้ใดเป็นผู้ก่อขึ้น การที่หญิงถูกชายใส่ยาปลุกกำหนดหรือการข่มขืนกามรมณ์ของหญิงจนหญิงยินยอมให้ชำเรา ไม่ถือว่าเป็นสลบหรือมึนเมาจนช่วยตัวเองไม่ได้ เช่น ขากล่อม ประสาท หรือมอมเหล้าจนเมามายไม่ได้สติ เช่นนี้ ถือว่าเป็นการทำให้อยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้

เจตนา ได้แก่ เจตนาตามมาตรา 59 คือ ผู้กระทำได้ประสงค์ต่อผลคือการข่มขืนกระทำชำเราหญิงโดยหญิงไม่สมัครใจยินยอม และต้องรู้ข้อเท็จจริงว่าหญิงนั้นไม่ใช่ภริยาของตน

สรุป กฎหมายได้บัญญัติไว้เนื่องมาจากการกระทำ วัฒนธรรม จารีตประเพณี การประเพณีปฏิบัติของคนในสังคม เพื่อให้คนในสังคมยึดถือปฏิบัติให้เป็นไปในทิศทางและแนวทางเดียวกัน เพื่อให้คนในสังคมนั้น ๆ อยู่ร่วมกันอย่างมีความเป็นปกติสุขซึ่งกฎหมายนั้น ได้บัญญัติไว้เพื่อมิให้เกิดการละเมิด และก่ออาชญากรรม และปรามอาชญากรรมมิให้ฝ่าฝืนหรือคิดจะกระทำผิดขึ้นมา เช่นเดียวกับอาชญากรรมที่จะกล่าวต่อไปนี้คือ อาชญากรรมทางเพศ ซึ่งเป็นอาชญากรรมที่นับวันรุนแรงและเป็นอันตรายมากอีกอาชญากรรมหนึ่ง

ประเภทของอาชญากรรมทางเพศ

เมื่อพิจารณาจากพฤติกรรมทางเพศ นักสังคมจิตวิทยาได้แยกประเภทของการกระทำผิดทางเพศไว้ 15 ประเภท คือ (Benjamin, 1962 อ้างถึงใน สุรพล, 2531:11-12)

1. การสมสู่ระหว่างบุคคลร่วมสายโลหิตเดียวกัน (Incest) ด้วยความสมัครใจ คำว่า “Incest” มาจากภาษาละติน ซึ่งมีความหมายในภาษาไทยว่า ต่ำหรือไม่บริสุทธิ์ การร่วมประเวณีระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว เช่น พ่อกับลูกสาว แม่กับลูกชาย พี่ชายกับน้องสาว การกระทำเช่นนี้สังคมถือว่าเป็นการกระทำที่ต่ำไม่เหมาะสมกับความเป็นมนุษย์
2. กามวิตถาร ชอบทรมาณผู้อื่นและทรมาณตนเอง (Sadism & Masochism) คำว่า ซาดิสซึม (Sadism) ได้มาจากชื่อชาวฝรั่งเศสคนหนึ่งคือ Marguis de Sade เนื่องจากมีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติแบบหนึ่งที่รุนแรงมาก ดังนั้นคนทั้งหลายจึงเรียนชื่อความเบี่ยงเบนทางเพศแบบนี้ตามชื่อของเขา
3. การข่มขืนกระทำชำเรา (Rape) ซึ่งหมายความว่ากระทำความผิดต่อหญิงที่ไม่สมัครใจ และด้วยการใช้กำลังข่มขืนหรือด้วยการทำให้ฝ่ายหญิงกลัว หรือด้วยประการใด ๆ ก็ตาม และการกระทำนั้นไม่จำเป็นที่ฝ่ายชาย หรือหญิงจะต้องสำเร็จความใคร่ เพียงแต่อวัยวะสืบพันธุ์ของฝ่ายชายล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะสืบพันธุ์ของฝ่ายหญิง ก็ถือว่าเป็นการข่มขืนได้

4. การกระทำชำเราต่อศพของหญิง (Necrophilia) ศพนั้นจะตายด้วยสาเหตุใดก็ตาม ผู้กระทำชำเราต่อศพย่อมมีความผิด
5. การสนองความต้องการทางกามารมณ์ โดยอาศัยวัตถุ หรือเครื่องใช้ของเพศตรงข้ามเป็นตัวแทน (Fetishism) ผู้ที่มีความผิดปกติทางเพศแบบนี้จะมีความสุขทางเพศจากการได้สัมผัสสิ่งของของบุคคลที่ตนนึกชอบอยู่ สิ่งของที่พวกนี้นิยมเก็บไว้เชยชม ได้แก่ ผ้าเช็ดหน้า ผ้าพันคอ รองเท้า กางเกงใน เป็นต้น
6. การรักร่วมเพศ (Homosexuality) เป็นความผิดปกติทางเพศที่ชายและหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศ
7. การกระทำชำเราระหว่างเพศชายด้วยกัน (Sodomy and pederasty) ถ้าเป็นการกระทำที่ผู้ใหญ่ทำต่อเด็ก เรียกว่า (Pederasty) แต่ถ้าเป็นการกระทำระหว่างผู้ใหญ่ด้วยกัน เรียกว่า (Sodomy) นักสังคมวิทยาบางคนรวมการกระทำชำเราในทำที่ผิดจากสามัญธรรมดไว้ในประเภทนี้ด้วย เช่น การใช้ปากแทนอวัยวะสืบพันธุ์ เป็นต้น
8. การกระทำตัวเป็นกระเทย (Transsexual) ผู้ที่มีความผิดปกติทางเพศประเภทนี้จะมีความพึงพอใจและมีความตื่นเต้นทางเพศเมื่อได้สวมใส่เสื้อผ้า และแสดงบทบาททางเพศที่ตรงข้ามกับตนเอง
9. การแสดงพฤติกรรมทางกามารมณ์ต่อเด็ก (Pedophilia, Carnal Abuse) พวกนี้นิยมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเด็กเล็ก ๆ อายุประมาณ 3 ขวบ ไปจนถึงพวกที่ใกล้จะเข้าสู่วัยรุ่น ซึ่งอาจเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศก็ได้
10. การแสดงพฤติกรรมทางกามารมณ์ต่อสัตว์ (Zoophilia and Zoorestry) เป็นการร่วมเพศกับสัตว์ที่ยังมีชีวิตอยู่ในสมัยโบราณการกระทำเช่นนี้ถือว่าไม่ผิดกฎหมายของสังคม
11. การใช้สิ่งลามกสกปรก เพื่อเร้าความสนใจในทางกามารมณ์ (Pomography) เช่น รูปภาพ การพูดหรือการเขียนถ้อยคำลามกต่าง ๆ

12. การนำอวัยวะสืบพันธุ์ออกแสดงในที่เปิดเผย (Exhibitionism) พวกชอบโชว์นี้จะมีอารมณ์สุขสบาย หรือถึงขั้นสำเร็จความใคร่ด้วยการโชว์อวัยวะเพศของตนเอง และมักจะเป็นกับเพศชาย

13. การแอบมองดูของสงวนของผู้อื่น (Voyeurism) เป็นชื่อที่นักประพันธ์ชาวฝรั่งเศสเป็นผู้คิดขึ้น ผู้ที่มีความผิดปกติทางเพศ ประเภทนี้จะมีความสุขทางเพศเกิดขึ้นเมื่อได้แอบมองผู้อื่นเปลือยกายหรือร่วมเพศ ซึ่งเกิดขึ้นได้ทั้งในเพศหญิงและเพศชาย

14. การลักลอบจับผู้หญิงไปกักกันไว้ โดยมีความมุ่งหมายจะได้หญิงนั้นไว้เป็นภรรยา ทั้ง ๆ ที่ไม่สมัครใจ หรือล่อลวงหญิงเพื่อสำเร็จความใคร่ของตนเอง หรือเพื่อเป็นโสเภณี (Abduction)

15. การกระทำอันเป็นอนาจาร โดยการที่ฝ่ายชายใช้มือล้วงจับของสงวนและของลับของหญิง (Indecent Assault)

สรุป ประเภทของอาชญากรรม ไม่ว่าจะเป็นไปในรูปแบบใดก็ตาม บางสังคมบางวัฒนธรรมและบางประเทศอาจไม่ถือว่าเป็นความผิด สำหรับประเทศไทยนั้นได้กำหนดความผิดเกี่ยวกับเพศไว้ ซึ่งการรับโทษจะหนักเบาก็ต้องขึ้นอยู่กับการทำความผิดนั้น ๆ ด้วย โดยการพิจารณาความผิดนั้นจะต้องดูจากลักษณะและสภาพทั่วไปของผู้กระทำผิดทางเพศด้วย

ลักษณะและสภาพทั่วไปของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเพศ

ตามผลของการศึกษาวิจัยที่ทำกันมาแล้วในต่างประเทศ ได้มีการสรุปลักษณะและสภาพของผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเพศดังนี้ (Benjamin, 1962 อ้างถึงใน สุรพล, 2531: 12)

1. เชาว์ปัญญา (Intelligence) นักวิจัยส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าผู้กระทำผิดเกี่ยวกับเพศโดยทั่วไป มีเชาว์ปัญญาปานกลาง คือ เท่ากับคนธรรมดาสามัญทั่วไป

2. การศึกษา (Education) ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดมีความรู้แค่ประถมศึกษาที่ได้รับ การศึกษาสูง ๆ ก็มีแต่น้อยมาก

3. อาชีพ (Occupation) ส่วนใหญ่ของผู้กระทำผิดเป็นพวกกรรมกร หรือคนงานที่ไม่ได้ใช้ฝีมือ

4. การมีครอบครัว (Marital status) ผู้กระทำผิดประเภทนี้มักเป็นคนโสด นอกจากกรณีการนำอวัยวะสืบพันธุ์ออกแสดงในที่เปิดเผย (Exhibitionism) เท่านั้นที่เกิดกับคนมีครอบครัวแล้ว

5. อายุ (Age) ตามผลการวิจัย นักวิจัยหลายคนพบว่าอายุของผู้กระทำความผิดมักจะสูงกว่า 30 ปีขึ้นไป แต่อีกหลายคนค้นพบว่าต่ำกว่า 30 ปี ที่มีความเห็นตรงกันก็คือการข่มขืนโดยใช้กำลัง และการนำอวัยวะสืบพันธุ์ออกแสดงในที่เปิดเผยมักเกิดกับคนหนุ่ม ส่วนคนสูงอายุมักทำผิดเกี่ยวกับเด็ก รวมทั้งการกระทำชำเราระหว่างเพศเดียวกัน (Sodomy)

6. เพศ (Sex) ผู้กระทำความผิดส่วนใหญ่เป็นชาย ที่เป็นหญิงมีน้อยมาก ถ้ามีก็เป็นความผิดประเภทโสเภณี

7. บุคลิกภาพ (Personality) นักวิจัยต่างมีความเห็นพ้องต้องกันว่า ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ มักจะเป็นบุคคลที่ค่อนข้างขี้อาย และไม่ก้าวหน้าในด้านรูปร่างไม่อาจบอกได้ว่าจะต้องมีลักษณะอย่างไร แต่มีอยู่สิ่งหนึ่งที่เป็นที่ยอมรับกันเป็นส่วนใหญ่คือ ผู้กระทำผิดประเภทนี้มักจะมีความคิดปกติทางจิตไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง

สรุป ลักษณะและสภาพทั่วไปของผู้กระทำผิดทางเพศนั้น พอจะสังเขปได้ดังนี้คือ จะเป็นคนที่มีความประพฤติค่อนข้างต่ำ มีการศึกษาน้อย อาชีพที่เกี่ยวกับการเกิดรายได้ หรือ ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่งและมักจะเป็นโสด อายุจะอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า 30 ปี และมักจะเป็นบุคคลที่ขี้อายหรือไม่กล้าต่อสังคม โดยเมื่อบุคคลเหล่านั้นกระทำความผิดและถูกควบคุมก็จะได้รับการฟื้นฟูแก้ไข ปรับสภาพของจิตใจให้รับรู้ว่าการกระทำนั้นส่งผลอย่างไร ต่อใครบ้างดังนั้นกรมราชทัณฑ์จึงได้นำแนวทางฟื้นฟูแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยมาใช้อย่างต่อเนื่อง

การแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขัง

นันทิ (2546) จากพันธกิจของราชทัณฑ์ในด้านการแก้ไขและพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้เป็นพลเมืองที่มีคุณประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ กรมราชทัณฑ์จึงได้กำหนดให้ การส่งเสริมให้

มีการนำโปรแกรมในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง เป็นนโยบายเน้นหนักประการหนึ่งของกรมราชทัณฑ์ ในปี พ.ศ. 2547 ถึงปัจจุบัน โดยให้เรือนจำและทัณฑสถานทุกแห่งนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม โปรแกรมเพื่อสวัสดิการผู้ต้องขัง เป็นโปรแกรมที่ไม่ได้มุ่งในการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง แต่มุ่งในด้านการจัดสวัสดิการและการดูแลสุขภาพแก่ผู้ต้องขัง เช่น โปรแกรมการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังชราภาพ โปรแกรมการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังป่วย หรือ พิการ โปรแกรมการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังชาวต่างประเทศ เป็นต้น

สำหรับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขัง เป็นโปรแกรมที่มุ่งอบรมแก้ไขให้คนที่กระทำผิดได้ปรับพฤติกรรม และกลับสู่สังคมได้ โดยไม่กระทำผิดขึ้นอีก ซึ่งที่ผ่านมาส่วนใหญ่มุ่งจะให้ความสำคัญกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูพื้นฐานที่ดำเนินการให้กับผู้ต้องขังทั่วไป ทั้งเรือนจำ ได้แก่ การฝึกวิชาชีพ การให้การศึกษา การอบรมทางศีลธรรม ตลอดจนการจัดสวัสดิการและนันทนาการ กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นเพียงการฝึกทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตในสังคมให้กับผู้ต้องขังแต่ละประเภท แต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกัน

ดังนั้นจำเป็นต้องมีโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูอีกระดับหนึ่งเพื่อมุ่งปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมอาชญากร โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูดังกล่าว เรียกว่า โปรแกรมเฉพาะตามประเภทคดีและตามพฤติกรรม โดยแต่ละโปรแกรมจะประกอบไปด้วย โปรแกรมย่อย ซึ่งเป็นโปรแกรมระยะสั้น หรือหลักสูตรย่อยหลายหลักสูตร

โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะนี้ อาจแยกตามประเภทคดี หรือแยกตามพฤติกรรมของผู้ต้องขังก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการจัดโปรแกรมว่าจะมุ่งแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังกลุ่มใด เนื่องจากโปรแกรمدังกล่าวเป็นการมุ่งที่จะปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของผู้ต้องขัง จึงจะต้องอบรมติดต่อกันเป็นหลักสูตรระยะยาว ประมาณ 6 เดือน – 1 ปี ถึงจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม ทั้งนี้แล้วแต่ความเข้มข้นของแต่ละโปรแกรม ดังนั้น ก่อนที่จะดำเนินการตามโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะ จะต้องมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะนำมาเข้ารับการแก้ไขฟื้นฟูก่อนว่าจะเลือกผู้ต้องขังประเภทใด เช่น

1. จะพิจารณาในแง่ของคดี หรือ
2. พิจารณาในแง่ของพฤติกรรมต่อจากนั้นจะต้อง
3. ดำเนินการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังเพื่อการแก้ไข

โดยจะต้องเจาะลึกถึงพฤติกรรม และสาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องขังแต่ละคนเป็นกรณีศึกษา เพื่อวิเคราะห์ จัดประเภท แยกประเภท และนำเข้าสู่โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะตามความเหมาะสมของผู้ต้องขังแต่ละคนต่อไป

ขณะนี้เรือนจำจำนวน 2 แห่ง คือ เรือนจำกลางนครปฐม และเรือนจำพิเศษธนบุรี ได้นำโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูเฉพาะนี้ไปใช้อบรมผู้ต้องขังในเรือนจำแล้ว โดยเรือนจำกลางนครปฐม ได้นำโปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำความผิดทางเพศ มาดำเนินการอบรมแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังที่กระทำความผิดทางเพศ ทั้งข่มขืนกระทำชำเรา โทรมหญิง กระทำอนาจารและพรากผู้เยาว์ รุ่นแรกจำนวน 50 คน ส่วนเรือนจำพิเศษธนบุรี ได้นำโปรแกรมการปรับพฤติกรรมผู้กระทำความผิดที่ใช้ความรุนแรงมาดำเนินการอบรมแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังในคดีที่ใช้ความรุนแรงในการกระทำความผิดได้แก่ คดีฆ่า พยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ รุ่นแรกจำนวน 50 คน เช่นเดียวกัน

การดำเนินการตามโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้ต้องขังทั้ง 2 โปรแกรมกำลังดำเนินการอย่างเข้มข้น โดยเฉพาะเรือนจำกลางนครปฐม ได้เริ่มดำเนินการไปตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2547 และที่เรือนจำพิเศษธนบุรีดำเนินการไปเมื่อเดือนเมษายน 2547 เช่นกัน

สรุป การดำเนินการนำโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาพฤตินิสัยมาใช้ในกรมราชทัณฑ์นั้น ก็เพื่อคืนคนดีมีคุณค่าเพื่อให้เขาเหล่านั้นกลับคืนสู่สังคมและอยู่ร่วมกับคนในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุขนั่นเอง ทั้งนี้วิธีการ กระบวนการ การแก้ไขผู้กระทำความผิดนั้น ได้จัดแบ่งไว้หลายโปรแกรม แต่ในที่นี้จะขอเสนอวิธีแก้ไขผู้กระทำความผิดทางเพศ ดังต่อไปนี้ คือ

การแก้ไขผู้กระทำความผิดทางเพศ

นันทิ (2546) โปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำความผิดทางเพศ ที่เรือนจำกลางนครปฐม ใช้ระยะเวลาดำเนินการรวมทั้งสิ้น 40 สัปดาห์ แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนแรก เป็นการฝึกวินัยอย่างหนัก (Shock Therapy) ระยะเวลา 4 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการจูงใจและสร้างสัมพันธภาพ การจำแนกลักษณะ การประเมิน

บุคลิกภาพและพฤติกรรม ระยะเวลา 4 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 3 เป็นระยะของการเข้าสู่โปรแกรมการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู ระยะเวลา 27 สัปดาห์

ขั้นตอนที่ 4 เป็นการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยระยะเวลา 5 สัปดาห์

ขั้นตอนสุดท้าย เป็นการประเมินและติดตามผลซึ่งจะดำเนินการระหว่างอยู่ในโปรแกรม และภายหลังพ้นโทษ

Shock Therapy เป็นกิจกรรมเพื่อให้ผู้ต้องขังได้ตระหนักและสำนึกในการกระทำผิดของตน โดยเริ่มด้วยการฝึกวินัยอย่างหนักภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ผู้ฝึกอย่างใกล้ชิด กิจกรรมที่ใช้ดำเนินการประกอบด้วย กิจกรรมเพื่อสังคม เช่น ด้านการสุขภาพอนามัย การทำความสะอาด สุขภัณฑ์ การกำจัดสิ่งปฏิกูล เป็นต้น การฝึกระเบียบแถว การฝึกกายบริหาร โดยใช้ 10 ท่าพญายม และกิจกรรมสำนึกบาป เช่น ให้นั่งกอดอกบนเก้าอี้ซึ่งไม่มีพนักพิง นั่งนิ่ง ๆ เงย ๆ ตั้งแต่เช้าถึงเย็น เพื่อให้ได้มีเวลาคิดทบทวนถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมา ซึ่งเรียกว่าการนั่งเก้าอี้ร้อน (Hot chair)

การแก้ไขฟื้นฟูด้วยโปรแกรมเฉพาะสำหรับผู้กระทำผิดทางเพศ

นัทธี (2546) การนำผู้ต้องขังเข้าสู่โปรแกรมบำบัดฟื้นฟู เป็นการประสานความร่วมมือระหว่างกรมราชทัณฑ์กับองค์กรภายนอก ทั้งภาครัฐและเอกชนหลายองค์กร ที่ให้ความอนุเคราะห์ ผลัดเปลี่ยนกันเข้ามาให้ความรู้และจัดกิจกรรมให้แก่คิดในการปรับทัศนคติและพฤติกรรมแก่ผู้ต้องขัง โดยเริ่มต้นจากการสร้างบรรทัดฐานของกลุ่ม การเรียนรู้การอยู่ร่วมกัน ให้เข้าใจชีวิตที่ถูกต้อง รู้จักคุณค่าของตนเองและผู้อื่น การเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ การเข้าใจในการกระทำผิดของตน การรับรู้ความรู้สึกของผู้เสียหาย การจัดการกับอารมณ์ การพัฒนาทักษะในการสร้างความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม การแก้ไขปัญหาและการตั้งเป้าหมายชีวิต ตลอดจนกลุ่มบำบัดต่าง ๆ เช่น ดนตรีบำบัด ศิลปะบำบัด กีฬาบำบัด เป็นต้น ทั้งนี้ได้ดำเนินการควบคู่ไปกับโปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูฐานที่เรือนจำให้แก่ผู้ต้องขังอื่น ๆ ด้วย

จากการประเมินผล ก่อนเข้าสู่โปรแกรม และระหว่างอยู่ในโปรแกรม ทั้งการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามและการสังเกตพฤติกรรมพบว่า ก่อนการเข้าร่วมอบรมผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีความเครียดในระดับที่ค่อนข้างสูง มีความรู้สึกท้อ ไม่อยากเข้าร่วมอบรม เพราะคิดว่าเป็นเรื่องไร้สาระ น่าเบื่อ และไม่เชื่อว่าถ้าผู้ต้องขังเข้าอบรมแล้วจะสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ดีได้ น.ช.เล็ก กระทำผิดคดีพรากกู้เยาว์ หนึ่งในผู้เข้าร่วมอบรมได้เปิดเผยความรู้สึกว่า “เมื่อรู้ว่าจะได้เข้าอบรม มันเป็นเรื่องที่น่าเบื่อที่สุดเลย เพราะตัวผมเองคิดว่ามันคงเป็นเรื่องที่ไร้สาระมาก คงไม่มีอะไรที่ทำให้คนที่ผิดอย่างผมควมมีคุณค่าและมีประโยชน์ได้อีกแล้ว” เช่นเดียวกับ น.ช.ธีรศักดิ์ คดีข่มขืน กระทำ

ข้าเราที่บอกว่า “มีความรู้สึกว่ามันเป็นการประจานตนเอง และถ้าผมเข้าอบรมแล้ว จะทำให้ผมไม่กลับไปทำผิดอีกได้จริงหรือ?” ภายหลังจากที่ผู้ต้องขังได้เข้ารับการอบรมระยะหนึ่งแล้ว เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2547 ได้ทำการประเมินอีกครั้งเป็นการประเมินระหว่างอยู่ในโปรแกรม โดยประเมินถึงความรู้สึกภายหลังจากที่ได้เข้ารับการอบรม น.ช. ชีรศักดิ์ ผู้ต้องขังคนเดิมได้กล่าวว่า “หลังจากเข้ารับการอบรมแล้วไม่ เหมือนกับที่คิดไว้ตอนก่อนเข้ารับการอบรมเลย เป็นโครงการที่ดีมาก ทำให้ได้รู้จักคำว่าเสียใจ เพราะ ว่า ครั้งหนึ่งผมได้ทำเรื่องที่ไม่ดีเลย...ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้นำสิ่งที่ดี ๆ มอบให้กับผมเป็นครั้งหนึ่งในชีวิตของผมที่จะจดจำสิ่งที่ดี ๆ ไว้ตลอดไป... ทำให้ผมมีกำลังใจที่จะต่อสู้กับชีวิตว่าตัวของเรายังทำในสิ่งที่ดี ๆ ได้ เข้าใจในความรู้สึกของผู้อื่นมากขึ้น...ต่อไปผมจะไม่ทำร้ายผู้หญิงคนไหนอีก ผมซึ่งเป็นผู้ชายจะเป็นคนปกป้องคุ้มครองเธอ และถ้าผมได้รู้ว่าผู้ชายคนไหนคิดที่จะทำกับผู้หญิงคนไหนก็ตาม ผมจะทำให้เขาเปลี่ยนความคิดใหม่ว่า ผู้หญิงก็มีหัวใจ ถ้าเราไปทำเขา เราก็ไม่แตกต่างอะไรจากสัตว์...”

สำหรับ น.ช.เล็ก ได้กล่าวว่า “สิ่งที่ผมได้รับจากการเข้าอบรมครั้งนี้ เปรียบเสมือนผมได้พบช่องทางส่องสว่างมาสู่ชีวิตผม ผมได้นำมาใช้กับตัวเอง จะไม่มีคำว่าสายเกินไปที่จะเริ่มต้นชีวิตใหม่ ผมจะไม่กลับมาอยู่ที่ตรงนี้ และจะไม่ทำร้ายผู้หญิงแบบนี้อีกแล้ว...ในวันนี้ตัวผมรู้สึกละเอียดต่อการกระทำผิดและสำนึกได้แล้วจริง ๆ ต่อไปผมจะเป็นคนดี จะเป็นคนที่ทำประโยชน์ให้กับครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ผมจะพิสูจน์ให้ทุกคนเห็นว่า ที่ผมได้อบรมในครั้งนี้ผมสามารถนำมาใช้กับตัวเองในการทำตัวอย่างที่ดีได้จริง ๆ ผมจะไม่ให้ใครมาเสียใจ หรือผิดหวังในตัวผมอีกแน่นอน ขอขอบคุณครับ ที่ให้โอกาสผมได้แก้ตัว และเริ่มต้นชีวิตใหม่ ผมเชื่อแล้วว่า คุณสอนให้คนเป็นคนดีได้จริง ๆ”

ที่ยกตัวอย่างมานำเสนอ เป็นเพียงผู้เข้าอบรม 2 ใน 50 คน เท่านั้นส่วนคนอื่น ๆ ก็กล่าวในทำนองเดียวกัน นอกจากนี้ยังพบว่าหลังจากเข้าอบรมแล้วระดับความเครียดของผู้ต้องขังลดลง ในขณะที่ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองกลับสูงขึ้น (วารสารกรมราชทัณฑ์รายเดือน กรมราชทัณฑ์, 2547)

สรุป การนำโปรแกรมการแก้ไขผู้กระทำผิดทางเพศนั้น ได้นำมาใช้กับเรือนจำกลาง นครปฐม ซึ่งเป็นเรือนจำนำร่อง และยังคงต้องมีการดำเนินการต่อไป ทั้งนี้จะได้มีการติดตามประเมินผลการนำโปรแกรมว่าได้ผลมากน้อยเพียงใดต่อไป

ความสัมพันธ์ของครอบครัวกับการเกิดอาชญากรรม

ความหมายของครอบครัว

มีผู้ให้ความหมายของครอบครัวไว้หลายท่าน เช่น

Horbel ได้ให้คำจำกัดความว่า “ครอบครัวเป็นกลุ่มคนอันประกอบด้วยคู่สมรสและบุตรของเขา”

Corol Ember และ Melvin Ember ให้ความหมายว่า “ครอบครัวเป็นหน่วยสังคมซึ่งอย่างน้อยที่สุดจะประกอบด้วยคู่สมรสคู่หนึ่ง และบุตรของคู่สมรสนั้น

Murdock นิยามว่า “ครอบครัว คือ กลุ่มสังคมซึ่งมีลักษณะสำคัญ อันประกอบไปมนุษย์ ครอบครัวต้องประกอบด้วยมนุษย์ที่เป็นผู้ใหญ่ทั้งเพศชายและเพศหญิง และอย่างน้อยต้องมีคู่หนึ่งที่มีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกัน โดยการยอมรับของสังคม และชายหญิงคู่นี้จะมีบุตรหนึ่งคนหรือมากกว่าอยู่ด้วย จะเป็นบุตรโดยสายโลหิตหรือเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้” (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 68-69)

สรุปได้ว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญอย่างยิ่งในการสร้างคน ไม่ว่าประเทศหรือสังคมใดต่างก็ยอมรับว่าครอบครัวเป็นแหล่งที่สร้างคนหล่อหลอมคนให้มีคุณภาพในฐานะที่เป็นสมาชิกคนหนึ่งของคนหนึ่งสังคม คนแต่ละคนจะมีบุคลิกทั้งการกระทำ ความคิด อารมณ์ ภาวะจิตใจ ตลอดจนลักษณะนิสัย อย่างไร่อมได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัวทั้งสิ้น ครอบครัวจึงมีหน้าที่อันยิ่งใหญ่ของชีวิต

บทบาทหน้าที่ของครอบครัว

เอดินา (Adina N. Renhart) (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2547: 69-71) ได้กำหนดหน้าที่ของครอบครัวไว้ดังนี้

1. มีหน้าที่ผลิตหรือสร้างสมาชิกใหม่แก่สังคม (Reproduction or replace of member of society)

2. กำหนดสถานภาพของบุคคลให้แก่สมาชิก (status placement)
3. การรักษาความมั่นคงทางด้านร่างกายและอารมณ์ (Biological and emotional maintenance)
4. ให้การอบรมสั่งสอนและการเลี้ยงดูบุตร (socialization and care of children)
5. มีบทบาทในการควบคุมสังคม (social control)

การจำแนกหน้าที่ของครอบครัวของเอดินา แสดงให้เห็นว่ามีการแยกหน้าที่แต่ละด้านความต้องการทั้ง 5 ประการ ทุกข้อมีความสำคัญที่ครอบครัวต้องปฏิบัติ สมาชิกในครอบครัวก็จะมีชีวิตราบรื่น ถ้าบรรดาสมาชิกในครอบครัวดีทุกคนก็สามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขได้

หน้าที่ของครอบครัว โดยองค์กรที่มีหน้าที่โดยตรงได้มีการเข้าร่วมประชุมสรุปให้เห็นคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติได้สรุปภาระหน้าที่หลักของครอบครัวไว้อย่างละเอียดดังต่อไปนี้

1. สร้างความผูกพันทางด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และเศรษฐกิจ ระหว่างคู่สมรส
2. จัดสร้างครอบครัวสำหรับการให้กำเนิดบุตร และการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างคู่สมรส
3. การแลกเปลี่ยนสิ่งของและการบริการซึ่งกันและกัน
4. การคุ้มครองสมาชิกภายในครอบครัว
5. การให้ชื่อและสถานะแก่สมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่เด็ก
6. การให้การดูแลขั้นพื้นฐานแก่เด็ก และในบางสังคมรวมถึงการดูแลผู้สูงอายุและผู้พิการในครอบครัวด้วย

7. การให้การเรียนรู้ทางสังคมและการศึกษาแก่เด็ก

8. การให้การดูแลทางด้านอารมณ์ จิตใจการให้ความรัก การจัดการด้านการพักผ่อนหย่อนใจของสมาชิกในครอบครัว

9. ให้ความรักและความเป็นเพื่อนแก่สมาชิกของครอบครัว

10. ให้อุปกรณ์ที่จะกำหนดพฤติกรรมการแสดงออกทางเพศแก่บุตรอย่างเหมาะสม

สรุป ครอบครัวนั้นมีบทบาทสำคัญในการหล่อหลอมสมาชิกในครอบครัวให้เป็นคนดีหรือไม่ดีได้ ถ้าหากครอบครัวประกอบไปด้วยสมาชิกที่ไม่มีความรับผิดชอบลูกหรือคนในครอบครัวก็จะไม่มีความรับผิดชอบไปด้วย จึงเห็นได้ว่านอกจากบทบาทหน้าที่ของครอบครัวที่จะนำพาให้ครอบครัวมีความสุขสงบได้ จนกระทั่งส่งผลถึงสังคมส่วนรวมแล้ว ยังแยกส่วนลงไปถึงหน้าที่ของครอบครัวดังต่อไปนี้

หน้าที่ของครอบครัว

นวลจันทร์ (2547: 71-74) กล่าวถึงหน้าที่ของครอบครัว โดยมองภาพกว้างไปในสังคมวัฒนธรรมต่าง ๆ ในเอเชียบางวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

1. ครอบครัวมีหน้าที่ผลิตสมาชิกใหม่เพื่อสืบสกุล หน้าที่ของครอบครัวในเบื้องต้น คือ ต้องมีบุตรสืบสกุล

2. ครอบครัวมีหน้าที่จัดการดูแลให้สมาชิกในครอบครัวมีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาบุคลิกภาพ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ไปในการส่งเสริมสติปัญญา สุขภาพกาย สุขภาพจิต การสอนให้มีการปรับตัวที่ดีกับ

3. ครอบครัวมีหน้าที่ต้องให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความชุ่มชื้นแก่จิตใจ ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลหล่อหลอมบุคลิกภาพและ ความ รู้สึนึกคิดของบุคคล คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

4. การสร้างระเบียบวินัย ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กจำเป็นต้องสร้าง กฎ ระเบียบวินัยในการปฏิบัติตัว แนวทางการดำเนิน

5. การอบรมสั่งสอน การอบรมสั่งสอนของแต่ละประเทศแต่ละสังคมก็จะมีค่านิยมเน้น ต่างกัน ให้ความสำคัญไม่

สรุป หน้าทีของครอบครัวเนื่องจากสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันขนาดเล็ก แต่ยิ่งใหญ่ เพราะหากสมาชิกในครอบครัวไม่รู้หน้าที่ของตนเอง เป็นครอบครัวที่ไร้ระเบียบวินัย ขาดการ อบรมสั่งสอนให้ปฏิบัติตนเป็นคนดีแล้ว จะส่งผลให้สังคมพลอยได้รับผลกระทบนั้น ๆ ด้วยไม่ว่า จะเป็นความไร้ระเบียบ ไร้ศีลธรรมจรรยา ดังนั้นเพื่อให้เห็นภาพชัดเจน จึงขอแบ่งรูปแบบของ ครอบครัวให้เห็นเด่นชัดว่าเป็นผลอย่างไร เกี่ยวข้องกับหน้าที่ของครอบครัวอย่างไร ดังนี้

รูปแบบของครอบครัว

ครอบครัวของมนุษย์ในสังคมต่าง ๆ มีอยู่หลายรูปแบบ เท่าที่นักมานุษยวิทยาได้รวบรวม มาไว้แล้วอย่างน้อยก็พบว่ามีอยู่ 4 รูปแบบ คือ (สนิท, 2543: 251-253)

1. ครอบครัวพื้นฐานหรือครอบครัวเนื้อแท้(Elementary or nuclear family) ครอบครัวแบบนี้ตามปกติจะประกอบด้วยพ่อแม่และลูก ๆ ของเขาเท่านั้น แต่บางคนก็นิยมเรียกว่าเป็นครอบครัว เนื้อแท้ เพราะสมาชิกของครอบครัวเป็นองค์ประกอบจำเป็นที่เป็นแก่นหรือเนื้อแท้ของครอบครัว จริง ๆ ครอบครัวแบบนี้มีอยู่แพร่หลายมากในสังคมสมัยใหม่

2. ครอบครัวขยายหรือครอบครัวร่วม (Extended or joint family) ครอบครัวแบบนี้เป็น ครอบครัวขนาดใหญ่ มีสมาชิกมากกว่าครอบครัวแบบแรก ตามปกติก็จะประกอบด้วยครอบครัว เนื้อแท้สองครอบครัวหรือมากกว่ามารวมกันเข้าตามวัฒนธรรมของแต่ละสังคม

3. ครอบครัวซ้อน(Compound family) เป็นแบบย่อย มักจะมีปรากฏอยู่ในสังคมที่ วัฒนธรรมอนุญาตให้ชายมีภรรยามากกว่าหนึ่งคนได้ใน ภาวะของครอบครัวซ้อนอาจยุ่งยากมาก หากความสัมพันธ์ระหว่างภรรยาไม่ราบรื่น และอาจแตกแยกออกไปได้เมื่อสามีถึงแก่กรรมลง

4. ครอบครัวสาระหรือครอบครัวที่มีแม่เป็นแกนกลาง (Essential or mother – centric family) ครอบครัวแบบนี้เป็นแบบแปรผันของครอบครัวเนื้อแท้ คือเป็นครอบครัวที่ขาดพ่อเพราะพ่อก็คงจะต้องไปประกอบอาชีพในท้องที่ห่างไกล เช่น ไปรับจ้างในไร่ นา หรือทำงานเหมืองแร่หรือรับจ้างอื่น ๆ และไม่มีใครได้กลับ

สรุป รูปแบบของครอบครัวนั้นมีส่วนสัมพันธ์กับบทบาทหน้าที่ของครอบครัว เพราะหากเป็นครอบครัวใหญ่ประกอบไปด้วย พ่อ แม่ ลูก ลูกพี่ พี่ น้อง อยู่ร่วมกัน การเรียนรู้ซึมซับ การรับรู้ก็ย่อมจะมาจากสมาชิกที่อยู่รวมบ้าน แต่หากเป็นครอบครัวพื้นฐานซึ่งมีมากในปัจจุบัน การขาดการอบรมเลี้ยงดูก็มีน้อยลง เพราะเวลาไม่มี สิ่งอำนวยความสะดวกมีมาก จึงส่งผลให้เกิดภาวะต่าง ๆ กับครอบครัวได้ดังเช่นจะกล่าวต่อไปนี้

ครอบครัวบกพร่อง

ใน

อีกแนวคิดหนึ่งได้กล่าวถึงครอบครัวบกพร่องแนวทัศนะของ โดนัล อาร์ แทฟ (Donald R. Taft อ้างใน นวลจันทร์, 2548: 80-81) ลักษณะของครอบครัวที่ต้องแก้ไขมีลักษณะอย่างไร

1. สมาชิกบางคนในครอบครัวขาดศีลธรรม มีพฤติกรรมยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข เช่น ดื่มสุรา ยาเสพติด เล่นการพนัน พฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบน พ่อแม่ที่เขวเตร่ยามวิกาลผิดบรรทัดฐานของสังคม พ่อหรือแม่ประกอบอาชีพผิดกฎหมายบ้านเมือง

2. ครอบครัวแตกแยกขาดพ่อหรือแม่ หรือขาดทั้งพ่อและแม่จะมาจากเหตุการณ์หย่าร้าง การแยกกันอยู่ เพราะการทิ้งร้างหมางเมิน หรือการถูกจองจำในเรือนจำ

3. ครอบครัวที่พ่อแม่ขาดการศึกษา จึงไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา ผลที่ตามมาพ่อแม่ไม่สามารถให้การสั่งสอน พูด อธิบาย ให้เหตุผลจูงใจให้เด็กเข้าใจและยอมรับได้

4. ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้งอยู่ตลอดเวลา สมาชิกทุกคนในครอบครัวไม่สามัคคี ครอบครัวไม่ได้สร้างค่านิยมปลูกฝังในเชิงเป็นกตึกาให้ทุกคนเน้นความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

5. ครอบครัวที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจยากจนขาดแคลน ปัญหาสำหรับทุกยุคทุกสมัยโดยเฉพาะประเทศด้อยพัฒนาต่างประสบกับการขาดแคลนเงินที่จะยังชีพให้อยู่รอดในชีวิตประจำวัน

สรุป ครอบครัวบกร่อง นับได้ว่าเป็นสิ่งที่จะต้องได้รับการแก้ไขก่อนเป็นการด่วน เพราะหากปล่อยให้ครอบครัวตกอยู่ในภาวะบกร่องตลอดไป ก็จะทำให้ส่งผลกระทบต่อสมาชิกในครอบครัวมากเท่านั้น ซึ่งจะทำให้เกิดการก่อให้เกิดอาชญากรรมได้ หรือคนในครอบครัวต้องตกเป็นเหยื่อเสียเองดังเช่นจะกล่าวต่อไป

เหยื่ออาชญากรรม

อันณพ (2541: 135) การพิจารณาความหมายของเหยื่ออาชญากรรมนี้ ต้องคำนึงถึงลักษณะของเหยื่อความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่อกับอาชญากร และความรับผิดชอบของเหยื่อต่อการประกอบอาชญากรรม เมื่อกล่าวถึงเหยื่ออาชญากรรมแล้ว มีลักษณะสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ

1. เป็นผู้ตกอยู่ในความทุกข์ทรมานและ
2. ได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม

เหยื่ออาชญากรรมที่เป็นบุคคลยังหมายรวมถึงผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากกระบวนการพิจารณาคดีในระบบงานยุติธรรมอีกด้วย การทำความเข้าใจเรื่องบทบาทของเหยื่อต่อการเกิดอาชญากรรมนั้น วิธีที่ง่ายที่สุด คือ การศึกษาประเภทของเหยื่ออาชญากรรมเพราะจะสามารถเข้าใจได้เลยว่า เหยื่อประเภทใดมีบทบาทอย่างไร การจำแนกประเภทของเหยื่ออาชญากรรมที่ได้รับความนิยมมาก คือ การจำแนกของสตีเฟน ชาฟเฟอร์ (Stephen Schafer) ซึ่งได้จำแนกประเภทของเหยื่อไว้ 7 ประเภท คือ

1. เหยื่อที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาชญากร (Unrelated Victims) เป็นผู้รับเคราะห์จากการกระทำของอาชญากรโดยมิได้มีความสัมพันธ์กับอาชญากร
2. เหยื่อที่ชั่วชั่วยุให้เกิดอาชญากรรม (Provocative Victims) เป็นผู้ที่ทำให้อาชญากรเกิดความโกรธเคืองหรือไม่พอใจ เป็นการยุยงให้เกิดการกระทำร้ายแก่เหยื่อเอง

3.เหยื่อที่จูงใจให้เกิดอาชญากรรม (Precipitate Victims) เป็นเหยื่อที่มีพฤติกรรมไปในทางล่อตาล่อใจให้เกิดอาชญากรรม โดยที่เหยื่อเองก็มีได้ตั้งใจ

4.เหยื่อที่มีความอ่อนแอทางชีวภาพ (Biologically Weak Victims) เป็นผู้ที่มีความอ่อนแอทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นเหตุให้อาชญากรมีความคิดที่จะกระทำร้ายเขาเหล่านั้น

5.เหยื่อที่มีความอ่อนแอทางสังคม (Socially Weak Victims) เป็นพวกไม่มีความมั่นคงในทางสังคม ไม่ได้เป็นสมาชิกอย่างเต็มภาคภูมิของชุมชน มีปัญหาในทางวัฒนธรรม และการปรับตัวให้เข้ากับสังคม

6.ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อตนเอง (Self – Victimizing Victims) เป็นผู้ที่สมัครใจกระทำความผิดเสียเอง จึงเป็นอาชญากรและเหยื่อในตัวคน ๆ เดียว

7.เหยื่อการเมือง (Political Victims) คือ ผู้ที่ตกเป็นคู่แข่งในการรณรงค์เพื่อตำแหน่งที่มีอำนาจในการการเมืองแต่ถูกฝ่ายที่มีอำนาจอยู่ก่อนแล้ว เจาจะจงว่าเป็นผู้ที่กระทำความผิด

ในบรรดาเหยื่อทั้ง 7 ประเภทนี้อาจจะแยกพิจารณาได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ คือ

- 1.เหยื่อที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชญากรรม
- 2.เหยื่อที่ยั่วยุและเหยื่อที่จูงใจให้เกิดอาชญากรรม
- 3.ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อตนเอง

จะกล่าวถึงเหยื่อที่จูงใจให้เกิดอาชญากรรมนั้น เหยื่อมิได้ทำสิ่งใดเป็นพิเศษแก่อาชญากรแต่พฤติกรรมอันปราศจากความตั้งใจของเหยื่อกลับส่งเสริม จูงใจ หรือ ล่อใจให้อาชญากรประกอบอาชญากรรม การเดินทางไปคนเดียวในที่มืดกร้าง เป็นตัวอย่างที่เหยื่ออาจจะถูกโจรกรรม การเปลี่ยนผ้าของหญิงก็จูงใจให้เกิดการข่มขืน บุคลิกภาพของเหยื่อเองก็อาจจะโน้มน้าวให้เกิดการประกอบอาชญากรรมได้ ดังนั้น คนที่มีความอ่อนแอทางชีวภาพได้แก่ เด็ก คนแก่ ผู้หญิง คนขาดความสามารถ คนเจ็บป่วยทางจิต หรือคนที่อ่อนแอทางสังคม เช่น คนที่อพยพเข้ามาใหม่ คนนับถือศาสนาบางนิกาย หรือคนที่เป็คู่แข่งเพื่อการมีอำนาจในการการเมือง ล้วนเป็นเหยื่อที่จูงใจให้เกิดการประกอบอาชญากรรมได้ทั้งนั้น

ในบรรดาเหยื่อดังกล่าวนี้เหยื่อที่ตั้งตนอยู่ในความประมาท เช่น เหยื่อที่ชอบเดินไปในทางที่เปลี่ยวช้าช้า ควรจะรับผิดชอบในการกระทำผิดที่เกิดขึ้นบ้าง จะไม่รับผิดชอบเสียเลยน่าจะจะไม่ถูกต้อง ส่วนพวกอื่น ๆ ที่กล่าวถึงในย่อหน้านี้น่าจะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากสังคม ตามสมควร ไม่ควรทอดทิ้งดูดายให้เผชิญปัญหาไปตามลำพัง หากอาชญากรรมเกิดขึ้น อาชญากร และสังคมควรจะร่วมรับผิดชอบต่อความผิดที่อาชญากรได้กระทำลงไป เพราะอาชญากรได้ประพฤติด้วยความมือคดต่อพวกเขา ความจริงแล้ว เหยื่อที่จงใจให้เกิดอาชญากรรมนั้น ได้ประกอบกิจไปตามความจำเป็นของชีวิต ต้องเกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ หลายอย่าง กล่าวคือต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่น สถานที่ เวลา และวัตถุปัจจัยต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะต้องมีอยู่ตลอดเวลาไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้

ผู้ตกเป็นเหยื่อก็มิได้เฉลียวใจว่าจะมีเหตุร้ายเกิดขึ้นแก่ตน เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ อาชญากรต้องมีความรับผิดชอบต่อความผิดที่เกิดขึ้นมากกว่าใคร ๆ การบังคับใช้กฎหมายในความผิดที่อาชญากรก่อขึ้นนี้จะต้องกระทำอย่างรวดเร็ว แน่นนอน และยุติธรรม ถ้ามีเช่นนั้นแล้วก็จะเป็นการส่งเสริมให้เกิดการทำความผิดมากขึ้น สังคมก็จะขาดความสุข การทำมาหากินจะลำบาก เศรษฐกิจของชาติบ้านเมืองก็จะทรุดโทรมลงไปด้วย

เหยื่อที่จงใจให้เกิดอาชญากรรมนั้นมีอยู่มากมาย น่าจะเป็นอันดับสองรองจากเหยื่อที่ไม่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชญากรรม และเมื่อได้ทราบเหตุของการตกเป็นเหยื่อในลักษณะเช่นนี้แล้ว ก็น่าจะตั้งตนอยู่ในความไม่ประมาทเพื่อความผิดจะได้ลดน้อยลง เพราะตามความเป็นจริงนั้น การป้องกันอาชญากรรมเป็นภารกิจของทุก ๆ คน (Crime Prevention is everyone's business)

สรุป เหยื่อในที่นี้ก็น่าจะระมัดระวังว่าโดยการตั้งตนให้อยู่บนความไม่ประมาท ไม่ไว้ว่างใจใครง่าย ๆ ไม่เว้นแม้กระทั่งบุคคลในครอบครัวของตนเอง และสิ่งหนึ่งที่ทำให้เราสามารถรอดพ้นจากการเป็นเหยื่อได้โดยการรู้เขารู้เรา และสิ่งที่พอจะมองเห็นได้ว่าคนประเภทใดจะสามารถกระทำผิดได้ง่ายเราสามารถดูได้จากบุคลิกภาพบางส่วน ดังนี้

บุคลิกภาพของผู้กระทำความผิด (Criminal Personality)

นวลจันทร์ (2540: 68 –72) บุคลิกภาพเป็นเรื่องสำคัญและมีสาระขอบเขตกว้างขวาง และมีความสัมพันธ์กับการกระทำความผิด และได้แยกบุคลิกภาพไว้ดังต่อไปนี้

1. ไม่มีการศึกษา คนที่กระทำความผิดส่วนมากจะเรียนหนังสือน้อย บางครั้งออกกลางคัน หรือบางคนไม่ได้เรียนเลย สถิติปัญญาจึงค่อนข้างต่ำหรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ตกเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดได้ง่าย

2. บิดามารดาขาดการศึกษา ส่วนมากจะมีการศึกษาค่ำ และถ้าพิจารณาต่อไปมารดาที่มีการศึกษาค่ำกว่าบิดา เมื่อบิดามารดาที่มีการศึกษาค่ำจึงไม่สามารถอบรมสั่งสอน การพูด การปฏิบัติ ให้ลูกเห็นวิธีการหรือเป็นแบบอย่างที่ดีที่ถูกที่ควรจึงทำได้ยาก ที่สำคัญคือเมื่อตัวเองด้อยการศึกษา จึงไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาค่ำ

3. ครอบครัวมีปัญหา ครอบครัวของผู้กระทำความผิดมักจะมีชีวิตทางบ้านที่ไม่ราบรื่น เรียบร้อย บางกลุ่มขาดบิดา หรือมารดา เนื่องจากมีการหย่าร้าง หรือตายจากไป ชีวิตในวัยเด็กจึงต้องอาศัยอยู่กับญาติหรือคนอื่นและบางคนไปอาศัยอยู่กับพระที่วัด ชีวิตแรกเริ่มในวัยเด็กของคนกลุ่มนี้ จึงไม่ได้รับความรัก ความอบอุ่นเท่าที่ควร ฉะนั้นชีวิตเบื้องต้นเป็นอย่างไร ย่อมเป็นรากฐานของบุคลิกภาพในวัยผู้ใหญ่

4. ฐานะเศรษฐกิจ ยากจน รายได้ต่ำ หรือว่างงานไม่มีรายได้ บิดามารดาประกอบอาชีพที่มีรายได้ต่ำ ส่วนมากจะประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร ซึ่งก็มีรายได้ที่ต่ำ ไม่แน่นอน ฐานะจึงค่อนข้างฝืดเคืองและขาดแคลน

5. บุคลิกภาพของผู้กระทำความผิดที่เห็นได้จากการพิจารณาอีกประการหนึ่งคือ ผู้กระทำความผิดมีความเฉเมย ไม่สนใจต่อสิ่งรอบตัว คนรอบข้างแม้แต่คนใกล้

6. การใช้กลไกการป้องกันตนเอง (Defense-Mechanism) ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่า ไม่เคยมีความวิตกกังวล ไม่สบายใจ การใช้กลไกการป้องกันตนเอง

7. Self – Concept of Worthlessness ผู้ที่กระทำความผิดมักจะมีบุคลิกคิดว่าตนเองไม่มีคุณค่า ไม่มีศักดิ์ศรี ไม่มีความสำคัญในตัวเอง ตัวเขาไม่สามารถทำประโยชน์ได้เลย ค่ำด้อย ความด้อยโอกาสในชีวิตของแต่ละคนมีไม่เท่ากันความแตกต่างมีให้เห็นชัดเจน ตั้งแต่เกิด

8. อารมณ์และจิตใจมีความแปรปรวน (Emotional Immaturity) คนที่กระทำความผิดจะมีจิตใจว้าวาม ใจร้อน ไม่มีความเป็นผู้ใหญ่ ไม่สุขุมและไม่ใคร่ครวญแต่อย่างใด จะมีความรู้สึก หงุดหงิดง่าย ก้าวร้าว ชอบหาเรื่อง หรือเรื่องเพียงเล็กน้อยก็ทำให้เป็นเรื่องสำคัญใหญ่โตจนกระทั่งเกิดการกระทำความผิดขึ้น

9. ชอบแสดงออกถึงความเป็น “ลูกผู้ชาย” คนที่กระทำความผิดจะมีบุคลิกภาพที่ชอบแสดงถึงความเก่ง เป็นผู้นำ ลักษณะการแสดงออกมีศักดิ์ศรี มีอำนาจ มีพรรคพวกบริวารยอมรับเกรงกลัวมากมาย จะแสดงถึงความมีพลังกำลังแข็งแรง ชอบต่อสู้ไม่กลัวคนและอิทธิพลใด ๆ ไม่ยอมรับกฎระเบียบของคนโดยส่วนรวม

สรุป บุคลิกภาพของผู้กระทำความผิดหรือเรียกง่าย ๆ ว่าคนที่กระทำความผิดได้ง่ายนั้นมักจะมีบุคลิกภาพหรือประกอบไปด้วยความดื้อด้อยในเกือบจะทุก ๆ ด้านของพฤติกรรมที่แสดงออก ไม่ว่าจะเป็นความอดทนอดกลั้น ความเกรงกลัวต่อการกระทำความผิด ความสำนึกต่อสิ่งที่ได้กระทำลงไป จนกระทั่งเป็นบุคลิกภาพผู้กระทำความผิดในที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งนอกจากจะศึกษาลักษณะทั่วไปของปัญหาแล้วยังศึกษาเกี่ยวกับผู้กระทำความผิดทั้งในด้านภูมิหลัง บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สาเหตุและมูลเหตุจูงใจในการข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งมีผู้ศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

นวลจันทร์ (2525: 97-102) ได้ทำการศึกษา “ความผิดเกี่ยวกับเพศกรณีข่มขืนกระทำชำเรา” โดยการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง จำนวน 98 คน และเรือนจำกลางคลองเปรม จำนวน 62 คน รวมทั้งสิ้น 160 คน ผลปรากฏว่า ผู้กระทำความผิดมีอายุในขณะกระทำความผิดระหว่าง 15-30 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีรายได้ต่ำกว่า 2,000 บาทต่อเดือน สาเหตุการข่มขืนกระทำชำเราเพราะจิตใจคึกคะนอง โอกาสและสถานที่เอื้ออำนวย ผู้หญิงแต่งกายอ้าขุ ความรู้สึกทางเพศ และได้รับสิ่งยั่วยุมาก่อนเวลากระทำความผิดเล็กน้อย มีส่วนน้อยที่ดื่มสุรา เสพกัญชาและเฮโรอีน ก่อนทำผิดมีการใช้อาวุธร่วมในการกระทำความผิดและทำร้ายร่างกายหญิงผู้เสียหาย ส่วนใหญ่ข่มขืนหมู่และจะทำในตอนกลางคืน ร้อยละ 70 ของผู้ต้องขังไม่เคย

มีความสัมพันธ์กับผู้เสียหายมาก่อน และร้อยละ 30 เป็นพวกที่มีความสัมพันธ์มาก่อน โดยเป็นเพื่อนบ้าน คู่รัก ญาติและสาวใช้ในบ้าน

อัมพร และคณะ (2525-2526) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยชักจูงให้ประกอบความผิดทางเพศโดยการข่มขืนของผู้ต้องขังชาย” จากเรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เรือนจำกลางคลองเปรม และเรือนจำกลางบางขวาง พบว่า ปัจจัยที่ชักจูงให้ประกอบความผิดทางเพศ คือ

1. ความโกรธ ความแค้น ที่มีต่อผู้หญิง (ร้อยละ 14.6) หรือการที่ถูกดูหมิ่นจากฝ่ายหญิงทำให้เกิดความเจ็บแค้น (ร้อยละ 13.9) จึงพยายามหาทางระบายความแค้นด้วยการข่มขืน
2. การชอบมีพฤติกรรมทางเพศที่แปลก ๆ เช่นชอบร่วมเพศกับเด็กหรือวัยรุ่น (ร้อยละ 36.5) ชอบร่วมเพศเป็นหมู่เพราะเป็นประสบการณ์ที่แปลก (ร้อยละ 8.0) ชอบการข่มขืนเพราะได้รสชาติมากกว่าการร่วมเพศปกติ (ร้อยละ 6.6)
3. คิดประทุษร้ายต่อทรัพย์ คือ คิดจะจีและชิงทรัพย์ (ร้อยละ 15.3)
4. เกิดความต้องการทางเพศ และการส่งเสริมอารมณ์ทางเพศ คือ มีความต้องการทางเพศค่อนข้างมากและต้องการจะปลดปล่อย (ร้อยละ 28.5) ถูกฝ่ายหญิงยั่ววนจึงเกิดอารมณ์ขึ้น (ร้อยละ 27.7) และถูกกระตุ้นความต้องการทางเพศโดยคนอื่นมาก่อน พอได้มาพบผู้เสียหายจึงข่มขืน (ร้อยละ 10.9)

ขนิษฐา (2526: 73-75) ได้ศึกษาเรื่อง “บุคลิกภาพของผู้ข่มขืน” โดยศึกษาผู้กระทำผิดคดีข่มขืนจำนวน 45 ราย และผู้กระทำอนาจาร จำนวน 28 ราย จากเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เรือนจำกลางบางขวาง และเรือนจำลาดยาว ในปี 2524 พบว่า อายุผู้กระทำผิดคดีข่มขืนอยู่ระหว่าง 21-40 ปีมากที่สุด ผู้ข่มขืนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ระหว่าง ป.1-ป.4 ร้อยละ 51 มีอาชีพกรรมกรและร้อยละ 33 มีอาชีพทางเกษตรกรรม รายได้และฐานะทางสังคมอยู่ในระดับต่ำ รายได้เดือนละไม่เกิน 1,500 บาท ผู้ข่มขืนเคยกระทำผิดคดีอื่น ๆ มาก่อนที่จะถูกจับในครั้งนี้ร้อยละ 38 ก่อนทำการข่มขืนจะใช้สิ่งเสพติด เพื่อให้เกิดความกล้า ร้อยละ 40 และนิยมใช้สุราเป็นสิ่งเสพติด ร้อยละ 83 การตัดสินใจของผู้ข่มขืนส่วนใหญ่ อยู่ในระดับพอใช้ได้ถึงบกพร่อง และมีลักษณะของการตัดสินใจ

บกพร่องมากกว่าผู้กระทำอนาจาร เขาว่าปัญหาของผู้ข่มขืนส่วนใหญ่อยู่ในระดับกำลังระหว่าง ปัญหาที่บ่และปัญญ่าอ่อน

สำหรับพฤติกรรมทางเพศพบว่าร้อยละ 72 มีความไม่สมปรารถนาในความสุขทางเพศที่ได้รับ ร้อยละ 60 มีพฤติกรรมทางเพศเบี่ยงเบนในลักษณะ ถ้ามอง ร้อยละ 42 เป็นลักษณะรักร่วมเพศ และร้อยละ 22 มีแนวโน้มทางค้นหาสำหรับบุคลิกภาพของผู้ข่มขืน เป็นคนร่าเริง มีความเชื่อมั่นในตัวเอง และมีความกล้า มีลักษณะหักห้ามและความขัดแย้งในการแสดงออกทางเพศ เป็นผู้ที่บุคลิกภาพแปรปรวนชนิดมีความหวาดระแวง สาเหตุของการกระทำการข่มขืน มีทั้งสาเหตุภายนอกตัว และภายในตัวของผู้ข่มขืน สาเหตุภายนอก ได้แก่ สถานที่เปลี่ยว คำชักชวนของเพื่อนฝูง ความคึกคะนอง การดื่มสุราเป็นหลัก ชักนำทำให้ขาดความยับยั้งตัวเอง การแต่งกายยั่วเย้า การมรณธ์ของเพศหญิงและการดูสื่อลามกอนาจาร ส่วนสาเหตุภายใน ได้แก่ ลักษณะผิดปกติทางจิตใจและความผิดปกติทางบุคลิกภาพ

สุบรรณธ์ และคณะ (2528: 47-60) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “สถานการณ์อาชญากรรมทางเพศด้านการข่มขืนในประเทศไทย” โดยเก็บข้อมูลมาจากสถิติของกรมตำรวจโรงพยาบาล และหนังสือพิมพ์รายวัน 2 ฉบับ (ไทยรัฐ และเดลินิวส์) ในช่วงปี 2525-2527 ผลสรุปว่า คดีความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยเฉพาะการข่มขืน มีลักษณะทรงตัวและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างช้า ๆ มีลักษณะรุนแรงทารุณโหดร้ายมากขึ้น ผู้ถูกข่มขืน จำนวนร้อยละ 38.94 มีอาชีพให้บริการ เช่น รับจ้าง นักร้อง พนักงานเสริมสวยและพนักงานบริษัท ฯลฯ รองลงมาคือ อาชีพทั่วไป เช่น ข้าราชการ เจ้าของกิจการ ร้อยละ 24.91 และนักเรียน ร้อยละ 20.15 สำหรับการศึกษา ผู้ถูกข่มขืนส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาตอนต้น ส่วนใหญ่เป็นโสด ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำการข่มขืนและผู้ถูกข่มขืน ร้อยละ 75.45 รู้จักกันมาก่อน และร้อยละ 23.65 ไม่รู้จักกัน การข่มขืนส่วนใหญ่ร้อยละ 72.19 เกิดขึ้นเวลากลางคืน และเกิดขึ้นในเวลากลางวัน ร้อยละ 27.81

ธีรารัง และคณะ (2532: 37-41) ได้ทำการศึกษา “สาเหตุและปัญหาสุขภาพจิตของผู้กระทำผิดคดีข่มขืน-ฆ่า” โดยศึกษาจากผู้ต้องขังชายเรือนจำกลางบางขวางจังหวัดนนทบุรี จำนวน 40 คนพบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-33 ปี ร้อยละ 50 เป็นโสดส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรกรรม และมีรายได้ต่ำกว่า 1,500 ต่อเดือน มลเหตุจูงใจในการข่มขืน-ฆ่า พบว่า ร้อยละ 40 เพื่อปกปิดความจริงที่เกิดขึ้นเนื่องจากฝ่ายหญิง รู้จักร้อยละ 37.5 ทำร้ายร่างกายแล้วข่มขืน-ฆ่า ร้อยละ 55 เกิดเหตุในเวลากลางวัน ร้อยละ 45 เกิดเหตุในเวลากลางคืน

ผู้กระทำผิดร้อยละ 35 รู้จักสนิทสนมกับผู้ตายร้อยละ 50 ใช้อาวุธทำร้ายร่างกายหลังกระทำผิดแล้ว ส่วนใหญ่รู้สึกสงสารผู้เสียหาย และเข้าใจว่าตนเองไม่มีปัญหาทางเพศ ร้อยละ 42.5 มีปัญหาด้านสุขภาพจิต ส่วนใหญ่มีความผิดปกติในด้านบุคลิกภาพ และนอกจากนี้ยังพบว่าผู้ต้องขังคดีข่มขืนฆ่า มีปัญหาสุขภาพจิตสูงกว่าประชากรทั่วไป

อุทัย (2536) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศ ประเภทคดีข่มขืนกระทำชำเรา” โดยทำการเก็บ ข้อมูลจากผู้ต้องขังคดีข่มขืน ซึ่งศาลตัดสินแล้วจากเรือนจำกลางคลองเปรม พันธสถานวัยหนุ่มและเรือนจำกลางบางขวาง จำนวน 345 คน ปรากฏว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่อายุไม่เกิน 25 ปี จบการศึกษาระดับ ม.3 มีอาชีพรับจ้างหรือทำงานเอกชน มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาท บิดามารดาแยกกันอยู่หรือตาย ร้อยละ 50 และร้อยละ 42 พักอาศัยอยู่ในชุมชนแออัด และร้อยละ 45 ขณะกระทำผิดอายุระหว่าง 21-30 ปี สำหรับปัจจัยทางสังคมที่ทำให้การข่มขืนกระทำชำเราที่มีความรุนแรงมากขึ้น

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำผิด ได้แก่ การมีเพื่อนที่เคยข่มขืนหญิงอื่น การถูกจับกุมคดีทางเพศ ความถี่ในการสำเร็จความใคร่ของตนเอง และการดื่มสุราขณะกระทำผิด การมีเพื่อนสนิทที่เที่ยวหญิงบริการ และชักชวนให้กระทำชำเรา การเรียนรู้เกี่ยวกับเพศโดยคุยกับเพื่อนและดูหนังสือทางเพศ การรับการบอกเล่าประสบการณ์ทางเพศจากหญิงโสเภณี รุ่นพี่ เพื่อน ๆ คนเฝ้าสถานบริการและคนขับรถจักรยานยนต์รับจ้าง ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวกับเหยื่อ ได้แก่ หญิงที่มีลักษณะเร้าอารมณ์ทางเพศ ชั่ววยวน น่านมั้นไส้ ถูกหมายปอง ผู้กระทำผิดรู้สึกว่ามันสมควรถูกข่มขืน การทำงานด้วยกัน รู้จักกัน ผิดใจอยู่บ้านใกล้ ๆ กัน อยู่บ้านเดียวกันและเป็นคนที่ผู้กระทำผิดเกลียดชัง และการถูกเหยียดหยามผู้ชาย การระบายความต้องการทางเพศ การชั่ววยวนใส่ชุดนอนโปรงบาง และการใส่เสื้อผ้าเปิดเผยเห็นสัดส่วนของหญิงทำให้การข่มขืนกระทำชำเราที่มีความรุนแรงมากขึ้น

สมชาย (2536) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศ” โดยทำการเก็บข้อมูลผู้ต้องขังคดีข่มขืนจากเรือนจำกลางคลองเปรม พันธสถานวัยหนุ่มกลางและเรือนจำกลางบางขวาง จำนวน 346 คน ปรากฏว่าประชากรร้อยละ 58 อายุไม่เกิน 25 ปี ร้อยละ 75 ระดับการศึกษา ม.3 ร้อยละ 61 รับจ้างทำงานเอกชน 56 เป็นโสเภณี ร้อยละ 53 รายได้ไม่เกิน 5,000 บาท ร้อยละ 50 บิดามารดาแยกกันอยู่-ตาย และร้อยละ 42 พักอาศัยชุมชนแออัด

ไพโรจน์ (2529: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะการกระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง เรือนจำกลางคลองเปรม และทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง” โดยทำการเก็บข้อมูลผู้ต้องขังคดีข่มขืนกระทำชำเรา จำนวน 475 คน ปรากฏว่า

1. ผู้ต้องขังที่มีอายุ 26-30 ปี มีกลุ่มเพื่อนที่ชวนให้เที่ยวหาหญิงบริการทางเพศชักชวนให้ลวนลามหญิงอื่น ชักชวนให้ข่มขืนกระทำชำเรา และชักชวนให้หนีเรือน เรียนรู้เรื่องเพศโดยดูจากหนังสือหรือนิตยสาร ได้รับการบอกเล่าประสบการณ์ทางเพศจากหญิงบริการ หรือ โสเภณี ชอบดื่มสุราใช้เวลาว่างเที่ยวชองโสเภณี สถานเริงรมย์ ดูหนังสือลามก ภาพยนตร์ลามก และ ร่วมเพศกับเพศเดียวกัน ส่วนใหญ่ข่มขืนแล้วฆ่า

2. สภาพแวดล้อมที่เป็นป่าละเมาะลับตา ในช่วงเวลาเย็น แห้วที่มีรูปร่างหน้าตาสวย แต่งกายโป้มีลักษณะช่วยวนให้ข่มขืน เป็นหญิงที่ไม่เคยหมายปองให้เป็นคู่ หญิงที่ต้องการแก้แค้น เป็นหญิงที่เกลียดชัง เป็นคนรักกันมาก่อน มีอาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ห้างร้าน ธนาคาร ขณะข่มขืนจะเกิดความต้องการทางเพศและรู้สึกสับสนใจที่ได้ทำให้หญิงเสียหาย ส่วนใหญ่ข่มขืนแล้วฆ่า

พวงเพ็ญ (2542) ได้ทำการศึกษา เรื่อง “ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย” โดยทำการศึกษาเชิงคุณภาพกับผู้ต้องขังเด็ดขาดคดี กระทำชำเราเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี เรือนจำจังหวัดอุดรธานีและเรือนจำจังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 13 ราย ปรากฏว่าส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำ ดิฉันสุราหรือสารเสพติด มาจากครอบครัวแตกแยกมีบุคลิกภาพแบบอันธพาล มีความเก็บกดทางเพศ ลักษณะความสัมพันธ์ของผู้ต้องขังกับเด็ก อยู่ในฐานะคนรู้จัก ญาติใกล้ชิด

สิริพร (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ก่อให้เกิดการกระทำทารุณทางเพศต่อเด็กหญิงโดยสมาชิกในครอบครัว” โดยทำการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกกับกลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ถูกทารุณกรรมทางเพศ โดยสมาชิกในครอบครัวที่มีอายุระหว่าง 7-17 ปี จำนวน 12 ราย สังกัดสถานแรกรับบ้านพญาไท ปรากฏว่า สัมพันธภาพในครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้เกิดการทารุณกรรมทางเพศ ส่วนใหญ่ผู้ทารุณฐานะทางเศรษฐกิจและการศึกษาไม่ดี จึงส่งผลให้เกิดปัญหาทางอารมณ์และจิตใจโดยกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการความช่วยเหลือเป็นปัจจัย 4

Paul H. Febhard and John H. Gangnon (อ้างถึงใน อัมพรและคณะ, 2525-2526: 4) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักโทษชายที่ข่มขืนเด็ก จำนวน 60 คน เปรียบเทียบกับนักโทษข่มขืนผู้ใหญ่ และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ทำผิด ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่า

1. นักโทษข่มขืนเด็ก มีครอบครัวที่ไม่ราบรื่นในวัยเด็กถึงร้อยละ 50 เป็นพวกที่บ้านแตก พ่อแม่หย่าร้างหรือเสียชีวิต ต้องแยกจากพ่อแม่ตั้งแต่ยังเด็ก นอกจากนี้ยังมีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับพ่อแม่ที่ยังมีชีวิตอยู่
2. นักโทษข่มขืนเด็กพวกนี้ มีประสบการณ์ทางเพศที่ไม่เหมาะสมมาก่อน เช่นในวัยเด็กเคยมีเพศสัมพันธ์กับชายถึง ร้อยละ 70 และมีกิจกรรม Homosexual หลังวัยรุ่นถึงร้อยละ 57
3. ส่วนใหญ่ผู้ประกอบคดีข่มขืนเด็กไม่ประสบความสำเร็จในการร่วมเพศกับเพศตรงข้ามวัยเดียวกัน
4. พวกนี้ส่วนมากมีการศึกษาค่ำ มีอาชีพอยู่ในกลุ่มแรงงานไร้ฝีมือ (un-skilled) และกลุ่มที่ใช้ฝีมือปานกลาง (semi-skilled workers) นอกจากนี้ยังมีสติปัญญาค่ำ อยู่ในกลุ่มปัญญาอ่อนถึงร้อยละ 12 และร้อยละ 32 มีระดับสติปัญญาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย (IQ 90-110)

Burgess (1985: 709) ได้อธิบาย สาเหตุของการปกปิดเรื่องราวการล่วงละเมิดทางเพศไว้ว่ามีสาเหตุมาจากความกลัว ดังนี้

1. กลัวถูกลงโทษจากผู้ล่วงละเมิดทางเพศที่ข่มขู่เอาไว้
2. กลัวจะไม่ได้ได้รับความเชื่อถือในสิ่งที่ตนบอกเล่า โดยเฉพาะถ้าผู้ล่วงละเมิดทางเพศเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบิดามารดา
3. กลัวถูกตำหนิว่า เป็นต้นเหตุให้เกิดเรื่องราวนี้นั้น
4. กลัวถูกต่อต้านจากคนอื่น ๆ เมื่อเรื่องราวถูกเปิดเผยขึ้น และเกิดความกลัวว่าจะไม่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเนื่องจากมีประสบการณ์ไม่ดี

Jackie Craissati and Frace Me Cherg (1996 อ้างถึงใน พวงเพ็ญ, 2542: 36) ได้ศึกษาบุคลิกลักษณะของผู้ต้องหาชายที่กระทำผิดทางเพศต่อเด็ก จำนวน 80 คน เปรียบเทียบกับผู้กระทำผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน พบว่า

1. ผู้ต้องขังชายที่กระทำผิดทางเพศต่อเด็ก ร้อยละ 47.5 มีรายได้ประจำและมีอาชีพที่มั่นคง มีการเปลี่ยนงานบ่อย มีเพียงร้อยละ 55 ที่มีงานทำในช่วงที่กระทำผิด
2. ภูมิหลังของผู้ต้องขังกลุ่มนี้มาจากครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกันในวัยเด็ก ถึงร้อยละ 63 มีประสบการณ์ถูกกระทำทารุณทางร่างกาย ร้อยละ 31 มีประสบการณ์ทางเพศในวัยเด็ก ถึงร้อยละ 51.5 ส่วนใหญ่ถูกกระทำจากคนแปลกหน้าร้อยละ 67.5 และถูกกระทำโดยบุคคลในครอบครัว ร้อยละ 32.5 อายุเฉลี่ยของการถูกกระทำทารุณทางเพศในวัยเด็ก 9.5 ปี
3. ในวัยเด็กของผู้ต้องขังกลุ่มนี้ ถูกกดขี่รังแกมาก่อนถึงร้อยละ 45 อยู่ในภาวะทุพพลภาพ ร้อยละ 40 และมีพฤติกรรมก้าวร้าว ร้อยละ 59 ส่วนใหญ่ถูกรังแกในวัยเด็ก 2 ครั้ง หรือมากกว่า
4. พวกนี้ส่วนใหญ่มีการศึกษาค่ำ ร้อยละ 14 อ่านหนังสือไม่ได้ และมีเพียง ร้อยละ 5 ที่ยังคงเรียนหนังสือหลังอายุ 18 ปี เคยได้รับการทางด้านจิตวิทยาในวัยเด็กถึงร้อยละ 21.5 และได้รับการทางด้านจิตวิทยาในวัยผู้ใหญ่ร้อยละ 29 สำหรับปัญหาการตัดสินใจและขาดสมาธิ พบว่าคิดสุราร้อยละ 26 และใช้ยาเสพติดถึงร้อยละ 3.7 นอกจากนี้เคยมีประสบการณ์ทำร้ายตัวเองถึงร้อยละ 16.5
5. ผู้ต้องขังเหล่านี้มีพัฒนาการทางเพศที่ไม่เหมาะสม เคยร่วมเพศกับเด็กชายด้วยกันในวัยเด็ก ถึงร้อยละ 29 มีพฤติกรรม Homosexual ในวัยผู้ใหญ่ ถึงร้อยละ 23.8 มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามเป็นครั้งแรกในอายุเฉลี่ย 20.5 ปี ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในระยะสั้น ๆ มีจำนวนน้อยที่อยู่ร่วมกันเป็นเวลานาน ผู้ต้องขังกระทำทารุณทางเพศกับบุตรของตนเองร้อยละ 26 และกระทำทารุณทางเพศกับลูกเลี้ยง ร้อยละ 21
6. ผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ถูกจำคุกมาก่อน และในจำนวนนี้ถูกจำคุกเนื่องจากการกระทำ ความผิดทางเพศต่อเด็กถึงร้อยละ 31

กรอบในการวิจัย

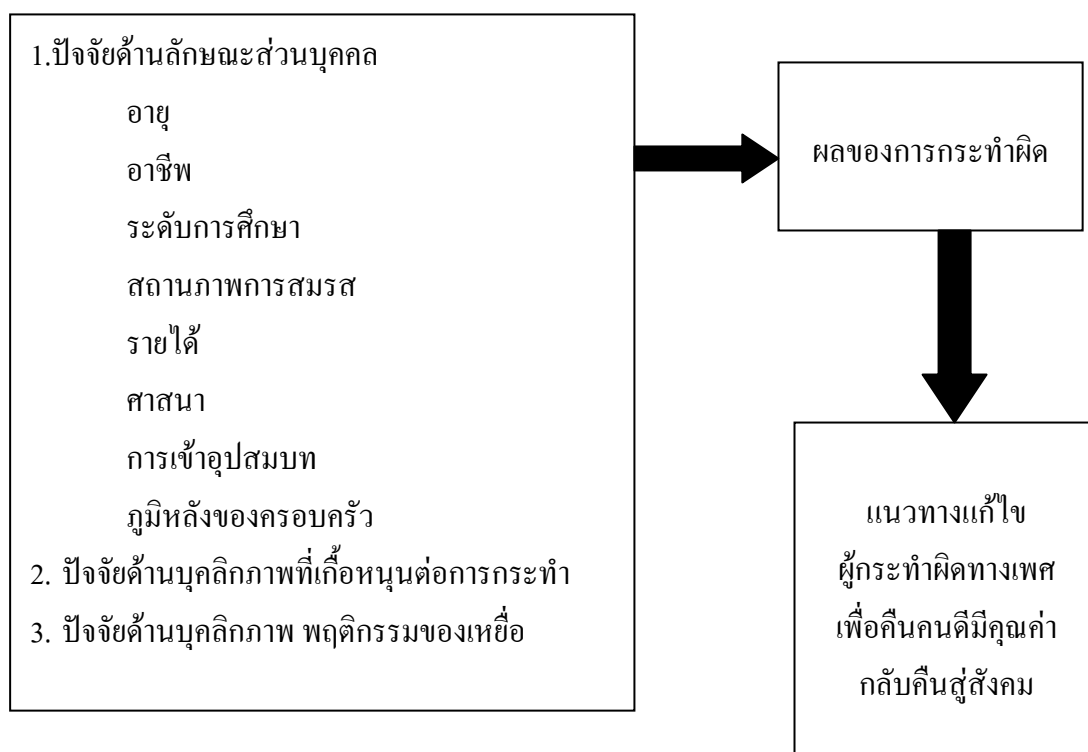
กรอบในการวิจัย การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนของปัจจัยด้านต่าง ๆ ของผู้กระทำผิดรวมทั้งตัวของเหยื่อเอง ซึ่งแยกออกได้ดังนี้

ผู้กระทำความผิด ปัจจัยที่ทำให้ผู้กระทำความผิดก่ออาชญากรรมได้ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของอายุในขณะที่กระทำผิดจนกระทั่งอายุปัจจุบัน อาชีพของผู้กระทำความผิด ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส การมีรายได้ การนับถือศาสนา รวมทั้งการเข้ารับการอุปสมบท และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการศึกษาปัจจัยด้านบุคลิกภาพของผู้กระทำความผิด ลักษณะนิสัยและพฤติกรรมต่าง ๆ รวมทั้งความสัมพันธ์ของผู้กระทำผิดกับเหยื่อว่าเป็นบิดา หรือ บุคคลที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน เช่น พี่ น้ำ อา หลง เป็นต้น ศึกษาภูมิหลังของครอบครัว การศึกษาของบิดามารดา อาชีพการมีรายได้ของครอบครัวเดิมในอดีตเพื่อจะหาความสอดคล้องในการที่จะส่งผลถึงการกระทำผิดในปัจจุบัน

เหยื่อ หรือผู้ถูกข่มขืน ได้ศึกษาถึงปัจจัยด้านบุคลิกที่เกื้อหนุนให้เกิดการกระทำความผิด ไม่ว่าจะเป็นลักษณะนิสัย พฤติกรรม อายุของเหยื่อ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างเหยื่อกับผู้กระทำ ความผิด

พฤติกรรมการกระทำความผิดที่ ผู้กระทำความผิดได้กระทำ ซึ่งจะส่งผลความรุนแรงหรือไม่นั้นก็จะสามารถแยกได้เป็น การกระทำผิดเพียงคนเดียว และการกระทำโดยมีผู้ร่วมกระทำผิดด้วย

โดยสามารถแยกเป็นแผนภูมิได้ภาพต่อไปนี้

บทที่ 3

วิธีการและอุปกรณ์

วิธีการศึกษาวิจัย

เรื่อง การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว ศึกษาเฉพาะผู้ต้องขังที่ถูกควบคุมในเรือนจำกลางคลองไผ่ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้ศึกษามีวิธีการศึกษาดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษา ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่างๆ ได้แก่ หนังสือ บทความ วารสาร ผลงานวิจัย วิทยานิพนธ์ แผ่นพับ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลทุติยภูมิ เพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. การศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์อย่างละเอียดเป็นรายบุคคล เฉพาะกรณีนุคคลที่กระทำผิดที่น่าสนใจเป็นกรณีพิเศษ โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบในการศึกษาด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) แบบไม่มีโครงสร้าง หรือสัมภาษณ์แบบมีจุดสนใจเฉพาะเป็นการสัมภาษณ์รายบุคคลในระยะเวลาและจำนวนที่เหมาะสม การสังเกต (Observation) ผู้ศึกษาปฏิบัติงานที่สถาบันพัฒนาข้าราชการราชทัณฑ์ โดยขออนุญาตอธิบดีกรมราชทัณฑ์ผ่านผู้บัญชาการเรือนจำกลางคลองไผ่ ดำเนินการศึกษาและทำความเข้าใจ พูดคุยกับผู้ต้องขังอย่างใกล้ชิด จนผู้ต้องขังเกิดความไว้วางใจ และจะสังเกตพฤติกรรมและอารมณ์ ความรู้ของประชากรในขณะที่ให้สัมภาษณ์ทั้งก่อนและหลังสัมภาษณ์

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ต้องขังที่กระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งคดีถึงที่สุดแล้วและถูกศาลพิพากษาให้จำคุกในเรือนจำกลางคลองไผ่ โดยทำการศึกษากรณีผู้ต้องขังที่กระทำกับบุคคลในครอบครัว และจะเลือกศึกษาเฉพาะในรายที่บิดาทำกับบุตรและยินยอมให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้จำนวน 4 ราย และในรายที่ข่มขืนบุคคลในครอบครัวโดยยินยอมให้

ข้อมูลเป็นจำนวน 6 ราย เนื่องจากผู้วิจัยได้ทำงานอยู่ในกรมราชทัณฑ์และปฏิบัติหน้าที่ ณ กองแผนงาน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ต้องขังทุกเรือนจำทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นผู้ต้องขังเด็ดขาด ผู้ต้องขังระหว่างอุทธรณ์-ฎีกา ผู้ต้องขังระหว่างไต่สวน ผู้ต้องขังระหว่างสอบสวน รวมทั้งเยาวชนที่ฝากขัง การศึกษาในครั้งนี้ กลุ่มประชากรที่ทำการศึกษามีลักษณะพิเศษ กล่าวคือ เป็นผู้ต้องขังในเรือนจำ ถูกควบคุมในสถานที่ที่ไม่มีความเป็นอิสระเหมือนกับบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นกลุ่มผู้ต้องขังที่ได้รับความรังเกียจจากผู้ต้องขังด้วยกันรวมทั้งเจ้าหน้าที่บางท่าน ผู้ต้องขังดังกล่าวมักจะเก็บตัวเงียบ แยกตัวจากผู้ต้องขังทั่วไป ดังนั้นการเก็บข้อมูลจะต้องสร้างความไว้วางใจให้ผู้ต้องขังยอมรับ จึงจะได้รับความร่วมมือในการเก็บข้อมูล มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ตรวจสอบสถิติผู้ต้องขังในคดีต่าง ๆ ของเรือนจำทั่วประเทศจากแบบเก็บรวบรวมสถิติ (รท.101)
2. คัดเลือกเขตเรือนจำ เรือนจำที่มีผู้ต้องขังในคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ ในที่นี้เลือกเรือนจำกลางคลองไผ่ เนื่องจากมีจำนวนผู้กระทำผิดคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ จำนวนมากถึง 565 คน (ข้อมูล ณ เดือนเมษายน, 2548) ทั้งนี้มีจำนวนผู้กระทำผิดทางเพศที่เป็น บิดาข่มขืนบุตรจำนวน 36 คน และผู้กระทำผิดซึ่งเป็นบุคคลที่อาศัยร่วมบ้านเดียวกับเหยื่อจำนวน 30 คน
3. ประสานขอความร่วมมือจากเรือนจำเพิ่มเติมในกรณีของรายละเอียดของคดี ซึ่งเป็นการประสานในนามของบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในกองแผนงาน ซึ่งจะต้องมีการประสานขอข้อมูลด้วยวาจาบ้างเป็นบางครั้งเพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน
4. ทำหนังสือขออนุญาตกรมราชทัณฑ์เพื่อเข้าเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ศึกษาขออนุญาตกับอธิบดีกรมราชทัณฑ์อย่างเป็นทางการ เมื่อได้รับอนุญาตจะประสานกับเรือนจำกลางคลองไผ่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. ทำหนังสือขออนุญาตผู้บัญชาการเรือนจำเพื่อขอเข้าเก็บข้อมูลจากผู้ต้องขังที่เป็นบิดาข่มขืนบุตรและผู้ต้องขังได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเพียง 4 คนเท่านั้น

6. ประสานขอความร่วมมือจากผู้ควบคุมแดนต่าง ๆ โดยมีหนังสือขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูล ผู้ต้องขังจากผู้ควบคุมแดนต่าง ๆ

7. ประสานขอความร่วมมือเพิ่มเติมจากผู้ควบคุมแดนต่าง ๆ ในการขอเข้าเก็บข้อมูลจากผู้ต้องขังที่เป็นบุคคลที่อาศัยร่วมกันเดียวกับเชื้อและยีนดีให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลจำนวน 6 คน

8. ประสานความร่วมมือไปยังหัวหน้าฝ่ายปกครองแดนที่กลุ่มประชากรถูกควบคุมตัว สถานพยาบาลและฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจในการเก็บข้อมูล พร้อมทั้งจัดทำตารางเวลาในการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังเพื่อเสนอต่อผู้บริหารที่เกี่ยวข้องของเรือนจำกลางคลองไผ่ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

9. การสัมภาษณ์กลุ่มประชากรเป้าหมาย จะมีเจ้าหน้าที่ควบคุมอยู่ห่างๆ พร้อมทั้งสถานที่มีลักษณะเป็นส่วนตัว เนื่องจากกลุ่มประชากรอาจเกิดความกระด้างอายหรือไม่ให้ความร่วมมือได้

10. ดำเนินการบันทึกและสรุปภายหลังจากการสัมภาษณ์ หากพบว่าได้ข้อมูลไม่ครอบคลุมจะประสานกับผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม

เกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ต้องขัง

เนื่องจากผู้ต้องขังมีลักษณะพิเศษในการกระทำความผิด และเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยตามที่ผู้วิจัยต้องการ จึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ต้องขังดังต่อไปนี้

1. ผู้ต้องขังที่เป็นนักโทษเด็ดขาด ที่กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเรา ข่มขืนกระทำชำเราและฆ่าเหยื่อ การข่มขืนกระทำชำเราและทำร้ายเหยื่อศาลพิพากษาว่ามีความผิดจริง และลงโทษให้จำคุกและต้องเป็นผู้ต้องขังที่ข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว เท่านั้น

2. จำนวนปีของรับโทษจากตัดสินของศาลโดยผ่านกระบวนการตามขั้นตอนและถึงที่สุดต้องรับโทษตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป

3. ผู้ต้องขังมีความสัมพันธ์กับเหยื่อในแง่ของ บิดากับบุตร และบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในครอบครัวเดียวกับเหยื่อ เช่น พี่ น้อง น้ำ อา ลุง ปู่

4. ผู้ต้องขังยินยอมให้ข้อมูลเพื่อความเป็นเอกภาพและถูกต้องของข้อมูล โดยไม่มีการบังคับหรือข่มขู่จากเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด ซึ่งทั้งนี้ผู้วิจัยได้พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

5. ผู้ต้องขังมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติด สิ่งเร้ามากระตุ้นในการกระทำผิดทางเพศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษากำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง เป็นแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเอง และนำแบบสอบถามไปขอรับคำปรึกษาต่อประธานกรรมการประจำตัวนิติศพร้อมปรับแก้ไขตามคำแนะนำ โดยมีแนวคำถามครอบคลุมในประเด็นที่จะศึกษา ดังนี้

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส รายได้ ศาสนา การเข้าอุปสมบท ภูมิลำเนาเดิม

1.2 ภูมิหลังทางครอบครัว ประกอบด้วย จำนวนบุคคลในครอบครัว สัมพันธภาพของบิดาและมารดา จำนวนพี่น้อง ระดับการศึกษาของบุคคลในครอบครัว รายได้ของครอบครัว

1.3 บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศ

1.4 ก่อนการกระทำผิด

1.5 ความรุนแรงในการข่มขืน

1.6 หลังการกระทำผิด

1.7 ความรู้สึกต่อตนเองและเหยื่อภายหลังกระทำผิด

2. การทดสอบเครื่องมือเป็นการทดสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นการหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ในด้านสำนวนภาษาและการใช้ข้อความ ซึ่งเกี่ยวกับวิธีการคำศัพท์เฉพาะ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาคณะกรรมการประจำตัวนิสิตและผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน คือ

2.1 ท่านอาจารย์ศักดิ์ชัย ทศนชัยกุล ผู้พิพากษาอาวุโสศาลจังหวัดนนทบุรี แผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

2.2 ท่านอาจารย์กิตติ แก้วทับทิม อัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวงปทุมวัน

2.3 ท่านพิทยา สังฆนาคน รองอธิบดีกรมราชทัณฑ์ (ฝ่ายแผนการควบคุม) เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป

3. สมุดจดบันทึก ใช้ในการจดบันทึกข้อมูล ผู้ศึกษาจดบันทึกประเด็นที่สำคัญที่ศึกษา ซึ่งในระหว่างการสัมภาษณ์เป็นไปในลักษณะการพูดคุย ทำให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ให้ความเป็นกันเอง และให้ข้อมูลเป็นไปตามธรรมชาติ และเมื่อสัมภาษณ์สิ้นสุดแต่ละครั้ง ผู้ศึกษาจะทำการบันทึกข้อมูลที่ได้ทั้งหมดทันที ซึ่งข้อมูลดังกล่าวจะสรุปประเด็นสำคัญในภายหลังอีกครั้งหนึ่ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analysis Inductive) ในลักษณะของการตีความ โดยสรุปจากข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมโดยสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ และการสังเกต และจากสมุดจดบันทึก โดยจะแยกออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มแรกนั้นคือกลุ่มของบิดาข่มขืนบุตร และกลุ่มที่สองคือกลุ่มของบุคคลที่อยู่ในบ้าน ซึ่งทั้งสองกลุ่มได้ให้ข้อมูล ซึ่งจะทำให้ทราบปัจจัยหรือสาเหตุอะไรบ้างที่ก่อให้เกิดการกระทำผิด พร้อมทั้งนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ทั้งนี้จะใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการนำเสนอข้อมูลให้มีความเชื่อมโยงกันอย่างต่อเนื่อง

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ข้อจำกัดในด้านกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างไม่ยินยอมให้ข้อมูล แม้จะได้มีการตรวจสอบจากหน่วยงานที่ทำการควบคุมว่ามี ผู้กระทำความผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเรา เป็นจำนวนมาก

แต่เมื่อได้ทำการส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่ต้องการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างกลับไม่ยอมรับว่าตนเองกระทำผิดในคดีดังกล่าว

2. กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังที่ถูกกักตุนมากที่สุดในบรรดาของผู้กระทำความผิดที่ผ่านกระบวนการยุติธรรม จนกระทั่งเข้าสู่การควบคุมของเรือนจำ เพราะเป็นกลุ่มที่ผู้ต้องขังด้วยกันยังรังเกียจ และมักจะถูกผู้ต้องขังด้วยกันกลั่นแกล้งเมื่อทราบว่าบุคคลใดต้องคดีข่มขืนกระทำชำเรา และเข้ามาอยู่ในเรือนจำ ฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีบันทึกไว้ของเรือนจำ จึงไม่ยอมรับและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและยอมให้สัมภาษณ์

3. ข้อจำกัดในด้านเวลา เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังเด็ดขาด และถูกควบคุมของจำอยู่ในที่ควบคุมของเรือนจำ ซึ่งมีกฎระเบียบในการควบคุม ทำให้การเข้าสัมภาษณ์ การพูดคุย ต้องผ่านขั้นตอนระเบียบปฏิบัติของเรือนจำและมีเวลาจำกัดในการสัมภาษณ์ทำให้ข้อมูลตกหล่นหรือไม่ต่อเนื่อง

4. ข้อจำกัดในด้านแหล่งของข้อมูล เนื่องจากได้สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทางเดียว ทำให้ไม่สามารถติดตามสัมภาษณ์เหยื่อหรือผู้เสียหายเพื่อตรวจสอบคำสัมภาษณ์ ความต่อเนื่องของสภาพการณ์ สาเหตุ พฤติกรรม การกระทำที่เกิดขึ้นได้ จะส่งผลให้ข้อมูลขาดน้ำหนัก

บทที่ 4

ผลการศึกษาและข้อวิจารณ์

จากการศึกษา เรื่อง “การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ต้องขังเด็ดขาดที่มีพฤติกรรมการข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัวโดยตรงจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ราย ซึ่งจะเป็นรายที่ให้ความยินยอมและให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือเป็นจำนวน 10 ราย โดยจำแนกเป็นบิดาข่มขืนบุตร 4 ราย และบุคคลอื่นๆ ภายในครอบครัวเดียวกันกับเหยื่อจำนวน 6 ราย ซึ่งผู้ศึกษาจะนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศ ก่อนการกระทำผิด ความรุนแรงในการข่มขืน หลังการกระทำผิด ครอบครัว และตัวเหยื่อและสรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลกรณีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศ ก่อนการกระทำผิด ความรุนแรงในการข่มขืน หลังการกระทำผิด ครอบครัว และตัวเหยื่อและสรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์อย่างละเอียดเป็นรายบุคคล เฉพาะกรณีที่เป็นบุคคลที่กระทำความผิดที่น่าสนใจเป็นพิเศษของสังคม ถึงปัจจัยส่วนบุคคล ภูมิหลังของครอบครัว บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศ ปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เกิดการกระทำความผิด ความรุนแรงในการข่มขืน ความรู้สึกต่อเหยื่อก่อน-หลังการข่มขืน การรู้สึกต่อฐานโทษที่ได้รับ ซึ่งขณะที่ทำการศึกษา นั้นกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพเป็น “นักโทษเด็ดขาด” ได้ผ่านการตัดสินลงโทษจากศาล ได้พิพากษาจำคุกและผ่านการจำคุกมาระยะเวลาหนึ่ง นอกจากนี้ยังศึกษาจากเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยข้อมูลการบันทึกเกี่ยวกับการจำแนกลักษณะผู้ต้องขังจากเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ในการซักถามข้อมูลผู้ต้องขังประจำเรือนจำกลางคลองไผ่ บัตรตรวจสอบสุขภาพซึ่งบันทึกเกี่ยวกับสุขภาพทั้ง

ด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งผู้วิจัยได้แยกกลุ่มของผู้กระทำความผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เป็นบิดากับบุตร และกลุ่มของบุคคลอื่นในครอบครัวเดียวกันกับเหยื่อ

กรณีศึกษากลุ่มที่ 1 บิดาข่มขืนบุตร

กรณีศึกษาที่ 1 นายดำรง (นามสมมติ) คดี ข่มขืนกระทำชำเรา กำหนดโทษ 50 ปี

“นายดำรง” เกิดเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 อายุ 38 ปี นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดนครพนม สัญชาติไทย จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพก่อนต้องโทษคือ รับจ้างทั่วไป มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 6,000 บาท บิดามารคายังมีชีวิตอยู่ทั้งสองท่าน บิดาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มารดาไม่ได้รับการศึกษา มีพี่น้องร่วมบิดามารดา รวม 2 คน ได้รับการเลี้ยงดูอบรมจากบิดามารดาโดยปกติ สถานภาพครอบครัวก่อนต้องโทษ แต่งงานและหย่าร้างแล้ว อาศัยอยู่กับบุตรสาว 2 คน บุตรสาวมีอายุ 10 ปี (อายุขณะนายดำรงกระทำความผิด) ลักษณะที่ตรวจพบและพบขณะสัมภาษณ์ สภาพจิตเป็นปกติ ตามร่างกายมีรอยตำหนิ หน้าผากยุบ และมีแผลเป็นที่ระหว่างคิ้วซ้ายและขวา มีรอยสักอยู่ที่ต้นแขนขวาสักคำว่า “ขาว” ความสูงประมาณ 154 น้ำหนัก 49 กก. ผิวดำแดง เคยบวชพระมาก่อน

ดำรงได้พูดถึงชีวิตในวัยเด็กว่า พ่อแม่เลี้ยงดูอย่างเด็กชนบททั่วไป ที่มีหน้าที่อยู่สองอย่างคือเรียนหนังสือควบคู่ไปกับการช่วยพ่อแม่ทำนา หาปลา หาผักเห็ดมาเป็นอาหาร และด้วยความยากจนจึงต้องออกจากโรงเรียนเมื่อเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่แม่มีลูกเพียง 2 คน ก็เพราะสุขภาพของแม่ไม่ค่อยดี น้องสาวของดำรงก็เรียนจบเพียงชั้นประถมปีที่ 4 เช่นเดียวกัน เพราะพ่อกับแม่ไม่มีเงินมาส่งเสียให้เรียน และบอกว่าเป็นลูกผู้หญิงเรียนไปก็ไม่มีประโยชน์ ดำรงเติบโตมากับท้องนาท้องไร่ จนกระทั่งโตและมีครอบครัว โดยแต่งงานกับคนในจังหวัดเดียวกัน แต่อยู่คนละหมู่บ้าน โดยแต่งงานแบบผูกข้อมือเท่านั้นเนื่องจากดำรงไม่มีเงินเพียงพอค่าใช้จ่ายการแต่งงาน ดำรงแต่งงานตอนอายุประมาณ 17-18 ปี จากนั้นภรรยาดำรงก็ท้องและคลอดบุตรในเวลาต่อมา พออายุครบบวชดำรงก็ไปบวชพระ โดยภรรยาอยู่เลี้ยงลูก พอครบพรรษาก็ลาสิกขาบทมารับจ้างทำนาทำไร่ตามปกติ รายได้ในการรับจ้างทำนาที่ดำรงได้รับก็น้อยมากดำรงจึงต้องทำอาชีพอื่น โดยการรับจ้างทำสวน ทำไร่หรืองานอื่น ๆ ตามแต่จะมีผู้ว่าจ้าง ภรรยาอยู่กับดำรงได้เพียงลูกของดำรงมีอายุประมาณ 4 ขวบก็หนีจากเขาและลูกไป สาเหตุน่าจะมาจากความยากจน และรายได้ก็น้อย เพราะรายได้ไม่เพียงพอ ไม่มีอาชีพที่มั่นคงแน่นอนนอกจากการรับจ้างเท่านั้น และยังเมื่อมีบุตรขึ้นมาก็ยัง

ทำให้รายได้ไม่พอกับรายจ่ายมากขึ้น และสาเหตุสำคัญก็คือเมื่อนายดำรงดื่มสุราก็มักจะจบลงด้วยการทะเลาะเบาะแว้ง ทบตีภรรยาเสมอ จึงทำให้ภรรยาของนายดำรงตัดสินใจหนีจากนายดำรงไปดำรงเคียดเคืองตามถามข่าวจากญาติ ๆ ของภรรยาอยู่บ้างแต่ไม่มีใครให้ความร่วมมือในการตามหามานัก และดูเหมือนจะปกปิดด้วยซ้ำ สุดท้ายดำรงจึงไม่ทราบว่ภรรยาไปอยู่ที่ไหน ทำอะไร และเป็นอย่างไร หลังจากภรรยาทิ้งให้ดำรงดูแลลูกสาวอยู่เพียงลำพังบวกกับความเหงาดำรงจึงหันไปดื่มสุราเพื่อดับกลุ้มหรือแก้เหงาหรืออะไรหลาย ๆ อย่างที่ดำรงคิดไม่ออก ณ เวลานี้ แต่สุดท้ายดำรงก็ดื่มดื่ม และดื่ม เท่าที่จะหาได้ รับจ้างได้เท่าไรก็จะหมดไปกับเหล้ามากกว่าอาหารของบุตรสาว จึงส่งผลให้เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ดำรงต้องตกอยู่ในสภาพแบบนี้

นายดำรงเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า เหตุเกิดเวลาประมาณ 20.00 น. ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2547 วันที่จำไม่ได้ นายดำรง ได้ไปกินเหล้าอยู่ที่ร้านค้าใกล้ ๆ บ้านพัก ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่นายดำรงกระทำอยู่เป็นประจำ แต่ในวันที่เกิดเหตุนายดำรงดื่มเหล้าจนกระทั่งเมาได้ที่ก็กลับมาที่บ้านพัก ซึ่งมีลักษณะเป็นบ้านชั้นเดียว ซึ่งนายดำรงอาศัยอยู่กับบุตรสาวสองคน เมื่อนายดำรงกลับมาถึงบ้านก็ได้ล้มตัวลงนอน แต่ก็ไม่สามารถที่จะนอนหลับได้ เนื่องจากเพราะความเมาจากฤทธิ์สุราที่นายดำรงได้ดื่มเข้าไป และด้วยผลของฤทธิ์สุราทำให้นายดำรงเกิดอารมณ์ความต้องการทางเพศขึ้น นายดำรงเล่าว่าเมื่อมีอารมณ์ทางเพศก็ไม่ทราบว่าจะไประบายกับใคร ประกอบกับความเมาและไม่มีเงินเพื่อไปเที่ยวยังสถานบริการทางเพศ เพื่อปลดปล่อยระบายความต้องการได้ เมื่อได้เห็นบุตรสาวซึ่งนอนหลับอยู่ อารมณ์ความต้องการฝ่ายต่ำที่นายดำรงไม่อาจควบคุมได้จึงส่งผลให้ดำรงตัดสินใจกระทำการที่เรียกว่า “ข่มขืนลูกของตนเอง” จนสำเร็จความใคร่ไปหนึ่งครั้ง ในตอนนั้นนายดำรงไม่ได้ยินเสียงร้องไห้ของบุตรสาว แต่พอจะจำได้ว่าบุตรสาวถามเหมือนกันว่า “พ่อเฒ่าหยังข่อย” ในตอนช่วงเวลานั้นนายดำรงเองก็ไม่ได้สนใจจะตอบคำถามของบุตรสาว

เมื่อเหตุการณ์ครั้งนั้นเกิดขึ้นจากวันนั้นอีกหลายวัน ดำรงเห็นว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ลูกสาวก็ไม่ถามอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้นั้นอาจเป็นเพราะลูกสาวยังเด็ก และไม่เข้าใจว่าการกระทำที่ดำรงทำนั้นเรียกว่าอะไร ดำรงยังคงเห็นลูกสาวไปวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ เป็นปกติ เมื่อดำรงเห็นว่ก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น ลูกสาวก็ไม่ได้บอกใคร ก็เลยข่มขืนไปมีเพศสัมพันธ์กับลูกสาวอีกหลายครั้ง นับได้ประมาณกว่า 10 ครั้ง เมื่อถามถึงความหึงหวงว่าถ้าหากบุตรสาวไปเล่นกับเพื่อนผู้ชายมีความหึงหวงหรือไม่ นายดำรงตอบว่าไม่คิดหึงหวงอะไร ไม่นึกอะไรทั้งสิ้น เหตุการณ์ระหว่างนายดำรงกับบุตรสาวยังคงมีต่อมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งวันหนึ่งบุตรสาวไปพบญาติของแม่ และญาติของแม่ได้ถามสารทุกข์ความ เป็นไป บุตรสาว จึงได้เล่าเรื่องที่นายดำรงข่มขืนให้ญาติของแม่ฟัง ญาติของแม่ก็นำเรื่องไปบอกแม่

ของบุตรสาวหรือเมียของนายดำรง เมื่อนายดำรงจึงพาถูกไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลนครพนม ปรากฏตามหลักฐานทางการแพทย์ว่า ถูกข่มขืนจริง จึงได้แจ้งความจับนายดำรง และนายดำรงก็ ยอมรับสารภาพว่าได้กระทำการข่มขืนบุตรสาวจริง

นายดำรงเล่าว่า ได้เคยบวชพระมาก่อนเขาเองไม่ค่อยได้ดูภาพโป๊ ภาพเปลือย บ่อยนัก จะดู ก็ต่อเมื่อเป็นภาพปฏิทินทั่วไปและก็ได้ไม่ได้ชอบภาพเหล่านั้นเป็นกรณีพิเศษอะไรในห้องนอนของ นายดำรงหรือในบ้านของนายดำรงเองก็ไม่ได้มีภาพโป๊แต่อย่างใด แต่ถามว่าชอบดูไหม ก็ชอบดู และคิดว่าเป็นเรื่องปกติของผู้ชายทั่วไป ที่ชอบดูภาพแบบนี้ แต่สิ่งที่นายดำรงกลับชอบดูก็คือ ภาพยนตร์ ทีวี หรือ ประเภทจำพวก วิดีโอ ซีดีลามก ที่แสดงท่าทางการร่วมเพศ ซึ่งนายดำรงนั้น มักจะหาโอกาสดูอยู่เสมอแทบจะทุกวันก็ว่าได้ และเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศก็มักจะช่วยเหลือตัวเอง เพราะได้แยกทางกับภรรยาไปแล้ว และตนเองก็ไม่มีรายได้มากมายที่จะไปเที่ยวหญิงบริการได้ สำหรับความรู้สึกหมกมุ่นในเรื่องทางเพศหรือไม่นั้น นายดำรงตอบว่า ไม่น่าจะหมกมุ่น แต่สำหรับ สิ่งที่ตนเองได้กระทำกับลูกสาวนั้น น่าจะเป็นเรื่องของสิ่งมีนเมาที่ทำให้ตนขาดสติ จนไม่สามารถ ยับยั้งอารมณ์ความต้องการของตนเองได้ ประกอบกับได้หย่าร้างกับภรรยามานานมาแล้ว เหงา ว้าเหว และ เมื่อมีความต้องการ มีอารมณ์ทางเพศ ก็ไม่ทราบว่าจะไประบายกับใคร รายได้ก็น้อย และเมื่อได้กระทำชำเราบุตรสาวไปแล้ว ไม่มีเรื่องเกิดขึ้น เพราะไม่มีใครทราบเรื่อง และบุตรสาวก็ ไม่ได้บอกให้ใครทราบ ตนเองก็ไม่ได้ข่มขืนบุตรสาวแต่อย่างใด จึงคิดว่าไม่น่าจะเกิดปัญหา เพราะก็เป็นบุตรสาวของตนเอง และสำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ อีกนั้นน่าจะมาจากความชะล่าใจ ความไม่เกรงกลัวต่อความผิด การกระทำของตนเองนั้น น่าจะเกิดจากความขี้เมา เพราะว่าเป็น บุตรสาวของตนเอง

ส่วนตัวของนายดำรงนั้นเคยบวชเรียนมาก่อน คือบวชพระ เหตุใดนายดำรงจึงไม่สามารถ ยับยั้งความรู้สึกที่ครอบงำไม่ให้กระทำความผิดได้ และเมื่อกระทำผิดไปครั้งหนึ่งเหตุใดจึงมีครั้งที่ สอง สาม สี่และครั้งต่อ ๆ มา หากบุตรสาวไม่บอกญาติข้างแม่ คนภายนอกก็จะไม่มีโอกาสทราบ เรื่องที่เกิดขึ้นได้ หลังจากนายดำรงถูกจับกุมคุมขังอยู่ในเรือนจำ และได้สอบถามถึงความรู้สึก ณ ขณะนี้ที่มีต่อบุตรสาว ว่ามีความรู้สึกอย่างไร นายดำรงตอบว่ามีแต่ความสงสาร และเสียใจที่ทำให้ บุตรสาวของตนเอง มีมลทินติดตัว และเสียใจที่ทำให้ญาติพี่น้องอับอาย รวมทั้งเสียใจที่ทำให้ ครอบครัวมีตราบาป กลัวหลายอย่าง ๆ แม้กระทั่งการจะพูดคุยกับใครสักคนก็จะไม่ค่อยไว้ใจใคร กลัวว่าคนอื่นจะรู้แล้วจะถูกไปถึงครอบครัว ญาติพี่น้อง คนใกล้ชิด เฉพาะบุตรสาวนั้นตนทำกรรมไว้ในเขามากมาย และรู้สึกว่าการผิดที่ตนได้รับนั้นสมเหตุสมผลแล้ว เขาควรได้รับโทษที่หนักกว่านี้

ด้วยซ้ำ ไม่เสียใจที่ต้องมาชดใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำ อย่างน้อยเขาก็ไม่เคยได้รับรู้ข่าวสารข้างนอก
เนื่องจาก

ตั้งแต่วันที่เขากลับมา เขาก็ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารจากคนทางบ้านเลย เพราะไม่เคยมี
ใครมาเยี่ยมไม่ว่าจะเป็นภรรยาเก่า หรือญาติพี่น้อง แต่ก็เข้าใจว่าทุกคนรังเกียจ และคงไม่มีใครให้
อภัยแล้ว แต่ตนเองก็ยังคงเขียนจดหมายส่งกลับไปบ้านอย่างน้อย เดือนละ 3 ฉบับ คิดว่าจด
หมายถึงมือของคนทางบ้าน แต่ก็ไม่มีใครส่งจดหมายกลับมาเลย ก็ไม่คิดอะไรมาก ทุกวันนี้ก็ทำ
ใจและพยายามลืมเรื่องราวในอดีตต่าง ๆ ที่ผ่านมาให้หมดไป สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจาก
การรับจ้างเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกันซักผ้าบ้าง ทำโน่นทำนี่ให้บ้าง หรือไม่กี่ฝีมือวิชาชีพที่ทางเรือนจำ
จัดมาให้ฝึกทำ ก็พอจะทำให้ไม่ค่อยได้คิดถึงเรื่องราวในอดีตมากนัก

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของจำเลยมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเหยื่อ
เป็นบิดาทางสายโลหิต อาศัยกับบุตรสาวกันเพียงตามลำพัง มีฐานะยากจน มีรายได้ต่ำไม่เพียงพอต่อ
ค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ทำให้ภรรยาของเขาหนีจากเขาไปตั้งแต่บุตรหรือเหยื่อยังเยาว์วัย ประสบ
ปัญหาบ้านแตก ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวทำให้เหยื่อยังเกิดความไว้วางใจต่อผู้ที่เป็นบิดา อาจไม่
ระมัดระวังต่อการแต่งกายหรืออิริยาบถที่แสดงถึงการโป๊ และเป็นสาเหตุหนึ่งของการข่มขืนกระทำ
ชำเราในที่สุด สอดคล้องกับ ซาฟเฟอร์ (อ้างถึงใน อันณพ, 2541: 135) ได้จำแนกประเภทของเหยื่อ
ไว้ว่าเหยื่อที่จงใจให้เกิดอาชญากรรม เป็นเหยื่อที่มีพฤติกรรมไปในทางล่อล่อใจให้เกิด
อาชญากรรมโดยที่เหยื่อเองก็ได้ตั้งใจ

เมื่อพิจารณาถึงพื้นฐานการศึกษาของผู้กระทำผิด และบิดา มารดาของผู้กระทำผิด พบว่า
ขาดโอกาสทางการศึกษาและมีระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ ผู้กระทำผิดและบิดาได้รับการศึกษาเพียง
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในขณะที่มารดาไม่ได้รับการศึกษา ย่อมส่งผลกระทบต่อกรอบมโนธรรม
และการขัดเกลาทางสังคมให้แก่ผู้กระทำผิดตั้งแต่เยาว์วัย สอดคล้องกับ เบนจามิน (อ้างถึงใน
สุรพล, 2531: 12) สรุปลักษณะและสภาพของผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ กล่าวคือ ผู้กระทำผิด
ส่วนใหญ่มักมีการศึกษาค่ำ มีเชาว์ปัญญาในระดับปานกลาง และส่วนใหญ่เป็นพวกกรรมกร หรือ
คนงานที่ไม่ได้ใช้ฝีมือ

กรณีศึกษาที่ 2 นายหนู (นามสมมติ) คดีข่มขืนกระทำชำเรา กำหนดโทษ 50 ปี

“นายหนู” เกิดเมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2506 อายุ 42 ปี นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัด ชัยภูมิ สัญชาติไทย มีภรรยาแล้ว สำหรับบิดามารดา ยังคงมีชีวิตอยู่ ทั้งสองคนบิดาและมารดา ไม่ได้รับการศึกษา นายหนูมีพี่น้องรวม 4 คน เป็นชายทั้ง 4 คน นายหนูมีบุตร 2 คน ผู้ชาย 1 คน ผู้หญิง 1 คน สำหรับนายหนูนั้นเป็นบุตรคนโตหรือคนแรกของครอบครัว เรียนจบการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำอาชีพก่อนต้องโทษอยู่โรงงานทำน้ำแข็ง ลักษณะที่พบคือ ปกติ มีรูปร่างสันทนต์ แข็งแรง ผิวดำแดง มีรอยสักที่แขนขวาและต้นคอ มีแผลเป็นที่บริเวณศีรษะ และนิ้วชี้ขวา สูง 170 ซม. น้ำหนัก 69 กก.

“นายหนู” ได้ตอบข้อสงสัยต่าง ๆ โดยที่เราไม่ต้องถามอะไรมากนัก ว่าตนเองข่มขืน บุตรสาวจริง ๆ จากนั้นนายหนูก็เล่ารายละเอียดให้ฟังว่า ในปี พ.ศ. 2543 ประมาณในช่วงปีนั้น ตนเองก็จำไม่ค่อยได้ ในคืนวันหนึ่งประมาณ 22.00 -25.00 น. ตนได้แวะดื่มสุรากับเพื่อน ๆ หลังเลิกงาน ซึ่งก็จะเป็นปกติของคนทำงานแบบแบกหาม เพราะอยู่โรงงานน้ำแข็งจะต้องใช้กำลังยก น้ำแข็ง ซึ่งมีน้ำหนักมาก พอตกเย็นก็มักจะชวนกันไปดื่มเหล้าเสมอ ๆ แต่วันที่เกิดเหตุ นั้นตนเองดื่มสุรามากไปหน่อย และกลับบ้านดึกพอสมควร เมื่อกลับมาถึงบ้านก็ไม่พบภรรยา สอบถามกับ บุตรสาวได้ความว่าภรรยาไปเยี่ยมบิดามารดา ก็ไม่ได้คิดอะไรมากนัก เพราะภรรยามักจะไปเยี่ยม บิดามารดาบ่อย ๆ และไปก็ไม่ค่อยจะบอกล่วงหน้านัก จะไปทำอะไรที่ไหนก็ไม่เคยบอกกล่าวกัน อยู่แล้ว

เมื่อทราบว่าภรรยาไม่อยู่บ้านจากปากของลูกสาว นายหนูก็นำลูกสาวมานอนกับตนเพราะ ยังเด็ก (11 ขวบ) ตอนแรกก็เพราะเป็นห่วงลูกสาวเพราะปกติก็จะนอนรวมกันอยู่แล้วพ่อแม่ลูกใน บริเวณห้องนอน แต่จะแยกมุ้งนอนคือตนเองกับภรรยาจะนอนมุ้งเดียวกัน ส่วนบุตรอีกสองคนก็จะนอนอีกมุ้งใกล้ ๆ กัน เพราะภรรยาเป็นห่วงกลัวว่าลูกสาวกับลูกชายจะนอนดิ้นและโดนยุงกัน จึงนำ ลูก ๆ มานอนใกล้ ๆ พ่อกับแม่ เมื่อนำบุตรสาวมานอนในมุ้งเดียวกับตน ส่วนบุตรชายนั้นนอนหลับไปแล้ว ด้วยความเมาจึงเกิดอารมณ์ทางเพศและความต้องการขึ้น จึงได้ทำการกระทำชำเราลูกสาว ลูกสาวเองยังเป็นเด็กคงไม่ทราบว่าพ่อทำอะไร แรก ๆ ลูกสาวก็ตื่นและร้องคงจะเจ็บแต่ตนเองได้ใช้มือปิดปากไว้เพราะกลัวลูกชายจะตื่นขึ้นมาเห็น จนตนเองสำเร็จความใคร่ไปหนึ่งครั้งและหลับไป ด้วยความเมา

จากนั้นคนก็มักจะหาโอกาสกระทำชำเราบุตรสาวเรื่อย ๆ โดยที่ตนเองให้เงินเป็นค่าขนม ลูกสาวมากขึ้น และมักจะซื้อเสื้อผ้ามาให้และบอกว่าอย่าบอกใครไม่เช่นนั้นจะโดนตี และจะไม่ให้เงินใช้ รวมทั้งก็จะไม่ซื้อเสื้อผ้าให้อีกต่อไป ซึ่งลูกสาวก็ยอมทำตามแต่โดยดี บางครั้งเมื่อภรรยาอยู่บ้านก็จะนำลูกสาวมานอนในมุ้งเดียวกัน และอ้างว่าจะดูแลง่ายกว่า เพราะพอหลับแล้วก็จะไม่เห็น ว่าลูกจะโดนข่มขืนหรือไม่ ภรรยาก็ไม่ได้สงสัยอะไร แต่ก็ไม่ได้ทำอะไรตอนที่ภร่ายังนอนอยู่ เพียงแต่กอดจูบลูบลำเท่านั้น ซึ่งภรรยาก็ไม่ได้สงสัยอะไรมากนัก

และเมื่อถามต่อไปว่าเหตุใดจึงถูกจับ นายหนูเล่าว่า วันหนึ่งประมาณปี พ.ศ. 2546 ตนเลิกงานเร็วเพราะปวดหัว แต่ก่อนกลับบ้านก็ได้ดื่มเหล้ามาก่อนแล้ว เพราะต้องดื่มเป็นปกติและคิดว่าจะกลับมานอนที่บ้าน เมื่อกลับมาถึงบ้านก็ไม่พบภรรยา และวันนั้นเป็นวันเสาร์ ภรรยาเองก็ไม่ทราบว่าจะออกไปไหน คงเหลือแต่ลูกสาวคนเดียว ส่วนลูกชายออกไปเล่นกับเพื่อน พอถามลูกสาวว่าแม่ไปไหน ลูกสาวก็ตอบไม่รู้ ตนจึงขึ้นไปนอนบนบ้าน และเรียกลูกสาวให้เข้าไปนอนให้หน่อย เพราะปวดหัวจริง ๆ ลูกสาวก็ตามขึ้นไปนอนให้ ระหว่างที่ลูกสาวกำลังนอนให้นั้นก็เกิดความต้องการทางเพศขึ้นมา จึงให้ลูกสาวนอนลงและตนเองก็กระทำชำเราบุตรสาวจนกระทั่งสำเร็จความใคร่ แต่ในขณะที่ตนเองกำลังจะใส่กางเกงอยู่นั้นภร่ายก่อกินขึ้นมาเห็นพอดี ก็เลยทะเลาะกัน และภร่ายก็ไม่แฉ่งความ ตนเองก็เลยถูกจับในที่สุด

นายหนู ตอบข้อคำถามของเราว่า ปกติแล้วภาพโป๊ภาพเปลือยนั้นไม่เคยมีพกติดตัว แต่ถามว่าชอบไหม ก็ชอบดูเท่าที่มีโอกาส แต่ต้องทำงานไม่มีเวลาและงานนั้นก็หนักไม่ได้หยุดวันเสาร์ อาทิตย์ แต่จะจัดให้หยุดเดือนละ 3 วัน จะตรงกับวันพุธ ซึ่งก็ต้องหยุดสลับกับเพื่อน เพราะร้านค้าจะต้องการน้ำแข็งมากในวันหยุด แต่ก็ได้รายได้พิเศษด้วย ความต้องการทางเพศนี้นายหนูตอบว่า ก็มีความต้องการบ่อย ๆ แต่มักจะไม่ค่อยได้ร่วมเพศกับภรรยานัก เพราะนอนรวมกันถึงแม้จะคนละมุ้งกับบุตรก็ตาม และบางครั้งก็เหนื่อยหรือไม่ก็เมา และโอกาสที่จะได้ไปที่สถานอาบน้ำอบนวดก็ไม่ค่อยได้ไป นาน ๆ หลายเดือนจึงจะมีโอกาสไปสักครั้ง เพราะว่าต้องมัวใช้จ่ายจึงไม่ค่อยได้ไปนัก แต่ก็อยากไปเพราะเพื่อน ๆ ที่ไปมาแล้วก็นำมาเล่าสู่กันฟังเสมอ ๆ เวลาไปเที่ยวว่าคนนั้นสาวอย่างนั้นอย่างนี้ ก็คิดว่าจะไปเที่ยวกับเพื่อนบ้างเหมือนกัน แต่ก็ไม่มีเงินพอสักที อารมณ์ทางเพศไม่ค่อยมีนักเพราะมักจะเมาแล้วกลับไปก่อนภรรยาเสมอ และก็ไม่ทราบว่าภร่ายมีความต้องการหรือไม่ และเมื่อตนเองมีความต้องการก็จะไม่สนใจว่าภร่ายมีความต้องการด้วยหรือไม่เช่นกัน

นายหนู ไม่เคยบวชเรียนมาก่อน และสิ่งที่ได้กระทำลงไป ก็คิดว่าสงสารเห็นใจลูกสาว เพราะจะต้องอับอายคนอื่น ๆ เพื่อน ๆ หรือแม้กระทั่งคนที่รู้จัก กลัวว่าญาติพี่น้องจะรังเกียจ เสียชื่อเสียง

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่าในกรณีการกระทำผิดของหนูมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ ด้านปัจจัยส่วนบุคคลนั้น จะเห็นได้ว่าหนูก่อนเกิดเหตุหนูได้ดื่มสุรา จึงทำให้เขาไม่สามารถควบคุมสติสัมปชัญญะได้ สุรานั้น ทำให้กระตุ้นความรู้สึกทางเพศ เพราะเขาเองไม่ได้มีความสัมพันธ์กับภรรยาและประกอบกับ โอกาสที่เอื้ออำนวยในช่วงเวลานั้นภรรยาไม่ได้อยู่บ้าน เขาจึงได้ระบายกับบุตรสาว ซึ่งสอดคล้อง กับ เรคเรส (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 114-116) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนซึ่งจะมีกลไก การควบคุมภายในนั้นคือจิตใจที่สามารถอดทนอดกลั้นต่อสิ่งที่ผิดได้ และระบบการควบคุม ภายนอกนั้นคือ กฎหมายที่ควบคุมมิให้กระทำความผิดได้ และด้วยสภาพความเป็นอยู่ที่เอื้อต่อการ กระทำผิดมากขึ้น เนื่องจากหนูได้นำบุตรสาวมานอนร่วมเตียงหรือร่วมที่นอนด้วย และกระทำ ขำเราในขณะที่มีบุตรชายนอนร่วมมุ้งด้วย และยังหาโอกาสกระทำชำเราบุตรสาวอีกหลายครั้ง ๆ จนกระทั่งถูกภรรยาจับได้ในที่สุด นอกจากหนูยังมีสิ่งกระตุ้นให้เกิดความต้องการ นั้นคือสุรา บวก กับระบบการควบคุมภายในนั้นคือจิตใจของหนูไม่เข้มแข็งเพียงพอ ต่อสิ่งที่จะทำให้บุตรสาวของ ตนเกิดมลทินติดตัวไปตลอดชีวิต ผลที่หนูกระทำส่งผลให้ครอบครัว ลูกสาวและภรรยา รวมทั้งญาติ พี่น้องต้องอับอายผู้คนในชุมชนมาก การกระทำของหนู

กรณีศึกษาที่ 3 นายสำรอง (นามสมมติ) คดี ข่มขืน กระทำชำเรา กำหนดโทษ 50 ปี

นายสำรอง เกิดเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2503 อายุ 45 ปี นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนา เดิมอยู่ที่จังหวัดกาฬสินธุ์ สัญชาติไทย บิดามารดายังมีชีวิตอยู่ทั้งสองคน บิดาเรียนจบการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มารดาไม่ได้รับการศึกษา มีภรรยาแล้วมีบุตรจำนวน 3 คน นายสำรอง เรียนจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีอาชีพทำนา ลักษณะที่ตรวจพบและพบขณะ สัมภาษณ์ รูปร่างสูงใหญ่ ผิวเนื้อดำแดง ผมตรง สีระแค้นเล็ก รูปร่างสีเหลี่ยมยาว มีแผลเป็น บริเวณนิ้วมือโป้งมือขวา สูง 170 ซม. น้ำหนัก 74 กก.

ประมาณปลายเดือนธันวาคม 2540 นายสำรองได้เข้าไปในห้องนอนของบุตรสาวอายุ 14 ปี ซึ่งเป็นบุตรสาวของตนเองกับภรรยา และพักอยู่ในบ้านเดียวกันโดยได้กระทำชำเราบุตรสาวในห้องนอนของบุตรสาวในขณะที่บุตรสาวกำลังหลับอยู่ เมื่อชำเราบุตรสาวแล้วก็ได้ใช้ความเป็นบิดาห้ามไม่ให้บุตรสาวไปบอกใครเด็ดขาด ข่มขู่บังคับว่าถ้าหากบอกให้คนอื่นได้ทราบจะทำร้ายบุตรสาวจึงไม่กล้าบอกใคร

และต่อมาประมาณต้นเดือนมกราคม 2541 นายสำรองก็ได้เข้าไปกระทำชำเราบุตรสาวอีกครั้ง และก็ข่มขู่มิให้บอกใคร บุตรสาวเกิดความกลัวจึงได้ยินยอมให้นายสำรองกระทำชำเราหลังจากมีครั้งที่สองก็มีครั้งที่สามสี่และอีกต่อมาอีกหลาย ๆ ครั้ง ต่างวันและเวลา กัน โดยแต่ละครั้งที่กระทำความผิดก็จะอาศัยช่วงโอกาสที่ภรรยาไม่อยู่บ้าน เพราะภรรยาของนายสำรองจะต้องไปรับจ้างทำงานอยู่ต่างจังหวัดและพักอาศัยอยู่หลายวันจึงจะกลับมาบ้านสักครั้งหนึ่ง บางครั้งเป็นเดือน แต่บางครั้งก็เป็นอาทิตย์ เพื่อไปหาเงินมาเลี้ยงดูครอบครัวเพราะนอกจากอาชีพทำนาแล้ว ครอบครัวของนายสำรองก็ไม่มีอาชีพอื่น ๆ มารองรับอีก จึงต้องหารายได้เพิ่มเติม ส่วนนายสำรองเองนั้น นอกจากอาชีพทำนาที่มีอยู่เมื่อหมดฤดูกาลทำนา ก็จะเป็นผู้ที่อยู่เฝ้าบ้านและ ก็จะทำไม้กวาดกวาดพื้นขายอยู่ที่บ้านพักเพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ช่วยเหลือภรรยาและครอบครัวอีกทางหนึ่ง และจากการที่ภรรยาของนายสำรองต้องไปทำงานต่างหมู่บ้านอยู่บ่อย ๆ และมักจะไปนาน ๆ จึงจะกลับบ้านสักครั้งและตัวนายสำรองเองก็ยังคงมีความต้องการอยู่

การที่ตนเองอยู่ตามลำพังเสียส่วนใหญ่บางครั้งเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศก็ไม่รู้ว่าจะระบายกับใคร ประกอบกับความเจ็บเหงาว่าเหว ความเก็บกดด้านอารมณ์ทางเพศมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดก็ไม่สามารถระงับความต้องการเอาไว้ได้ จึงขาดสติความรู้สึกลึกซึ้งชอบชั่วดีและได้กระทำชำเราบุตรสาว เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นบุตรสาวได้พยายามเก็บไว้ไม่บอกใคร คงจะเป็นเพราะความอับอายหากเพื่อนบ้านรู้ก็จะอับอายคนไปทั่ว แต่เมื่อจะต้องทนอยู่อย่างนั้นต่อไปก็คงสุดจะทน จนในที่สุดทนไม่ไหวจึงได้นำเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตนไปปรึกษากับคุณครูประจำชั้นให้ทราบเรื่องดังกล่าวเพื่อจะได้หาทางแก้ไข และต่อมาคุณครูประจำชั้นก็ได้นำเรื่องที่เกิดขึ้นและได้รับทราบจากบุตรสาวของนายสำรองไปแจ้งให้ภรรยาของนายสำรองทราบเรื่อง เมื่อภรรยานายสำรองทราบเรื่องก็ได้นำความทั้งหมดไปร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานสอบสวนและให้ดำเนินคดีถึงที่สุด แต่นายสำรองทราบเรื่องเสียก่อนและได้หลบหนีไปอยู่ยังจังหวัดอุดรธานี แต่ในที่สุดตำรวจก็ได้ทำการจับกุมตัวนายสำรองได้ในเวลาต่อมา

เมื่อถามว่าเหตุใดจึงกระทำชำเราบุตรสาวของตนเองแท้ ๆ ไม่ได้เป็นบุตรเลี้ยง ไม่คิดว่าลูกจะอับอายหรือกลัวว่าจะทำให้ครอบครัวเสียชื่อเสียงหรืออย่างไร นายสำรวจเองกลับนั่งนิ่ง ๆ สักพัก และตอบว่า ตอนที่ทำนั้นไม่ได้คิดอะไรมากนัก รู้แต่ว่ามีความต้องการเท่านั้น มันบอกไม่ถูกไม่มีเวลามาคิดเรื่องอะไรเลย รู้เพียงอย่างเดียวคือทำอย่างไรก็ได้เพื่อปลดปล่อยความต้องการที่เกิดขึ้นให้หมดไปก็เท่านั้น เมื่อทำไปแล้วก็มาคิดได้ว่าหากเรื่องรู้ไปถึงคนอื่น ๆ ก็จะไม่ดีจึงได้บอกให้บุตรสาวอย่าบอกใคร แต่เมื่อมีครั้งแรกและครั้งนั้นก็เสียเปรียบ ประกอบกับเมื่อตนมีความต้องการอีกและเคยมีอะไรกับบุตรสาวไปแล้ว ก็เห็นว่าไม่น่าจะเป็นอะไรเพราะกระทำอยู่ในบ้านคงไม่มีใครรู้ และบุตรสาวเองก็คงไม่กล้าบอกใครอย่างแน่นอน

“นายสำรวจ” กล่าวว่า ปกติคิดว่าตนเองก็มีอายุไม่ได้มากมายอะไรนัก และมีร่างกายที่แข็งแรง ยังคงมีความต้องการทางเพศอยู่มาก แต่ภรรยาไม่ค่อยได้อยู่บ้าน ไปทำงานนาน ๆ ครั้งจะกลับมาสักที เมื่อมาถึงบ้านต่างคนก็ต่างนอน บางครั้งภรรยาก็บอกว่าต้องการพักผ่อนเพราะเหนื่อยจากการทำงาน ตนเองก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร ปกติก็ไม่ค่อยได้ออกไปเที่ยวที่ไหน จะอยู่ที่บ้านถ้าไม่กวาด เพื่อนำไปขายเท่านั้น หน้าทานาก็ไปทำนา จะออกไปทำงานหาดอกไม้กวาดมาถักเพื่อทำไม้กวาดช่วงหมดหน้านา ไม่เคยได้ดูภาพยนตร์ หรือเคยดูภาพการร่วมเพศจากวิดีโอ ซีดี เลย เพราะไม่รู้จัก และในบ้านก็ไม่มีให้ดู ภาพโป๊ต่าง ๆ ก็ไม่มี ไม่ทราบว่าจะหาได้จากที่ไหน และก็ไม่ทราบว่าจะมีไว้ทำไมไม่เคยคิด แต่สิ่งที่ทำกับบุตรสาวก็คิดว่าน่าจะเกิดจากความเหงา ว้าเหว่ และความต้องการที่ไม่มีทางระบาย ถามต่อว่ารู้สึกอย่างไรที่เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้น นายสำรวจตอบว่า เสียใจ

นายสำรวจไม่เคยบวชพระหรือบวชใด ๆ มาก่อน สิ่งที่เกิดขึ้นนายสำรวจบอกว่าเสียใจ สงสารแต่ก็ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไร ในระหว่างที่มีความต้องการนั้นมันเหมือนไม่ได้คิดว่าอะไรจะส่งผลให้เกิดกับใครอย่างไรบ้าง มีเพียงความต้องการปลดปล่อยระบายความต้องการเท่านั้น แต่ ณ วันนี้มีแต่คำว่าเสียใจ เสียใจที่ทำลงไป เสียใจที่ทำให้ครอบครัวต้องอับอายคนทั่วไป เสียใจที่ทำให้ลูกไม่สามารถอาศัยอยู่ในบ้านได้ต่อไปเพราะอาย และเสียใจในทุก ๆ อย่างที่เกิดกับครอบครัวของตนเอง

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่า สารอนั้นเมื่อวิเคราะห์ลงไปในรายละเอียด แทบจะหาความผิดปกติในด้านสิ่งเร้าไม่เจอ (หากสารอนไม่ปิดบังข้อมูลบางส่วนไว้) เพราะสิ่งกระตุ้นสิ่งเร้าที่เป็นตัวต้นเหตุแห่งปัจจัย

การข่มขืนนั้นไม่มี เพราะสารองไม่ได้ดื่มสุรา เสพยา หรือดูภาพยนตร์ลามกอนาจารใด ๆ ก่อน
กระทำความผิด ซึ่งสอดคล้องกับ Felson (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 129-134) สาเหตุของการ
กระทำความผิดของผู้กระทำความผิด อาจมาจากปัญหาสุขภาพทางจิตใจคือ จิตบกพร่อง โรคจิต หรือจิตฟั่น
เฟือน จึงต้องพิสูจน์ในด้านความผิดปกติของสภาพทางจิต เพราะผู้กระทำความผิดตัดสินใจกระทำ
ความผิด โดยอ้างว่าเหงาว่าหิว และเกิดความต้องการทางเพศไว้นานจนก่อตัวเพิ่มมาก
ขึ้นเรื่อย ๆ จนไม่สามารถระงับความต้องการเอาไว้ได้จนขาดสติ ขาดความรู้สึกรับผิดชอบชั่วดี
จนกระทั่งตัดสินใจข่มขืนบุตรของตนเอง ไม่มีจิตสำนึกของความเป็นบิดา ไม่มีความอดทนอดกลั้น
และไม่มีเหตุและผลในการควบคุมหรือระงับยับยั้งอารมณ์ความต้องการไว้ได้ หรือการที่ไม่รู้จักหา
ทางออกโดยการไประบายในหญิงที่ให้บริการทางเพศหรือการหาวิธีการด้านอื่น เช่น การออกกำลังกาย
การทำงาน แต่กลับกระทำการข่มขืนบุตรสาวของตนเอง หรือพวกที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน
ทางสายเลือด สารองกลับกระทำความผิดซ้ำ ใช้ความเป็นบิดาข่มขืนบังคับว่าถ้าหากบอกให้คนอื่นได้ทราบ
จะทำร้าย

สารองคิดว่าน่าจะมีการตรวจความผิดปกติของจิตว่ามีความผิดปกติอย่างใดบ้าง เพราะสิ่งที่
สารองได้กระทำลงไปนั้นถือว่าเป็นการเบี่ยงเบนพฤติกรรมทางเพศอย่างมาก

กรณีศึกษาที่ 4 นายไสว (นามสมมติ) คดี กระทำชำเราเด็ก ข่มขืน กำหนดโทษ 50 ปี

“นายไสว” เกิดเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2497 อายุ 51 ปี นับถือศาสนาพุทธ เรียนจบระดับ
การศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดสระบุรี ไสวเป็นคนจังหวัดสระบุรี
ตั้งแต่เกิด บิดาและมารดาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนที่บิดาจะเสียชีวิต ครอบครัว
ของไสวจัดว่าอยู่ในฐานะพอมีพอกินมีที่ดินหลายสิบไร่ ปลูกข้าวโพดเป็นอาชีพหลักรายได้พอเลี้ยง
ดูครอบครัว ซึ่งประกอบไปด้วยไสว พี่สาว 2 คน และน้องสาวอีก 1 คน รวมทั้งสิ้นมีพี่น้องทั้งหมด
4 คน ทั้งครอบครัวมีทั้งหมด 6 คน ในวัยเด็กไสวไปอยากเรียนหนังสือ จึงเรียนแค่ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4 ประกอบกับไสวเป็นลูกชายคนเดียวจึงถูกพ่อแม่ตามใจ ทำให้ไสวค่อนข้างเอาแต่ใจ เทียวเตร
ไปตามประสา พ่อไสวอายุได้ประมาณ 17 ปี พ่อของไสวก็ถูกยิงตาย สาเหตุนั้นไสวไม่ทราบว่า
เพราะอะไร ได้ยินแม่พูดว่าน่าจะมาจากเรื่องที่ดินทำกิน สูดท้ายแม่เองดูแลไร่ไม่ไหวและกลัวจะถูก
ยิงไปอีกคน จึงตัดสินใจขายที่ดินให้กับคนอื่นไป เพื่อตัดปัญหา คงเหลือไว้เพียงบางส่วนเป็นที่อยู่
อาศัยและปลูกผักพืชสวนครัวบ้างเท่านั้น ไสวเองไม่ได้สนใจเรื่องที่ดินมากนักเพียงขอให้ได้รับเงิน
ส่วนแบ่งจากแม่ก็พอ

พี่สาวของไอ้สองคนได้ไปอาศัยอยู่กับป้าและเรียนเสริมสวยโดยไปทำงานเป็นลูกจ้างร้านเสริมสวยในกรุงเทพฯ นาน ๆ จึงจะกลับบ้านสักครั้งส่วนน้องสาวอยู่บ้านเพื่อดูแลแม่เพราะไม่มีคนดูแล ส่วนไอ้เองเมื่อได้รับส่วนแบ่งจากแม่ก็นำเงินมาใช้จ่ายจนไม่มีเงินเก็บและหมดไปในที่สุด จึงเดินทางเข้ากรุงเทพฯ หวังจะมาเลี้ยงดวงในกรุงเทพฯ เนื่องจากความรู้ที่ไอ้มีเพียงน้อยนิดทำให้ไอ้ไม่สามารถหางานอื่นทำได้ นอกจากงานที่ต้องใช้แรงงาน อาศัยขอเงินพี่สาวบ้างบางครั้ง ร่อนเร่ไปเรื่อย ๆ จากนั้นได้ย้ายมาอยู่ที่ เขตบางกอกน้อย มาเป็นพนักงานทำความสะอาด ห้างสรรพสินค้าชื่อดังย่านปิ่นเกล้า

ต่อมาได้แต่งงาน อยู่กินกับภรรยาจนกระทั่งมีบุตรด้วยกัน 3 คนเป็นชาย 2 หญิง 1 คน โดยลูกคนโต และคนที่สอง เป็นผู้ชาย ส่วนคนสุดท้ายเป็นหญิง ต่อมาเปลี่ยนอาชีพจากพนักงานทำความสะอาด มาเป็นคนขับสามล้อรับจ้างเนื่องจากรายได้จากค่าจ้างพนักงานทำความสะอาดไม่เพียงพอต่อรายจ่าย จากเดิมที่มีรายได้เพียงเดือนละ 4,500 บาท เมื่อเปลี่ยนอาชีพขับสามล้อรับจ้างทำให้มีรายได้ต่อเดือนประมาณ 6,000 บาท และสามารถทำงานได้ตลอดเวลาที่อยากทำ ลักษณะที่พบและพบขณะสัมภาษณ์ สภาพจิตใจเป็นปกติดี ร่างกายแข็งแรง พุดจาคล่อง ชัดเจน อารมณ์ดี ผิวดำแดง สูงประมาณ 170 ซม. น้ำหนักประมาณ 66 กก. มีรอยสักรูปเสือที่บริเวณหน้าอก รอยสักอักษรที่ลำคอรูปธง จิ้งจก ปลาไหล พังพอน แมงป่อง และลักษณะโดยทั่วไปที่แสดงให้เห็นค่อนข้างเรียบร้อย

นายไอ้ได้เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟังว่าในวันที่ 28 มีนาคม 2542 เวลาประมาณ 20.00-21.00 น. นายไอ้ได้เสพยาบ้า โดยอ้างว่าลืมนิดใจที่ภรรยาไปมีสามีใหม่ ทิ้งให้ไอ้เลี้ยงดูบุตรเพียงลำพังเนื่องจากไม่มีรายได้มากมายและไอ้เองก็ไม่มีความสามารถที่จะหาเงินได้มาก ๆ เพื่อมาเลี้ยงดูครอบครัวได้ ความจริงแล้วตัวนายไอ้เองได้เสพยาบ้ามานานแล้ว ประมาณ 7 ปีแล้ว เสพยาบ้าเรื่อยมาเป็นประจำจนคิดโดยจะเสพวันละประมาณ 2-3 เม็ด รายได้ส่วนหนึ่งที่เกิดขึ้นก็จะนำไปเสพยาบ้า ทำให้รายได้ไม่เพียงพอมากขึ้น และในวันที่เกิดเหตุนายไอ้ได้เสพยาบ้าจนเมาและได้กลับบ้าน โดยในบ้านในขณะนั้นเหลือนายไอ้กับบุตรสาวที่ภรรยาทิ้งไว้ให้เลี้ยงดูซึ่งบุตรสาวในขณะนั้นอายุประมาณ 17 ปี ก็เริ่มโตเป็นสาวแล้วแต่ไม่ได้เรียนหนังสือเพราะว่าตนเองไม่มีเงินจะส่งเสียให้เรียนหนังสือ ซึ่งก็เหมือนกับลูกชายอีกสองคนก็ไม่ได้เรียนหนังสือเช่นกัน ในเวลานั้นลูกชายทั้งสองคนไม่อยู่บ้านซึ่งก็เป็นปกติเพราะลูกชายจะเที่ยวเตร่และไม่ยอมกลับบ้านเลย หรือจะกลับมาก็แค่เพียงชั่วประเดี๋ยวเดียว เมื่อตนกลับมาบ้านเห็นบุตรสาวนอนหลับอยู่ในตอนแรกนั้นไม่ได้คิดอะไรหรือคิดจะทำอะไรบุตรสาว แต่พอเหลียวไปเห็นว่าบุตรสาวได้สวมกางเกงขาสั้น

แบบที่มีลายทั้งตัวและเป็นขอบยางยืดและกางเกงที่สวมนั้นสั้นมาก ๆ จนถึงโคนขามองเห็นได้ไปถึงไหน ๆ สวมเสื้อยืดสีขาว ลักษณะการนอนอยู่ในลักษณะนอนหงายทำให้เห็นทรวงอกได้อย่างชัดเจน เพราะเสื้อแนบลำตัวและทิ้งตัวไปทางด้านหลัง พอไสวเห็นรูปร่างของบุตรสาวอย่างชัดเจนในท่าที่นอนหลับอยู่นั้นก็ทำให้เกิดอารมณ์ความต้องการทางเพศขึ้นมาทันที

และในที่สุดไสวเองก็ไม่สามารถข่มความต้องการของตนเองได้ และไม่ได้คิดว่าหญิงสาวที่นอนหลับอยู่เป็นบุตรสาวแต่อย่างใดในขณะนั้น จึงได้ข่มขืนบุตรสาวตัวเอง จนสำเร็จความใคร่ซึ่งนายไสวยอมรับว่าข่มขืนไปเพราะความเมยาบ้า ไม่สามารถระงับยับยั้งสติอารมณ์ได้ ซึ่งนายไสวบอกว่าบุตรสาวเองก็ไม่ได้ขัดขืนแต่อย่างใด หลังจากนั้นก็ได้มีเพศสัมพันธ์กับบุตรสาวอีกหลายครั้งเป็นระยะเวลาเกือบปี ซึ่งก็เป็นไปด้วยความสมัครใจของบุตรสาวเอง จนกระทั่งต่อมาบุตรสาวท้องได้ 2 เดือน ในระหว่างที่บุตรสาวท้องนั้นบังเอิญภรรยาเก่าที่ทิ้งไสวไปได้มาเช่าบ้านอยู่ใกล้ ๆ กับบ้านของนายไสว เมื่อบุตรสาวทราบว่าแม่มาอยู่ใกล้ ๆ จึงได้ไปหาและแม่คงจะถามบุตรสาวว่าท้องกับใคร บุตรสาวจึงได้เล่าเรื่องต่าง ๆ ความเป็นมาเป็นไปให้แม่ฟัง เมื่อภรรยาเก่าทราบเรื่องทั้งหมดจึงได้แจ้งความกับตำรวจให้จับกุมตัวดำเนินคดีในที่สุด ไสวเองยอมรับทุกข้อกล่าวหา

นายไสวเล่าว่า เป็นคนหนึ่งที่ชอบดูภาพโป๊ ภาพเปลือย มีทั้งปฏิทินโป๊ ในห้องนอนและห้องน้ำ และที่สำคัญก็คือนายไสวยังได้พกภาพเหล่านั้นบางภาพติดตัวเสมอ ๆ อีกด้วย นอกจากภาพต่าง ๆ ข้างต้น นายไสวยังได้มีโอกาสดูฟลอโชว์บ่อยครั้ง นายไสวได้สะสมสิ่งพิมพ์ลามกไว้มากมาย ชอบคุยเรื่องทางเพศ เรื่องลามกอนาจารกับเพื่อน ๆ บ่อย ๆ และเมื่อเกิดอารมณ์ทางเพศก็จะไปสถานบริการที่มีหญิงบริการทางเพศเพื่อระบายความใคร่และมักจะมีอารมณ์บ่อยครั้ง นายไสวกว่าเพิ่มว่า “เป็นธรรมชาติของผู้ชายที่ชอบของสวย ๆ งาม ๆ วับ ๆ แวม ๆ เมื่อมีอารมณ์ทางเพศก็มักจะช่วยตนเอง หรือไม่ก็ภรรยาแต่ปกติก็เป็นภรรยาพอภรรยาจากไปก็ช่วยตัวเองบ้างแต่ไม่บ่อยนัก ก่อนที่นายไสวจะเสพยาบ้า นายไสวเคยดูคัลยูซามาก่อน แต่หากัลยูซายากจึงเปลี่ยนมาเป็นยาบ้า เพราะหาซื้อค่อนข้างง่าย แรก ๆ ของการเสพนั่นก็เพื่อต้องการให้มีกำลัง มีแรงในการจับสามล้อรับจ้าง แต่ต่อ ๆ มานั้นจะเสพเพราะมีความต้องการ และเมื่อเสพแล้วก็จะฟุ้งซ่าน คิดเรื่องโน้นเรื่องนี้ไปเรื่อยเปื่อย แม้กระทั่งเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ สร้างจินตนาการ เวลาเห็นหญิงสาวเดินผ่านสวย ๆ ก็จะสร้างภาพในใจเสมอ ๆ แต่คิดว่าสิ่งที่ตนเองได้กระทำลงไปนั้น สาเหตุเกิดมาจากความใกล้ชิดกันเกินไประหว่างตนเองกับบุตรสาว

“นายไสว” กล่าวว่าไม่เคยบวชเรียนมาก่อน เพราะความยากจนและความไม่พร้อมหลาย ๆ ด้านจึงไม่คิดอยากบวช ในสมัยวัยรุ่นต้องการท่องเที่ยวหาความบันเทิง พอมีภรรยาที่หาเงินเลี้ยงดูครอบครัว เรื่องบวชเรียนจึงไม่เคยอยู่ในความคิดมาก่อน สำหรับความผิดที่ได้กระทำในครั้งนี้เห็นว่าจะน่าจะเป็นเพราะความใกล้ชิดระหว่างตนเองกับบุตรสาว เมื่อถามว่าเป็นความผิดของใคร ก็ขอตอบว่าเป็นความผิดของตนมากกว่า แต่ก็จะมีเรื่องอื่นทำให้เกิดความต้องการด้วย คือ บุตรสาวนั้นสวมเครื่องแต่งกายหรือเสื้อผ้าไม่เรียบร้อย มองแล้วทำให้เกิดอารมณ์ได้ คิดว่าถ้าหญิงสาวรายใดแต่งกายมิดชิดเสียหน่อยก็จะไม่ทำให้ผู้ชายเกิดอารมณ์ง่าย ๆ เพราะหลาย ๆ ครั้งที่ตนเองนั่งรอบริการลูกค้า เมื่อมีสาว ๆ เดินผ่านมาและแต่งกายไม่เรียบร้อย เปิดโน่นนิดนี้หน่อย และยังสมัยนี้หญิงสาวจะแต่งตัวหวือหวามาก ๆ ไม่ค่อยระมัดระวังมากนัก จะเดินจะนั่งก็ไม่ค่อยสงวนท่าที เวลาก้าวขึ้นบันไดรถเมล์ก็ไม่ระวัง เป็นต้น บางครั้งสวมเสื้อตัวเล็กมาก ๆ ทำให้หลาย ๆ ครั้งตนยังมีอารมณ์ทางเพศเกิดขึ้น หรือไม่ก็คุยกับเพื่อน ๆ ที่จับสามล้อด้วยกันบ่อย ๆ ถึงการแต่งตัวแบบนี้และวิพากษ์วิจารณ์กันเสมอ ๆ

สิ่งที่อยากฝากบอกผู้หญิงทุกคนก็คือ ให้รู้จักระมัดระวังตัวให้มาก ๆ ไม่ว่าจะแต่งกายอย่างไรผู้ชายเมื่อเสพยาเข้าไปแล้วก็มีอารมณ์ได้ทั้งนั้น แต่หากแต่งกายโชว์สัดส่วนมาก ๆ ไม่ต้องเสพยาบ้างก็เกิดอารมณ์ได้เช่นกัน และสิ่งที่นายไสวบอกไปถึงบุตรสาวก็คือ ความสงสาร เสียใจที่ทำให้ลูกสาวต้องมีเรื่องราวไม่ดีติดตัวไปตลอดชีวิต ถ้ากินเวลาได้ก็ไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นจะไม่เสพยาบ้างเพราะยาบ้าทำลายเขาและครอบครัวจนเขาต้องมาอยู่ในเรือนจำแห่งนี้ นายไสวรู้สึกสงสารบุตรสาวมาก ที่ทำให้บุตรสาวมีมลทินติดตัว และกลัวว่าจะทำให้ชื่อเสียงวงศ์ตระกูลเสียหาย กลัวญาติมิตรตัดขาด และที่ผ่านมาขณะที่ตนเองถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำก็ไม่เคยมีญาติพี่น้องคนใดมาเยี่ยมเยียนเลยแม้สักครั้งเดียว ซึ่งนายไสวเองก็คิดว่าเป็นเรื่องของกรรมที่ได้กระทำไว้สมควรแก่เหตุที่เกิดขึ้น และอยากฝากเตือนคนที่ยังไม่เคยกระทำผิด หรือคิดว่าจะกระทำผิดให้ระงับยับยั้งจิตใจให้มาก ๆ และสำคัญที่สุดคือเรื่องยาเสพติด ไม่ควรเข้าไปเกี่ยวข้องกับเด็ดขาด เพราะไม่ทำให้ใครได้รับผลดีใด ๆ เลย

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่า ไสวนั้นได้ข่มขืนบุตรสาวของตัวเอง การกระทำเช่นนี้สังคมถือว่าเป็นการกระทำที่ต่ำไม่เหมาะสมกับความเป็นมนุษย์ และก่อนกระทำความผิดได้เสพยาบ้าไปก่อนแล้ว สิ่งกระตุ้นของไสวน่าจะมาจากสิ่งนี้ เพราะตัวเขาเองเสพยาบ้ามานานถึง 7 ปีแล้ว จึงน่าจะทำให้เขาขาด

สถิติปัญญะในการควบคุมอารมณ์ความรู้สึกไว้ได้ และจากความห่างเหินกับภรรยาเนื่องจาก ภรรยาไปมีสามีใหม่ยิ่งทำให้เขาไม่สามารถที่จะหาสิ่งทดแทนในการระบายความต้องการอารมณ์ ทางเพศด้วยการช่วยเหลือตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ เบนจามิน (อ้างถึงใน สุรพล, 2531: 11-12) กล่าวว่า การสมสู่ระหว่างบุคคลร่วมสายโลหิตเดียวกัน ถือว่าต่ำหรือไม่บริสุทธิ์ สังคมถือว่าเป็นการ กระทำที่ต่ำไม่เหมาะสมกับความเป็นมนุษย์ และสอดคล้องกับ เรกเรส (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 114-116) กล่าวถึงระบบการควบคุมภายในนั่นคือ จิตใจที่อดทนอดกลั้นต่อการกระทำผิดและ ระบบการควบคุมภายนอกนั่นคือกฎหมายที่ควบคุมไม่ให้คนในสังคมกระทำผิด และบุตรสาวของ ไสวมีอายุ 17 ปีนับว่าเป็นวัยรุ่น หรือสาวรุ่นที่น่าจะมีส่วนทำให้ไสวไม่อาจควบคุมตัวเองได้ ขณะเดียวกันสภาพของบุตรสาวอยู่ในลักษณะขี้ขลาดโดยที่เหยื่อไม่ได้ตั้งใจด้วยการสวมเสื้อผ้า บางๆ ส่งผลให้อารมณ์ทางเพศของไสวรุกโชนขึ้นมา นั่นคือ สวมกางเกงขาสั้นผ้ายัด และลักษณะ การนอนหงายเมื่อหายใจก็เห็นทรวงอกกระพือขึ้นลง และตัวของไสวเองนั้นมีความหมกมุ่นทาง เพศสูงมาก ชอบที่ดูภาพลามก พุดคุยเรื่องลามกกับเพื่อน ๆ เสมอ และมีอารมณ์ความต้องการเสมอ แม้ว่าไสวจะมีอายุสูงมากก็ตาม

กรณีศึกษาที่ 5 นายทอง (นามสมมติ) คดิข่มขืนกระทำชำเรา กำหนดโทษ 40 ปี

นายทอง เกิดเมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2520 อายุ 28 ปี สัญชาติไทย นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนา เดิมอยู่ที่จังหวัดนครสวรรค์ มีอาชีพรับจ้างมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 6,000- 10,000 บาท นายทอง ยังไม่ได้แต่งงาน ตอนเด็กนายทอง ถูกเลี้ยงดูโดยยายซึ่งก็ได้รับความรักและเอาใจใส่ตามสมควร บิดาและมารดา เรียนจบระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งนายทองก็จบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เช่นเดียวกับบิดามารดา ลักษณะที่พบและพฤติกรรมที่แสดงออกขณะสัมภาษณ์ สภาพร่างกาย แข็งแรงน้ำหนัก 52 กก. ส่วนสูง 165 ซม. รูปร่างสันทนต์ผิวเนื้อดำแดงใบหน้ากลมรี มีรอยสักที่ หัวไหล่ข้างซ้ายมีแผลเป็นที่กรามข้างซ้าย

นายทอง เล่าถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาว่า ตนเองไม่ได้เป็นคนรูปหล่อหน้าตาดีมากนัก แต่ก็ไม่ใช่เลวมากเท่าไรหรือเรียกว่าพอไปวัดไปวาได้ไม่อายใคร ทำงานรับจ้างมีรายได้พอเลี้ยงตัวเองได้แต่ก็ไม่มากนัก เมื่อทำงานก็นำเงินส่วนที่ได้ไปผ่อนจักรยานยนต์มาขี่ เมื่อซื้อจักรยานยนต์ก็จะมีกลุ่มเพื่อน ๆ ที่มักไปไหนมาไหนด้วยกันประมาณ 3-5 คนเสมอ ๆ และมักจะชักชวนกันไปเที่ยวเตร่ตาม ประสาวัยรุ่น และมักจะไปดื่มเหล้ากับเพื่อน ๆ เสมอ ๆ เวลาว่างงานบุญงานวัดที่ไหนก็จะขับมอเตอร์ไซด์ไปพร้อม ๆ กันกับเพื่อน ในวันเกิดเหตุทองกับเพื่อนขับจักรยานยนต์เที่ยวงานวัดกับเพื่อน 4

คนด้วยจักรยานยนต์ 2 คัน ในงานวัดทองกับเพื่อนก็ดื่มสุราเป็นปกติที่เคยกระทำเป็นประจำ จนกระทั่งงานใกล้จะเลิกหรือเวลาประมาณ ตี 1 ได้ ทองก็ชวนเพื่อนกลับบ้าน

หมู่บ้านที่ทองไปเที่ยววันนั้นถนนหนทางจะเป็นทางลูกรังฝุ่นสีแดง เมื่อขับรถมาไกลจาก งานวัดประมาณ 2 กิโลเมตร ก็พบหนุ่มสาวซ้อนมอเตอร์ไซด์อยู่ข้างหน้า และเห็นว่าหญิงสาวนั่ง ซ้อนจักรยานยนต์ชายหนุ่มท่าทางสนิทสนมกันมาก และมองจากการแต่งกายแล้วเน้นทรวดทรง มาก ๆ คือสวมเสื้อสายเดี่ยวรัดรูป สวมกางเกงขาสั้น จากแสงไฟที่เห็นจากทางไกล ถลกลั่นขึ้นมา จนถึงโคนขา มองเห็นขาขาวอวบ เมื่อทองกับเพื่อนเห็นเช่นนั้นจึงวางแผนกันทันที โดยที่ทองกับ เพื่อนซ้อนมอเตอร์ไซด์ตามประกบให้หนุ่มสาวทั้งสองนั้นจอดรถ จากนั้นก็ไล่ให้ผู้ชายที่ขับ จักรยานยนต์คันแรกผู้ชายก็ชัดเจนแต่คงเห็นว่าตนมาเพียงคนเดียว และอีกฝ่ายมีถึง 4 คนจึงจากไป แต่โดยดี และเหลือหญิงสาวไว้

เมื่อผู้ชายซ้อนมอเตอร์ไซด์ไปแล้วทองกับเพื่อนก็คิด จู่หญิงสาวนั้นเข้าไปยังศาลาข้างทาง เพื่อข่มขืน หญิงสาวเองก็คงทราบชะตากรรมจึงชัดเจน และร้องเรียกให้คนช่วย โดยที่ทองเองก็ ไม่ได้สนใจว่าหญิงสาวจะร้องว่าอย่างไรบ้าง เมื่อหญิงสาวตะโกนเสียงดังมากทองจึงต้องใช้กำลัง ทบตี และต่อยท้องเพื่อให้หญิงสาวหยุดตะโกน เมื่อหญิงสาวตัวอ่อนลงเพราะคงจะถูกจากการที่ ทองต่อยท้อง จนทองแน่ใจว่าหญิงสาวไม่มีทางต่อสู้ได้ ทองจึงได้ลงมือข่มขืนหญิงสาวเป็นคนแรก จนสำเร็จความใคร่ไปหนึ่งครั้งและเพื่อน ๆ ก็ข่มขืนต่อแต่ข่มขืนไปได้เพียง 3 คนรวมทั้งทอง ส่วน เพื่อนคนที่สี่ไม่ขอร่วมเพศด้วย อ้างว่ากลัวคนมาเห็น เมื่อกระทำชำเราหญิงสาวเรียบร้อยแล้วก็พา กันกลับไปบ้านซึ่งก็คือบ้านเพื่อน 1 ในสี่นั่นเอง เพราะโดยปกติแล้วจะมักจะมานอน ณ บ้านเพื่อน หลังนี้เสมอ ๆ โดยปล่อยให้หญิงสาวอยู่ที่ศาลาข้างทางเพียงลำพัง จนกระทั่งสร้างเมมาในวันรุ่งขึ้น และได้ข่มขืนมอเตอร์ไซด์กลับมาที่บ้านของตนเอง ก็พบกับตำรวจมานั่งรอที่บ้านอยู่ก่อนแล้ว ทำให้ ได้ทราบว่าหญิงสาวที่ตนกระทำชำเรานั่นคือหลานสาวของตนเอง

เมื่อถามต่อว่าในเมื่อเป็นหลานสาวทำไมจึงจำหลานไม่ได้ ทองอ้างว่ามึนเมและตอนที่ ซ้อนมอเตอร์ไซด์นั้นก็เห็นแต่ด้านหลัง และถามต่อไปอีกว่าหลานจำทองได้หรือไม่ ทองอ้างว่าไม่ ทราบเหมือนกัน เหตุใดตำรวจจึงมารอที่บ้านได้ ฉะนั้นนั้นแสดงว่าหลานจำทองได้เพราะเป็นอาหลาน กัน (ลูกของพี่ชายอยู่ร่วมบ้านเดียวกัน) ทองบอกไม่ทราบ และเมื่อถามต่อว่าตอนที่หลานร้องให้ช่วย และต่อสู้นั้นทองได้ยินหรือไม่ว่าหลานพูดว่าอย่างไรบ้าง ทองตอบว่าไม่ได้สนใจฟังว่าพูดว่าอะไร

ได้ยืนแต่เพียงคำว่าอย่าทำเลย หรืออะไรสักอย่าง แต่ก็ไม่สนใจที่จะฟัง หลานสาวของทองมีอายุประมาณ 16 ปี

ทองเองบอกว่าชายหนุ่มทั่วไป มักจะสนใจเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดา การพูดคุย การหยอก ล้อ การมองดูหญิงสาวแล้วจินตนาการ ทองว่าน่าจะเป็นกันทุกคน เพียงแต่ใครจะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ส่วนตัวทองเองนั้นก็เหมือนชายหนุ่มทั่วไป ที่ชอบจะสะสม จะดูภาพการร่วมเพศ จะพูดคุยกับเพื่อน ๆ ถึงการไปมีกรร่วมเพศแบบไหน กับใคร เมื่อไหร่ อย่างเป็นเรื่องธรรมดา และไม่ได้คิดว่าเป็นเรื่องปกติ เพราะก็มักจะเห็นใครต่อใครเป็นอย่างที่ทองเป็นทั้งนั้น โดยเฉพาะเวลาที่อยู่กับเพื่อนสนิทก็มักจะมีลางพองใจ เป็นเหมือนครอบครัวใหญ่ไม่กลัวอะไร อยากทำอะไรก็ทำ และคิดว่าตัวเองกับเพื่อนนั้นสามารถจะคุ้มครองตัวเอง ดูแลตัวเองได้ดีไม่มีใครมาล้าตอเยี่ยงแน่นอน รวมทั้งการพูดคุยถึงเรื่องเพศการไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงสาวก็ถือว่าเป็นเรื่องปกติ บางครั้งทองกับเพื่อนยังแบ่งกันจีบหญิงคนเดียวกันเลย หมายถึงถ้าเบื่อแล้วเพื่อนขอก็ให้กันได้แต่ไม่ได้บอกหญิงสาวคนนั้นให้รู้ตัว ส่วนใหญ่แล้วผู้หญิงที่ทองคบ ๆ มาหรือเพื่อน ๆ คบแล้วแบ่งต่อมาให้นั้นก็มักจะเต็มใจไม่มีใครที่จะสนใจด้วยซ้ำ ทองคิดว่าเป็นเช่นนั้นเพราะตลอดมาไม่เคยมีปัญหา พอใจก็คบกันไปไม่พอใจก็ไม่ต้องคบ เมื่อถามต่อว่าหมกมุ่นทางเพศไหม ทองตอบว่าไม่น่าจะหมกมุ่น เพราะไม่แน่ใจว่าคำว่าหมกมุ่นคืออะไร แต่ถ้าถามว่าชอบไหม ก็ตอบว่าชอบ และคิดว่าผู้ชายทุกคนต้องตอบแบบตนเองอย่างแน่นอน

หลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้นถ้าให้ทบทวน ทองคิดว่าน่าจะเป็นเพราะ “สุรา” ที่ทำให้ทองกับเพื่อนกระทำชำเราหญิงสาวซึ่งเป็นหลานแท้ ๆ และสิ่งที่ส่งเสริมให้ทองทำอีกเรื่องน่าจะมีการ “แต่งกาย” ของหญิงสาวที่ไม่พยายามปกปิดร่างกายเสียเลย เปิดเผยเนื้อตัวมาก ๆ และในยามวิกาลเช่นนั้น แม้จะมากับชายหนุ่มก็ตาม แต่ก็ไปในที่เปลี่ยวเพียงสองต่อสองก็เลยทำให้ขมใจเพราะพรรคพวกของทองมากกว่า จึงได้กระทำการเช่นนั้นลงไป ถามว่าเสียใจไหมก็เสียใจบ้างแต่ไม่มากนัก หรือจะเรียกว่าเฉย ๆ ก็ว่าได้ ณ เวลานี้ เพราะเหตุการณ์มันผ่านไปนานพอสมควรแล้ว และก็ไม่ได้คิดว่าครอบครัวจะเป็นอะไรมากมายนักเพราะปกติหลานสาวก็เป็นคนไม่ค่อยเรียบร้อยในสายตาของทองเท่าไร หมายถึงไม่ชอบอยู่บ้าน ชอบไปค้างคืนที่บ้านเพื่อนบ่อย ๆ ซึ่งจะค้างหรือไมก็ไม่ทราบได้ และชอบการเที่ยวเตร่ เที่ยวเตร่ เป็นประจำ ไม่ชอบเรียนหนังสือ ชอบแต่งกายโชว์เนื้อโชว์สัดส่วนเสมอ และทองเองก็ไม่ได้เป็นคนที่พี่ชายรักสักเท่าไรเหมือนต่างคนต่างอยู่อยู่แล้ว แม้จะอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกันก็ตาม

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยที่ทำให้ทองกระทำความผิดในครั้งนี้ ทองอายุ 28 ปีเป็นโสด ความต้องการทางเพศของทองอาจจะมีมากจากวัยที่อยู่ในช่วงวัยหนุ่ม และเป็นโสดและสำหรับทองนั้นชอบเรื่องทางเพศถึงขนาดเรียกได้ว่าหมกมุ่นเลยทีเดียว สำหรับสิ่งกระตุ้นนั้นก็คือ สุรา เพราะทองดื่มสุราจึงขาดสติ ขาดการยั้งคิดว่าสิ่งใดถูกหรือผิด ประกอบกับความลึกลับของที่มีเพื่อน ๆ ที่อยู่ในวัยเดียวกันจึงทำให้หึกเหิมไม่รู้สึกรู้ว่าการกระทำใด ๆ เป็นสิ่งที่ผิด สอดคล้องกับ เรคเรส (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 114-116) ได้พูดถึงพฤติกรรมที่ถูกต้องตามกฎหมายและพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนการกระทำความผิดจะมีกลไกการควบคุมอยู่สองระบบ คือการควบคุมภายใน คือจิตใจที่อดทนอดกลั้น รู้จักระยับยั้งการกระทำผิด และการควบคุมภายนอก คือกฎหมายที่ควบคุมสังคม ให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุข และสิ่งที่จะมองข้ามไปไม่ได้คือ เหี้ยอ เพราะการที่เหี้ยอหนุ่มเหี้ยอผ้าแบบเปิดเผยเนื้อตัวมากไปทำให้กระตุ้น หรือ ก่อให้เกิดอารมณ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามได้ สอดคล้องกับ เฟลสัน (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 129-134) กล่าวถึง องค์ประกอบการเกิดอาชญากรรมว่าสาเหตุหนึ่งคือเหี้ยอที่เหมาะสมโดยการสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยร่างกายมาก และโอกาสเวลาสถานที่ที่เหี้ยออยู่ ณ ขณะนั้นก็เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมชื่นตลึงใจกระทำความผิดได้ง่ายขึ้น เนื่องจากเป็นเวลายามวิกาล ซึ่งเป็นเวลาที่ไม่ควรแก่การอยู่นอกบ้าน

กรณีศึกษาที่ 6 นายชัย (นามสมมติ) คดีข่มขืนกระทำชำเรา กำหนดโทษ 48 ปี

นายชัยเกิดเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2520 ปัจจุบันอายุ 28 ปี นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดนครราชสีมา เรียนจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อาชีพรับจ้างทั่วไป ฐานะค่อนข้างยากจน ไม่ได้แต่งงาน บิดาไม่ได้เรียนหนังสือ และมารดาจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ลักษณะข้อสังเกตที่พบมีสภาพร่างกายลำสันแข็งแรง ผมหยิก ริมฝีปากหนา หน้าผากกว้าง ผิวดำแดงออกดำมากกว่า สูงประมาณ 164 ซม. น้ำหนัก 60 กก. พฤติการณ์ในเรือนจำเรียบร้อย

ชัยเป็นเด็กหนุ่มหน้าตาไม่ค่อยจะหล่อมากนัก ตามแบบฉบับคนอีสานส่วนใหญ่ และชัยเองเรียนไม่สูงเพราะไม่มีโอกาสได้เรียนหนังสือเพราะต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ทำนา ครอบครัวยของชัยนั้นเป็นครอบครัวใหญ่ แม่ของชัยยังอยู่ในบ้านประกอบไปด้วยพ่อแม่ พี่ชายของชัย 1 คน ตัวชัยและน้องสาว 2 คน น้องชายคนสุดท้องอีก 1 คน และน้ำ หรือน้องสาวของแม่ก็ได้พักอาศัยอยู่ด้วย

น้ำนั้นเป็นแม่ร้างเพราะสามีไปมีภรรยาใหม่นานแล้ว น้ำมีลูกสาว 1 คนอายุประมาณ 14-15 ปี รูปร่างดี หน้าตาจั่วว่าน่ารักมาก ๆ คนหนึ่งตามสภาพของเด็กสาววัยรุ่นทั่วไป สภาพความเป็นอยู่ในบ้านก็เหมือนกับชาวบ้านทั่วไป ทำนาเสร็จก็ไม่ค่อยมีงานทำ หากลูกบ้านไหนโหน่ยก็จะเข้ามากรุงเทพฯ หางานรับจ้างทำไปเพื่อหารายได้เลี้ยงครอบครัวและตัวเอง

สำหรับชัยนั้นอายุประมาณ 28 ปี แต่เรียนจบมาน้อย และมีหน้าตาที่ไม่หล่อเหลาเหมือนคนอื่น ๆ หรือเพื่อนบ้านจึงไม่กล้าไปทำงานที่อื่น และคิดว่าตัวเองไม่เหมาะที่จะไปอยู่ที่ไหน ๆ ได้นอกจากบ้านของตัวเอง เวลานอนครอบครัวของชัยก็จะนอนรวมกัน เพียงแต่จะแยกมุ้งนอน เพราะบ้านของชัยนั้นไม่มีห้องเป็นของตนเอง จะแยกเป็นห้องก็โดยวิธีการนำตู้เสื้อผ้ามาขึ้นแบ่งอาณาเขตเท่านั้นว่าใครอยู่ตรงไหนนอนตรงไหน แต่ชัยก็ไม่ได้รู้สึกแปลกประหลาดอะไรเพราะเกือบทุกบ้านก็เป็นอย่างบ้านชัยอยู่แล้ว เวลากินข้าวก็จะกินพร้อมกัน อาหารก็ไม่มีอะไรมากนัก มีปลาอย่างน้ำพริก ผักต้ม ข้าวสวยและข้าวเหนียว จะเป็นลักษณะนี้เกือบจะทุกมื้อมี สภาพความเป็นอยู่โดยทั่วไปก็ไม่มีอะไรมากนัก ถือว่าเป็นปกติสำหรับชัย

ในวันเกิดเหตุชัยไปหาปลาตั้งแต่เช้า พอตกบ่ายก็หิวข้าวจึงกลับบ้าน ก่อนกลับบ้านพบเพื่อนบ้านนั่งกินเหล้าขาวอยู่ที่ปลายนาจึงนั่งร่วมวงดื่มกับเพื่อนบ้านหลายแก้วแต่จำไม่ได้ว่าดื่มไปกี่แก้ว จากนั้นก็กลับบ้าน เมื่อกลับมาถึงบ้าน ในบ้านเงียบมากคิดว่าทุกคนคงออกไปทำงานบ้าง ไปเที่ยวบ้างหรือไปบ้านญาติพี่น้องแถว ๆ ละแวกหมู่บ้านบ้างซึ่งก็เป็นเรื่องปกติ แต่ก็มักจะมีคนอยู่ในบ้านอย่างน้อยก็สองถึงสามคนเสมอ ยกเว้นไปเที่ยวงานช่วงเทศกาลเท่านั้นที่จะไม่มีใครอยู่บ้านเลย พอชัยกลับมาถึงบ้านได้ขึ้นบันได บ้านของชัยเป็นบ้านแบบคนสมัยก่อนที่พื้นบ้านยกสูงจากพื้นดิน และได้ดูบ้านก็จะเป็นที่นั่งคุยกันกับเพื่อนบ้าน หรือแม้กระทั่งผูกควายไว้ได้ดูบ้านเพื่อป้องกันควายหาย เมื่อก้าวพ้นบันไดก็พบหลานสาวนอนหลับอยู่ หลานสาวเป็นลูกของน้องสาวแม่ หรือลูกของน้ำ ในตอนนั้นรู้ตัวว่ามีอารมณ์ความต้องการทางเพศมาก ๆ จึงได้ลงมือกระทำชำเราหลาน ในขณะนั้นไม่ได้คิดอะไรและไม่ได้คิดว่าหญิงสาวคนนั้นเป็นหลานเลย ส่วนหลานก็ร้องว่า “อย่าทำ.....” และดิ้นต่อสู้ แต่สู้ไม่ได้เพราะเป็นเด็กไม่มีแรงที่จะต่อสู้กับชัยได้ สุดท้ายชัยก็ได้กระทำชำเราหลานจนสำเร็จความใคร่ จากนั้นชัยกับหลานสาวก็ได้มีอะไรกันอีกหลายครั้งรวม ๆ ได้ 4 ครั้ง

สำหรับสาเหตุที่ถูกจับกุม เกิดจากมารดาของชัยทราบเรื่องและคุ้ยคุ้ย มารดาของชัยนั้นเป็นคนทีพูดเสียงดังมากทำให้ชาวบ้านรอบ ๆ บ้านชัยได้ยินจึงได้พูดต่อ ๆ กันทำให้รู้กันไปทั้ง

หมู่บ้าน จนกระทั่งทราบเรื่องไปถึงหูของผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านจึงได้แจ้งความร้องทุกข์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในที่สุดชัยก็ถูกจับกุม และชัยรับสารภาพทุกข้อกล่าวหา

ชัยกล่าวว่าเขาได้บวชพระมาแล้ว และคิดว่าตนเองไม่ได้หมกมุ่นทางเพศแต่อย่างใด แต่พอถามชัยว่าได้ดูรูปโป๊ เปลือย บ่อยครั้งไหม ชัยตอบว่าไม่บ่อย และอะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับทางเพศ ชัยเองก็ไม่ได้สนใจ หรือชอบเป็นพิเศษ แต่พอถามว่าชอบไหม ชัยบอกว่าชอบครับ

ชัยเองได้บวชเรียนมาแล้ว และคิดว่าสิ่งที่ตนเองได้กระทำลงไปนั้นไม่ได้ส่งผลต่อจิตใจของชัยเท่าไร รู้สึกเฉย ๆ เสียมากกว่า แต่เมื่อถามว่าต้องการที่จะรับเลี้ยงดูหญิงเป็นภรรยาหรือไม่ ชัยตอบว่าต้องการรับไว้เป็นภรรยา แต่แม่คงไม่ยอม

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดของชัยมีดังต่อไปนี้ ชัยนั้นเป็นหนุ่มโสด มีอาชีพรับจ้างทั่วไปรายได้ก็ไม่แน่นอน แต่ในขณะที่กระทำผิดนั้นเขาได้ดื่มสุราเข้าไป ประกอบกับโอกาสเอื้ออำนวยให้ชัยกระทำผิด เพราะเมื่อดื่มสุราก็กลับมายังบ้านของตนเองนั้น ได้พบกับหลานสาวที่นอนหลับอยู่จึงทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ ในเวลาปกติชัยเองก็คงไม่กระทำผิด แต่จากพิษของสุราและความเป็นหนุ่มที่มีพลังทางเพศเหลือเฟือ และโอกาสที่หลานสาวหลับและไม่มีใครอยู่บ้านจึงทำให้ชัยตัดสินใจกระทำผิด สอดคล้องกับ อันณพ (2541: 135) ที่กล่าวถึงเหยื่อจากการจำแนกของ ซาฟเฟอร์ได้พูดถึงเหยื่อที่ยั่วเย้าให้เกิดอาชญากรรม เป็นเหยื่อที่มีพฤติกรรมไปในทางล่อตาล่อใจให้เกิดอาชญากรรม โดยที่เหยื่อเองก็ได้ตั้งใจ

กรณีศึกษาที่ 7 นายขาว (นามสมมติ) คดีข่มขืนกระทำชำเรา กำหนดโทษ 50 ปี

“นายขาว” เกิดวันที่ 12 มิถุนายน พ.ศ. 2517 อายุ 31 ปี ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ จังหวัดพิษณุโลก นับถือศาสนาพุทธ มีอาชีพค้าขายทั่วไป (ขายของป่า) มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,000 บาทต่อเดือน จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ยังไม่เคยสมรส บิดาและมารดาไม่จบการศึกษาลักษณะที่พบขณะสัมภาษณ์ สภาพร่างกายผอมบาง ผมหวดคดำ สูงประมาณ 163 ซม. น้ำหนัก 48 กก.

ขาว กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาว่า ตนเองเป็นคนแถบถิ่นที่เรียกว่าคนภาคเหนือ แต่เรียกว่าเหนือตอนล่าง การดำเนินชีวิตเป็นปกติของชาวชนบททั่วไป ทำไร ไถนา รับจ้างเขาไปวัน ๆ อดบ้างอิ่มบ้างตามประสา แต่งานประจำที่ทำก็คือทำนาเป็นอาชีพ พอว่างจากการทำนา ก็หาปูหาปลาเป็นอาหารและขายบ้างบางส่วน หรือไม่ก็เข้าป่าหาของป่า ขุดหน่อไม้ขาย เรียกว่ามีรายได้พอประมาณเพราะเป็นคนค่อนข้างขยันทำมาหากิน เก็บเล็กผสมน้อยเสมอ และรายจ่ายก็ไม่มากนัก เนื่องจากอยู่บ้านก็แทบจะไม่ได้นำเงินนั้นไปใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย เพราะไม่เคยไปที่วัดหรือเฮฮา ตามคลับบาร์ แต่จะมีบ้างก็คือเรื่องดื่มสุรา การดื่มสุราของขาวนั้นไม่ใช่ดื่มทุกวัน แต่จะดื่มบ้างเป็นบางครั้งเช่น ในงานเทศกาลต่าง ๆ งานแต่ง งานศพ หรือเวลาไปบ้านเพื่อน สภาพครอบครัวความอบอุ่นก็มีตามประสาคนต่างจังหวัด

สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เกิดจากวันหนึ่งขาวนอนหลับอยู่ในบ้าน ขณะที่นอนหลับอยู่นั้น ก็มีเด็กเอามือมาแหย่ที่จมูกบ้าง ดึงแขนดึงขาเล่นบ้าง ตนรำคาญก็สะบัดแขนขา เด็กก็ไม่ยอมหยุดมาแหย่ให้ตื่น ตอนนั้นขาวไม่ได้ลืมตาขึ้นมามากว่าเป็นใคร จนกระทั่งเด็กไม่ยอมหยุดแหย่จึงลืมตาขึ้นมาดู ก็เห็นว่าเป็นหลานสาวคือลูกป้า หรือพี่สาวแม่ หลานสาวคนนี้มีอายุได้ประมาณ 14 ปี หน้าตาไม่สวยนัก ตนก็บอกว่า “จะนอนอย่ามาแหย่” หลานสาวก็ไม่ยอมหยุดแหย่เลยทีไร จนกระทั่งขาวนอนไม่ได้ลุกขึ้นนั่ง ในตอนนั้นมองเห็นว่าหลานสาวสวมกางเกงขาสั้น สวมเสื้อยืดสีดำ ขาวจึงพูดที่เล่นทีจริงว่า “กูจะเอามันนะ” พอขาวพูดไปอย่างนั้นหลานสาวก็ไม่ทำอะไร ได้แต่มองหน้าแล้วยิ้ม ๆ พร้อมกันนั้นก็เข้ามาแหย่ขาต่อ ขาวจึงทำท่าวิ่งไล่ หลานสาวก็วิ่งหนีไป แต่พอขาวยังนั่งอยู่ หลานสาวก็วิ่งเข้ามาแหย่ใหม่ ตอนนั้นขาวจึงลุกขึ้นวิ่งไล่จริง ๆ หลานสาวพอเห็นขาวลุกขึ้นวิ่งไล่ จึงหนีไปขึ้นบนต้นไม้ขาวจึงพูดไปว่า “เดี๋ยวจะเอาไม้ตีมัน.....นะ” เด็กก็ทำหน้ายั่ววนล้อเลียนขาวตลอด เหตุการณ์วันนั้นก็ผ่านไปโดยไม่มีอะไรเกิดขึ้น

จากวันนั้นเช้าวันหนึ่งก็มีเหตุการณ์ต่อเนื่องขาวเข้าไปในป่ามันสำปะหลัง หลานสาวก็วิ่งตามไปในป่ามันสำปะหลังด้วย พอถามว่าจะไปไหนหลานสาวก็ไม่ตอบว่าอะไร เพียงแต่เดินตามขาวไปเรื่อย ๆ ขาวก็บอกว่า “อย่าตามมานะ ถ้าตามมาจะกอดด้วยนะ” หลานสาวก็ไม่ยอมกลับ ยังคงเดินตามไปอีก เมื่อเดินไปเรื่อย ๆ ผ่านป่ามันสำปะหลังไปยังป่าไผ่ ซึ่งขาวจะไปขุดหน่อไม้ หลานสาวก็ยังเดินตามไปอยู่อย่างนั้น ในตอนนั้นขาวเริ่มมีอารมณ์ความต้องการทางเพศขึ้นมาบ้างแล้ว และก็คิดอยู่ในใจว่าวันนี้จะต้องปล้ำหลานสาวให้ได้ เพราะจากที่พูดแหย่หลานสาวไปบ้างแล้ว หลานสาวก็ยังตามและทำหน้าตาล้อเลียนไม่ได้กลัวขาวเลย ในใจของขาวตอนนั้นคิดแต่ว่าจะทำอย่างไรที่จะปล้ำหลานสาวให้ได้ จึงคิดอุบายว่าให้หลานสาวเข้าไปขุดหน่อไม้ โดย

บอกว่าหน่อไม้มันอยู่ลึกหลานสาวตัวเล็กสามารถลอดหนามไผ่เข้าไปได้ง่ายกว่าขาว ซึ่งมีขนาดลำตัวใหญ่กว่า ในตอนนั้นหลานสาวก็ยอมที่จะเข้าไปขุดหน่อไม้ให้ขาว ก่อนที่ทั้งหลานสาวจะเข้าไปขุดหน่อไม้ ขาวก็ให้หลานสาวเดินนำหน้าไปยังกอไผ่ ช่วงจังหวะนั้นเองขาวก็เข้าไปกอดด้านหลังของหลานสาว พอหลานสาวรู้สึกที่ขาวเข้ามากอดด้านหลังก็คืนไม่ยอม แต่ตอนนั้นขาวไม่สามารถหยุดยั้งตัวเองได้จึงได้ปลุกปล้ำหลานสาวต่อ และขณะเดียวกันนั้นเองหลานสาวก็ไม่ยอมขาว จึงเกิดการต่อสู้ดิ้นรน จัดขึ้นกันและกันอยู่ ขาวเองนั้นจึงต้องใช้กำลังโดยการชกไปที่ท้องหลานสาว จนหลานสาวจุกไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ จากนั้นขาวก็ทำการถอดเสื้อผ้าของหลานสาวและกระทำอนาจารจนสำเร็จความใคร่ หลานสาวเองก็ถามขาวว่า “น้ำทำหนูทำไม.” ขาวไม่ตอบคำถามของหลานสาว เมื่อกระทำอนาจารหลานสาวเรียบร้อยแล้วก็แต่งตัวให้ทั้งตัวเองและหลานสาวจากนั้นก็พากันกลับบ้าน

จากเหตุการณ์ในวันนั้นขาวและหลานสาวก็หาโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์กันอีกเรื่อย ๆ ส่วนใหญ่ก็จะเป็นในป่าละเมาะเพราะที่บ้านจะมีคนพลุกพล่านและกลัวคนจะเห็น ก่อนที่ขาวจะถูกจับกุมประมาณ 2 เดือนเรื่องมาแดงเสียก่อนเพราะป่าสงวน เนื่องจากเห็นขาวและหลานสาวมักจะมีสนทนากันเกินความเป็นน้ำหลาน จึงได้สังเกตพฤติกรรมคว่ำทั้งสองเกินเลยเกินไปหรือไม่ และอีกอย่างเนื่องจากชาวบ้านได้พูดถึงพฤติกรรมระหว่างขาวกับหลานสาวว่า “เคยเห็นคนทั้งคู่มีอะไรกัน ในป่าละเมาะอยู่บ่อย ๆ เวลาที่พวกเขาไปเลี้ยงควาย” เมื่อขาวนี้แพร่ออกไปมาก ๆ และพฤติกรรมของขาวกับหลานสาวก็สื่อแสดงว่าเป็นเช่นนั้นจริง ๆ จึงทำให้ทั้งแม่ของขาวและป้าจึงดูพฤติกรรมจนในที่สุดก็จับได้ว่าทั้งคู่มีอะไรกันจริง ป้าจึงได้แจ้งความกับตำรวจให้ดำเนินคดี

ส่วนหลานสาวนั้นหลังจากมีอะไรกันกับขาวครั้งแรกแล้ว ก็ยินยอมที่จะมีอะไรกับขาวตลอดมาด้วยความเต็มใจเสมอ และเคยตั้งท้องมาแล้วประมาณ 2 เดือนและขาวได้พาหลานสาวไปทำแท้ง เมื่อถามถึงความหมกมุ่นทางเพศ ในด้านข้อมูลในด้านนี้ขาวไม่ยอมตอบคำถามเท่าใด ไม่ว่าจะใช้วิธีการถามแบบไหนขาวก็ไม่ยอมให้ข้อมูล มีเพียงคำตอบเดียวที่ขาวยอมตอบก็คือ “ของสาวงามผู้ชายชอบทุกคนครับ”

ขาวบอกว่าความจริงแล้วจะถามว่าสงสารไหม ตอบได้ว่าไม่ได้สงสาร และรู้สึกเฉย ๆ เพราะรู้สึกที่เด็กมันชั่ว ความจริงตนเองก็ไม่ได้ตั้งใจตั้งแต่แรก เพราะหลานสาวไม่ใช่คนสวยอะไร เข้ามากระเซ้าเข้าเหย้าตัวเอง แล้วเวลาที่ขาวแกลังพูดในทำนองที่เล่นที่จริงก็ไม่มีอาการของความกลัวอะไร กลับยังเข้าเหย้ากลับ จึงคิดว่าหลานให้ทำ ไม่ได้คิดเป็นอื่นในส่วนตัวของขาวนั้นถ้าถามว่า

หมกมุ่นกับเรื่องทางเพศหรือไม่ ก็ตอบได้ว่าไม่ได้หมกมุ่นอะไร มีความต้องการเฉกเช่นคนปกติทั่วไป แต่ไม่ยอมตอบว่าทำอะไรเวลาที่มีอารมณ์ความต้องการทางเพศ

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยสาเหตุในการกระทำผิดของชาวนั้นมีดังต่อไปนี้ ชาวนั้นมีอาชีพหาของป่าหรือค้าขายของป่า ความเป็นอยู่ยากจนและที่สำคัญคือยังเป็นโสด อารมณ์ความต้องการของเขาก็จะมีมากและเมื่อถูกช่วยวนด้วยกิริยา วาจาที่ตอบโต้ระหว่างชาวกับเหยื่อก็เป็นเหตุให้เกิดการกระตุ้นอารมณ์ความต้องการ เพราะในตอนแรกนั้นเขาไม่ได้รู้สึกถึงเรื่องความต้องการทางเพศแต่อย่างใด เมื่อมีโอกาสเขาจึงได้กระทำการข่มขืนกระทำชำเราทันที ซึ่งสอดคล้องกับ มาสโลว์ (อ้างถึงใน สิริอร, 2547) ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์มีอยู่ 5 ลำดับขั้นด้วยกัน และลำดับที่ 1 คือความต้องการขั้นพื้นฐานซึ่ง ความต้องการทางเพศก็อยู่ในลำดับขั้นพื้นฐานด้วย

การแก้ไขพฤติกรรมกระทำผิดของชาวนั้นน่าจะ เน้นการกระตุ้นให้รู้จักการระงับความต้องการ ให้รู้จักความคำว่า ถูกผิดเป็นอย่างไร และให้รู้สึกผิดในการกระทำที่ตนเองได้กระทำลงไปนั้น เพราะการกระทำนั้นส่งผลให้เขาต้องมารับโทษอยู่ในเรือนจำ

กรณีศึกษาที่ 8 นายพงษ์ (นามสมมติ) คดี ข่มขืน กำหนดโทษ 40 ปี

“นายพงษ์” เกิดเมื่อวันที่ 27 กันยายน พ.ศ. 2510 อายุ 38 ปี นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดพิจิตร สัญชาติไทย เรียนจบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่ปรากฏอาชีพที่แน่นอน บิดาและ มารดาจบการศึกษาระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ปกติลักษณะที่พบมีดำหน้างอ คีวร้ายร่างกายแข็งแรง ลำตัวคางเหลี่ยม ผอมคด สูง 167 ซม. น้ำหนัก 68 กก. พฤติการณ์ในเรือนจำ ปกติจะเป็นคนเรียบร้อย

“นายพงษ์” ปกติแล้วเป็นคนที่มีนิสัยเกรงมาก ๆ สำหรับเรื่องการเที่ยวผู้หญิงนั้นเป็นเรื่องธรรมดาของเขา มีผู้หญิงไม่เลือกหน้า เคยสมรสแล้วและเลิกกันบ่อยครั้งมาก จะเรียกว่าสมรสก็ไม่ถูกต้องนัก เพราะผู้หญิงแต่ละคนที่เขาเรียกว่าภรรยา หรือเมีย นั้น เขาไม่เคยแต่งงานด้วยสักคนเดียว พอใจที่อยู่ด้วยกันเฉย ๆ พอเบื่อแล้วก็เลิกกันไปคนละทิศละทาง สำหรับเหตุการณ์ที่ทำให้พงษ์ต้องถูกจับคุกในครั้งนี้ พงษ์เล่าว่าเวลาประมาณ 23.00 น. วันหนึ่งพงษ์ได้ไปกินเหล้ากับเพื่อนมา ก็

เมมาพอได้ที่เป็นปกติของเขา เมื่อกลับมาถึงบ้านก็เตรียมที่จะขึ้นไปนอน ก็เหลือบไปเห็นหลานของ ภรรยานอนหลับอยู่ โดยในบ้านที่พงษ์อาศัยอยู่นั้น จะมีห้องนอนเพียงห้องนอนเดียว โดยที่ตน กับภรรยาจะนอนในห้อง และหลานสาวนั้นมาขออาศัยอยู่ด้วยเพื่อมาหางานทำ แต่ยังไม่ได้งานทำ สำหรับช่วงที่หลานหลับนั้นคือหลานจะนอนอยู่นอกห้อง โดยที่ไม่ได้กางมุ้งนอน หรือมีวัสดุอื่นใด มาปิดกันเป็นฉาก ม่าน หรือตุ้มมาปิดบังใด ๆ และหลานนั้นสวมเสื้อยืดและสวมกางเกงขาสั้นแบบผ้า นิ่ม ๆ ขาบาน ๆ และได้เปิดพัดลมไว้บริเวณปลายเท้าให้พัดไปโดนตัว จึงทำให้บริเวณขาางเกง เปิดขึ้นตามแรงลมที่พัด ประกอบกับหลานแฟนไม่ได้นำผ้าห่มมาห่มปิดบังเนื้อตัว อาจจะเป็นเพราะ อากาศร้อนอบอ้าวก็เป็นได้ เมื่อตนเห็นดังนั้นจึงเกิดอารมณ์ความต้องการทันที พงษ์จึงเข้าไปปลุก ปล้ำ พอหลานแฟนรู้ว่ามีคนมาปล้ำจึงต่อสู้และพยายามร้องแต่พงษ์ได้ใช้มือปิดปากไว้ และที่สำคัญ หลานแฟนสู้กำลังพงษ์ไม่ไหว จึงทำให้พงษ์ได้กระทำอนาจารหลานแฟนจนสำเร็จความใคร่ไป หนึ่งครั้ง จากนั้นพงษ์ก็กลับไปนอนกับภรรยาในห้องนอน เหตุการณ์ครั้งนั้นผ่านพ้นไป ก็จึงมีครั้ง สองและครั้งที่สามตามมา สำหรับครั้งที่สองครั้งที่สามและครั้งต่อ ๆ มานั้นเป็นไปด้วยความ ยินยอมพร้อมใจของหลานแฟนด้วย ส่วนภรรยานั้นไม่ทราบเรื่องเพราะจะมีอะไรกันในช่วงที่ ภรรยาไม่อยู่บ้าน สำหรับหลานแฟนนั้นมีรูปร่างหน้าตาไม่ค่อยสวยงามมากนัก

กรณีเรื่องการถูกจับกุมนั้นพงษ์เล่าว่า เขาถูกจับเพราะหลานแฟนทนไม่ไหวเนื่องจากพงษ์ จะมีความต้องการทางเพศสูงมาก ต้องการวันละหลาย ๆ ครั้ง และที่สำคัญหลานแฟนอายุไม่มากนักประมาณ 17 – 18 ปี รูปร่างค่อนข้างเล็ก

“นายพงษ์” กล่าวว่าชอบที่จะดูวิดีโอ วีซีดี หรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการแสดงท่าทางร่วมเพศมาก ๆ เพราะเร้าอารมณ์กว่าอ่านหนังสือ ด้วยเนื่องจากว่าพงษ์ไม่ชอบอ่านหนังสือ เคยคิดว่า อยากจะซื้อหาอุปกรณ์เกี่ยวกับทางเพศไว้ด้วยเหมือนกัน แต่ไม่ทราบว่าหาซื้อได้ที่ไหนอย่างไร พงษ์ยังบอกต่ออีกว่าอย่างไรก็ตามผู้ชายทุกคนจะต้องมีความสนใจ ต้องการอยากรู้อยากเห็นหรือ สะสมของที่เป็น “ของสาวของงาม” ที่ผู้ชายชอบเรียกไว้เป็นของตนเองอยู่แล้ว เป็นเรื่องธรรมดา มาก ๆ รวมทั้งการพูดคุยกันถึงเรื่องเกี่ยวกับทางเพศ การคำทอ หรือใช้คำที่สื่อแสดงถึงเรื่องเพศ ถือเป็นเรื่อง “ธรรมดา” มาก ๆ สำหรับผู้ชาย อย่างไรก็ตามพงษ์ยังให้ความเห็นต่อว่า ความจริงแล้ว เขาเองไม่น่าจะถูกจับกุมแบบนี้ เพราะถ้าหากเป็นครั้งแรกและหลานแฟนไว้วางใจจะไม่ทำอะไร แต่นี่ผ่านมาดังหลายครั้งแล้วทำไมหลานแฟนจึงต้องไปบอกให้ภรรยาของพงษ์ทราบ ก็ไม่ทราบได้ จนกระทั่งพงษ์ถูกจับในวันนี้ พงษ์กล่าว และเมื่อถามว่าผู้ชายอย่างพงษ์หมกมุ่นทางเพศหรือไม่ พงษ์ ให้ข้อคิดว่า คนเราแม้จะไม่หมกมุ่นหรือหมกมุ่น วัดกันไม่ได้ เพราะลักษณะภายนอกของแต่ละคน

ไม่สามารถบ่งบอกได้ แต่วัดกันจากการกระทำ ส่วนกรณีเรื่องของพงษ์นั้น พงษ์คิดว่าน่าจะเป็นการสมยอมมากกว่า เพราะหลานแฟนไม่ขัดขึ้นมากนัก แม้ว่าครั้งแรกจะไม่ยินยอมก็ตาม แต่ก็ยังยินยอมในครั้งต่อ ๆ มา

พงษ์กล่าวว่าเขาเองก็รู้สึกเสียใจมากที่เกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้น แต่ก็มีความรู้สึกสองแบบ แบบแรกก็คือสงสารที่ทำให้หลานแฟนต้องมีมลทินหรือเรื่องไม่ดีติดตัวไป ถ้าหากรู้ถึงพ่อแม่ญาติพี่น้องของเขานั้นเขาจะรู้สึกอย่างไรบ้าง และตอนนี้ก็คิดว่าคนทางบ้านของแฟนของหลานแฟนคงจะทราบเรื่องแล้ว สำหรับความรู้สึกที่มีอีกแบบหนึ่งก็คือ ความรู้สึกเฉย ๆ เพราะอย่างที่บอกคือถ้าผู้หญิงไม่มีใจให้บ้าง ครั้งที่สอง สามคงไม่เกิดขึ้น แล้วทำไมเพิ่งจะบอกว่าทนไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่พงษ์เองก็ไม่ได้ข่มขู่แม่เพียงสักนิด สำหรับเรื่องการอยู่ในเรือนจำแห่งนี้นั้นพงษ์เองไม่เคยได้รับการติดต่อจากภรรยาเลย ไม่เคยแม้กระทั่งจะส่งจดหมายมาหา หรือฝากใครมาบอกว่าเป็นอย่างไรบ้าง พงษ์จึงไม่เคยมีเงินเลย อาศัยเพียงการรับจ้างซักผ้าให้กับเพื่อนผู้ต้องขังด้วยกันเท่านั้น ถามว่าตนรู้สึกอย่างไรที่ต้องมาอยู่ในเรือนจำ พงษ์เองก็ตอบไม่ถูก แต่ก็ไม่อยากจะเป็นแบบนี้ ตอนที่ทำไมไม่ได้คิดอะไรมาก มีแต่ความต้องการเท่านั้น ต้องการปลดปล่อยอารมณ์ความรู้สึก ปลดปล่อยอารมณ์ความต้องการ บวกด้วยความเมสคิก็เลยไม่สมบูรณ์มากนัก คิดทำอะไรก็ขาดการยั้งคิด ก็อยากฝากเตือนไปยังทุก ๆ คนที่อยู่ภายนอกเรือนจำให้คิดให้ทำอะไรให้รอบคอบ และเป็นไปได้ขอบายมุขทั้งหลาย โดยเฉพาะเหล่านั้่นหาซื้อได้ง่ายมีให้เลือกหลากหลาย และส่วนใหญ่ของคนที่ยากจนเช่นพงษ์ ก็มักจะดื่มเหล้าเป็นเรื่องปกติอยู่แล้ว ไม่ว่าจะดีใจ เสียใจ หรือไม่ว่าจะเป็นงานอะไรก็ตามก็มักจะจบลงด้วยเหล้า สุดท้ายแล้วเหล้าก็กลับมาทำลายชีวิตของพงษ์หรือของใครก็ตามที่พยายามกินมันเข้าไป พงษ์อยากให้ทุกคนหยุดเหล้า

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยสาเหตุการกระทำผิดของพงษ์นั้นมีดังต่อไปนี้ พงษ์เองไม่ได้ประกอบอาชีพที่แน่นอน ผ่านการมีคู่มาหลายครั้งหลายครา ซึ่งก็จะมองได้ว่าเขาเองไม่มีความรับผิดชอบในครอบครัว รู้สำนึกในความเป็นหัวหน้าครอบครัวเพราะไม่ได้ประกอบอาชีพใด ๆ ทำให้ไม่มีรายได้ที่แน่นอนจึงทำให้เกิดการหย่าร้างและเปลี่ยนคู่บ่อยครั้ง ถึงแม้พงษ์จะบอกว่าเมื่อดื่มสุราก็กลับบ้านและพบว่าหลานของภรรยาอนหลับอยู่ แล้วมีสาเหตุมาจากการสวมเสื้อผ้าไม่มิดชิด จึงทำให้พงษ์เข้าไปปลุกปล้ำหลานของภรรยา ซึ่งในขณะนั้นภรรยาเองก็อยู่ในบ้านด้วย เป็นการชี้ให้เห็นว่าพงษ์ไม่ได้เกรงกลัวว่าภรรยาจะตื่นขึ้นมาพบว่าพงษ์กระทำผิด และที่สำคัญพงษ์อ้าง

ว่าเกิดอารมณ์ เห็นว่าไม่เหมาะสมแก่เหตุนี้ เพราะหากพวงษ์เกิดอารมณ์ความต้องการ เหตุใดพวงษ์ จึงไม่ไประบายอารมณ์ความต้องการกับภรรยา ซึ่งสอดคล้องกับ เรคเรส (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548-114-116) กล่าวถึงระบบการควบคุมภายในและภายนอกในการควบคุมและยับยั้งพฤติกรรม ให้กระทำความผิดได้

กรณีศึกษาที่ 9 นายณรงค์ (นามสมมติ) คติข่มขืน อนาคตโทษ 50 ปี

“นายณรงค์” เกิดเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2500 อายุ 48 ปี นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดอ่างทอง สัญชาติไทย บิดายังมีชีวิตอยู่ ส่วนมารดาเสียชีวิตแล้ว บิดาและมารดาไม่เรียนหนังสือ มีพี่น้อง 3 คน นายณรงค์มีภรรยาแล้ว นายณรงค์จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อาชีพรับจ้าง มีรายได้ 120 บาทต่อวัน ลักษณะที่พบมีสภาพจิตปกติ ร่างกายแข็งแรง พุดจาคล่องชัดเจน อารมณ์ดี ผิวดำแดง สูง 165 ซม. มีรอยสักไหล่ขวา ซ้าย ด้วยคำว่า พ่อ แม่ เคยเป็นโรคไทรอยด์ มีน้ำหนัก 65 กก. ลักษณะพฤติกรรมที่ปฏิบัติตนในเรือนจำเรียบร้อย

เหตุเกิดเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2542 ณ โรงแรมบัวหลวง ถ.เทศบาล ในวันนั้นนายณรงค์กับเพื่อนอีก 2 คน ได้พาหลานสาวซึ่งเป็นลูกของพี่ชายไปเที่ยว และหาทางหลอกล่อจนกระทั่งพาเข้าโรงแรมข่มขืน โดยเพื่อนอีกสองคนก็ได้ร่วมข่มขืนด้วย หลังจากข่มขืนหลานสาวแล้วก็ได้พากันแยกย้ายกลับบ้านโดยปล่อยหลานสาวไว้ในโรงแรม จนในที่สุดก็ถูกตำรวจจับกุมในเวลาต่อมา

ก่อนที่นายณรงค์จะข่มขืนหลานสาว นายณรงค์เล่าว่าตนเองกับหลานสาวสนิทกันมาก ไปไหนมาไหนด้วยกันตลอด และคลุกคลีกันมาตั้งแต่หลานสาวยังเป็นเด็ก ๆ เนื่องจากอยู่บ้านเดียวกัน หลานสาวเป็นลูกของพี่ชายมีอายุประมาณ 19 ปี (อายุขณะนั้น) หน้าตาพอใช้ได้ไม่ถึงกับสวยและก็ไม่ซีเหี้ยมากนัก ตนเองได้อาศัยบ้านพี่ชายอยู่ จะเรียกว่าบ้านพี่ชายก็ไม่ถูกต้องนัก เพราะเป็นบ้านที่พ่อแม่สร้างไว้และลูก ๆ ก็อยู่อาศัยในบ้านร่วมกันมาตลอด และต่อมาบิดาได้ยกบ้านให้พี่ชายเพราะบิดามีอายุมากแล้ว ต้องการให้มีคนมาดูแลบ้าน ซึ่งก็ไม่ได้ใหญ่โตนัก แต่เป็นสมบัติชิ้นสุดท้ายที่บิดามี จึงอยากให้นุตรชายคนโตดูแลต่อและจะได้ดูแลน้อง ๆ ต่อไปด้วย ส่วนตนเองนั้นมีภรรยาแล้วก็ได้อาศัยอยู่รวมกันกับพี่ชายในบ้านเช่นเดียวกัน และมีโรคประจำตัวคือ ไทรอยด์ ภรรยาของนายณรงค์เคยตั้งครรภ์แต่ต่อมาก็แท้งและไม่สามารถตั้งท้องได้อีก สำหรับความต้องการทางเพศของณรงค์นั้นเขารู้สึกว่าตนเองยังคงมีความต้องการอยู่มาก แม้ว่าณรงค์จะมีอายุมากแล้วก็ตาม แต่ภรรยาของณรงค์มักจะบ่นเบี่ยงและอ้างว่าไม่ค่อยสบายหรือไม่ก็ไม่มีอารมณ์ ทำให้ณรงค์กับภรรยา

นั่นแทบจะไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกันเลยส่วนสัมพันธ์ภาพระหว่างตนเองกับหลานนั้นเป็นไปอย่างดี เนื่องจากอยู่ในบ้านหลังเดียวกัน คลุกคลีไปไหนมาไหนด้วยกันตลอด และเนื่องจากว่าณรงค์ไม่มีลูกเป็นของตนเอง พอมีหลานก็รักหลานเหมือนเป็นลูก เลี้ยงดูมาตั้งแต่เล็ก ๆ และจะพาหลานไปไหนมาไหนด้วยจนหลายคนคิดว่าเป็นลูกของณรงค์เองเสียอีก ไม่ว่าจะไปเที่ยวก็จะนำหลานสาวไปด้วย ไปกินเหล้าหรือไปซื้อของก็จะนำหลานซ้อนมอเตอร์ไซด์ไปด้วยทุกครั้ง ยกเว้นไปทำงาน ซึ่งในช่วงวัยเด็กของหลานสาวณรงค์เองไม่เคยคิดอะไรมากนัก เพราะเห็นว่าเป็นหลาน

ที่เกิดเหตุการณ์นี้ได้ก็เพราะว่าตนเองได้ดื่มเหล้ากับเพื่อน ๆ ในงานบุญประจำหมู่บ้าน และได้ดื่มจนเมา จากนั้นก็ได้ขับมอเตอร์ไซด์กลับบ้าน ระหว่างทางก็ได้พบกับหลานสาวคนนี้นั่งซ้อนมอเตอร์ไซด์เพื่อนชายผ่านมา จึงก้มมือให้จอดและบอกว่าจะพากลับบ้านเอง เพื่อนชายของหลานสาวจึงจอดรถมอเตอร์ไซด์เพราะเห็นว่าเป็นญาติกัน และก็ทราบว่าหลานคนนี้ไปไหนมาไหนด้วยกันอยู่แล้วจึงไม่ได้ขัดขืนแต่อย่างใด

จากนั้นตนก็พาหลานซ้อนมอเตอร์ไซด์ โดยบอกว่าจะขอแวะไปหาเพื่อนก่อนเดี๋ยวค่อยกลับบ้าน ในขณะที่ขับมอเตอร์ไซด์ตนก็เกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมา เนื่องจากความเมาสุรา ประกอบกับการนั่งมอเตอร์ไซด์ของหลานสาวนั้นร่างกายบางส่วนได้เบียดชิดกับร่างกายของตน โดยหลานสาวได้ใช้มือทั้งสองข้างมาโอบเอวของณรงค์ไว้เพราะว่าอาจจะกลัวตกจากรถ หรือไม่ก็เพื่อความเคยชินที่เคยปฏิบัติมาตลอด แต่ช่วงเวลาที่ผ่านมามันไม่เคยคิดว่าจะทำให้เกิดอารมณ์ความต้องการได้และสิ่งที่ทำให้ตนเองเกิดอารมณ์มากขึ้น ก็เนื่องจากว่าหลานสาวได้แต่งกายแบบเด็กสาวสมัยใหม่ สวมเสื้อสายเดี่ยวกางเกงรัดรูปเป็นผ้ายืดแนบเนื้อ เห็นรูปร่างทรวดทรงชัดเจน ประกอบกับเป็นเด็กสาวกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่นจึงส่งผลให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกทางเพศมากขึ้น แม้ว่าจะเคยไปไหนมาไหนด้วยกัน คลุกคลีกันเสมอก็ตาม ณรงค์จึงหาอุบายที่จะหลอกล่อหลานสาวโดยบอกว่าจะไปทำธุระบ้านเพื่อนสักหนอยก่อนกลับบ้าน เวลาขณะนั้นน่าจะเป็นตี 3 ได้แล้วตนได้ขับรถไปหาเพื่อนและอยู่คุยกับเพื่อน โดยเรื่องที่คุยก็เป็นเรื่องของหลานสาวที่นั่งมอเตอร์ไซด์มาด้วยว่าจะทำอะไรดี ซึ่งเพื่อนที่คุยก็ถือกลุ่มเดียวกับที่ร่วมวงดื่มสุราในงานบุญนั่นเอง และยังคงดื่มสุราต่อ

จากนั้นณรงค์จึงได้ชวนหลานสาวร่วมวงดื่มสุราด้วย แต่หลานสาวอยากกลับบ้านตนจึงออกอุบายว่าจะไปส่ง แต่ตนเองขับรถไม่ไหวแล้วเพราะเมาสุรามากเกรงว่าจะเกิดอันตราย จึงขอให้เพื่อนขับมอเตอร์ไซด์โดยมีตนนั่งซ้อนคนที่สาม และให้หลานสาวนั่งคนที่สอง ซึ่งเป็นการนั่งประกบหลานสาวไว้ไม่ให้หนี ในขณะที่นั่งรถมอเตอร์ไซด์เพื่อจะกลับบ้านนั้นณรงค์ได้ถือโอกาส

โอบกอดหลานสาวไว้บางครั้งก็แก้มือไปโดนหน้าอกหลานสาวบ้าง หรือไม่ก็แก้มือลูก
หน้าอกหลานสาวบ้าง ซึ่งก็สังเกตว่าหลานสาวเองก็ไม่ได้ขยับตัวแต่อย่างใด ยอมให้ตนเองกอดแต่โดยดี
และอีกอย่างอาจจะเป็นเพราะว่าเป็นรถมอเตอร์ไซด์มีการวิ่งที่โยกคลอนไปมา จึงทำให้หลานสาว
ไม่ได้สงสัยอะไร ประกอบกับณรงค์ซึ่งเมาอยู่แล้วจึงเสียการทรงตัวอยู่เรื่อย ๆ จุดนี้คงทำให้
หลานสาวไม่ได้สงสัยอะไรมากนัก และเพื่อนอีกคนที่ขับรถมอเตอร์ไซด์ตามมาด้วย จากนั้นเพื่อนก็
ขับรถเข้าไปยังตัวเมืองไปยังโรงแรมดังกล่าว โดยที่หลานสาวก็ไม่ได้ถามว่ามาทำอะไร อาจจะเป็น
เพราะไว้วางใจว่าเป็นอา

เมื่อเปิดห้องและเข้าไปในห้องของโรงแรมเรียบร้อย ณรงค์กับเพื่อนก็ได้สั่งสุรามาคืนกิน
ต่อ โดยชักชวนให้หลานสาวร่วมดื่มด้วย แรก ๆ หลานสาวก็ไม่ยอมดื่มแต่ทนลูกคือไม่ไหวจึง
ยินยอมร่วมวงดื่มด้วย เมื่อหลานสาวดื่มไปสักพักก็ขอตัวไปนอน เพราะรู้สึกเมาสุรามึนศีรษะ
และประกอบกับตอนนั้นเมื่อหลานสาวนอนหลับไปสักครู่ตนจึงให้เพื่อนไปแอบในห้องน้ำก่อน
และทำการข่มขืนกระทำชำเราหลานสาวจนกระทั่งสำเร็จความใคร่ หลานสาวก็ไม่ได้ขยับตัวแต่
ประการใด มีปัดป้องบ้างเพียงเล็กน้อยในช่วงแรกเท่านั้น และอาจเป็นเพราะความเมาประกอบกับ
ตนมีร่างกายแข็งแรงกว่าก็ได้ เมื่อตนเองข่มขืนกระทำชำเราจนสำเร็จความใคร่ไปหนึ่งครั้ง ก็ให้
เพื่อนอีกสองคนมาข่มขืนต่อ สำหรับการข่มขืนกระทำชำเราที่ณรงค์โดนกล่าวหาว่านั้นยอมรับว่าจริง
แต่ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ระหว่างตนกับหลานสาวนั้นหลานสาวก็แทบไม่ได้ขยับตัวแต่ประการใด และ
ในช่วงที่เพื่อนมีเพศสัมพันธ์กับหลานสาว ๆ ก็ยินยอมโดยดีจนทุกคนสำเร็จความใคร่ ไม่ได้มีการใช้
กำลังบังคับแต่อย่างใด ไม่ได้ขู่ข่มขู่ หรือใช้ยาอมเมา จะมีอย่างเดียวก็คือเหล้าที่หลานสาวได้ดื่ม
เข้าไปแต่ก็ไม่ได้มากมายอะไร ดื่มไปเพียงประมาณ 3 แก้วเท่านั้น ซึ่งเมื่อเพื่อนข่มขืนกระทำชำเรา
หลานสาวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จากนั้นตนกับเพื่อน ๆ ก็ได้แยกย้ายกันกลับบ้านโดยปล่อยให้
หลานสาวอยู่ในโรงแรมตามลำพัง โดยตนเองก็กลับมานอนที่บ้าน และเมื่อประมาณ 14.00 น. ของ
วันรุ่งขึ้นตำรวจก็มาจับกุมตนขณะที่หลับอยู่ในบ้านนั่นเอง

“นายณรงค์” เล่าว่าชอบดูภาพโป๊ ภาพเปลือย บ่อย ๆ เท่าที่จะมีโอกาสดู บางครั้งเพื่อนก็ให้
มา บางครั้งก็ซื้อหนังสือมาดูเอง และบางครั้งก็จะมีปฏิทินที่แจกมากับเหล้าบ้างก็จะนำไปติดไว้ใน
ห้องน้ำ หรือไม่กี่ห้องนอน รู้สึกว่าสวยดี บางทีดูแล้วก็มีความรู้สึกทางเพศด้วยและมักจะจินตนาการ
เอาเองเสมอ นายณรงค์เล่าว่าการพูดคุยกับเพื่อนเรื่องเกี่ยวกับทางเพศเป็นเรื่องปกติของผู้ชายโดย
ทั่ว ๆ ไป และคิดว่าบางครั้งผู้หญิงก็ยังพูดเหมือนกับผู้ชายเพราะว่าเคยได้ยินเพื่อนที่เป็นผู้หญิงพูด
แต่ก็ไม่บ่อยมากนัก ส่วนหนังสือ เกี่ยวกับการร่วมเพศตนเคยมีแต่นานมาแล้วและเพื่อนขอยืมไปก็

ไม่นำมาคืนจากนั้นก็ไม่มีอีก สำหรับวิดีโอ ซีดี ก็จะดูซึ่งคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย และมักจะแลกกับเพื่อนดูเสมอ ๆ เมื่อดูแล้วก็จะนำมานั่งวิจารณ์กัน ส่วนระหว่างดูจะเกิดอารมณ์หรือเปล่านั้นส่วนมากมักจะเกิดอารมณ์ ดู 10 ครั้งเกิดอารมณ์ 9 ครั้งก็ว่าได้ และตัวนายณรงค์เองบอกว่า มักจะมีอารมณ์ทางเพศเสมอ ๆ เรียกว่าทุกวันก็ว่าได้

“นายณรงค์” เคยบวชพระมาก่อนแต่ก็บอกว่าคนที่บวชเป็นพระไม่ใช่ว่าจะเป็นคนที่สมบูรณ์แบบได้ ไม่ใช่ไม่มีความต้องการ ขนาดตอนที่นายณรงค์เป็นพระ ความต้องการยังมีเลย แต่ก็ทำงานอย่างอื่นเพื่อให้ลืมเรื่องดังกล่าวไปเสีย และนายณรงค์บวชเพียงแค่พรรษาเดียว ไม่ค่อยถึงพระธรรมนัก สำหรับสิ่งที่นายณรงค์กระทำกับหลานสาวนั้น คิดแล้วก็สงสาร กลัวเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล กลัวญาติตัดขาด เสียใจก็เสียใจ แต่เมื่อเราทำผิดเราก็ต้องรับกรรมที่ทำ ณ เวลานี้คิดว่าไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ก็จะไม่เสียใจเพราะถือว่ารับกรรมที่ได้ทำไว้แล้ว แต่เมื่อพันโทภักดิ์ก็ไม่ว่าจะทำหน้าอย่างไรกับหลาน ญาติและภรรยา สำหรับภรรยาได้ข่าวว่ามีผู้ชายมาติดพัน ก็ไม่ว่าอะไรเขา คงไม่มีใครทนได้ที่เขาเองต้องอยู่ในคุก ในเรือนจำ และก็ไม่ทราบว่ามีอีกนานแค่ไหนจะได้ออกไปจากเรือนจำ แต่ตนเองก็ได้ส่งจดหมายไปหาภรรยา และไปหาหลานอยู่บ่อย ๆ ซึ่งก็ไม่มีใครตอบกลับมาแม้แต่สักคนเดียว ก็ไม่เป็นไร เพราะคิดว่าทุกคนคงไม่ให้อภัยที่ตนเองได้ทำกับหลาน กับครอบครัว วงศ์ตระกูลให้เสียหายไปแบบนี้

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยสาเหตุการกระทำผิดของณรงค์นั้นมีความสัมพันธ์กับหลานสาวมาก ไปไหนมาไหนด้วยกันตลอด ณรงค์เองนั้นก็มีความรักที่มอบให้กับหลานสาวเปรียบประดุจลูกของตัวเอง ไปกินเหล้า ซื้อมือถือก็จะนำหลานสาวไปด้วยเสมอ สิ่งที่เกิดขึ้นในวันนั้นณรงค์เองก็ไม่ได้คิดอะไรมากเมื่อเจอหลานสาวไปกับเพื่อนชาย ด้วยความห่วยและความรักที่มีต่อหลานจึงอาสาจะพาหลานกลับบ้านและเพื่อนชายของหลานสาวเห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไรเพราะเป็นญาติกัน และก็จะทราบดีว่า คนทั้งคู่สนิทกันมากอยู่แล้วจึงยินยอม ขณะที่หลานสาวนั่งรถมาด้วยนั้น ณรงค์ได้เกิดอารมณ์ความต้องการจะเพราะด้วยความเมาจากสุรา การนั่งรถที่มีลักษณะของการที่ร่างกายเบียดชิดกันมาก ประกอบกับความสาวและการแต่งกายของหลานสาวที่เน้นรูปร่างมาก ๆ และอีกอย่างณรงค์เองนั้นไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับภรรยามานาน เมื่อความต้องการมีมากขึ้นณรงค์ก็วางแผนที่จะข่มขืนหลานสาว โดยพาหลานสาวไปยังโรงแรมและข่มขืนหลานสาว ซึ่งสอดคล้องกับ เรคเรส (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 114-116) กล่าวถึงระบบการควบคุมภายในและระบบการ

ควบคุมภายนอก ซึ่งจะควบคุมพฤติกรรมของอาชญากรมิให้กระทำผิดได้ ซึ่งในที่นี้ผู้เสียหายชอบแต่งตัวเปิดเผยร่างกายจนเกินไป นุ่งสั้น ใส่เสื้อเปิดคอกว้างมีเว้าแหว่งให้เห็น บางคนจะชอบใส่เสื้อกางเกงรัดรูปร่าง สอดคล้องกับ เฟลตัน (อ้างถึงใน นวลจันทร์, 2548: 129-134) กล่าวสาเหตุจากเหยื่อที่เหมาะสม ดังนั้น เมื่อมีชายที่เข้ามาใกล้ชิดก็จะทำให้อุญนั้นหาโอกาสกระทำการข่มขืนได้โดยไม่ยาก เนื่องจากการแต่งตัวที่ไม่ปกปิดให้เรียบร้อย

กรณีศึกษาที่ 10 นายวัฒน์ (นามสมมติ) คดีกระทำชำเรา กำหนดโทษ 48 ปี

นายวัฒน์ เกิดเมื่อวันที่ 25 ธันวาคม 2500 อายุ 48 ปี นับถือศาสนาพุทธ ภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่จังหวัดชัยนาท สัญชาติไทย บิดายังมีชีวิตอยู่ ส่วนมารดาได้เสียชีวิตไปแล้วบิดาและมารดาเรียนจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีภรรยาแล้วมีบุตรรวม 3 คน อาศัยอยู่รวมบ้านเดียวกันทั้งหมด นายวัฒน์เรียนจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ลักษณะข้อสังเกตที่พบขณะสัมภาษณ์และตรวจพบ ปกติมีโรคประจำตัว คือความดันต่ำ การได้ตอบเวลาสนทนาชัดเจนดี ร่างกายลำสันแข็งแรง สิริยะล้าน คีวคก สูง 165 ซม. น้ำหนัก 64 กก. พฤติการณ์ในเรือนจำ เรียบร้อย

นายวัฒน์เล่าว่าได้อาศัยอยู่ร่วมกันกับภรรยาและบุตรอีก 3 คนชาย 1 หญิง 2 คน โดยมีผู้หญิงคนแรก และคนที่สอง ส่วนคนที่สามเป็นชาย อยู่ที่ อ.วัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท สำหรับบุตรทั้งสามคนนั้นไม่ใช่ลูกของเขาแต่เป็นลูกดิศกรรยา ซึ่งคนที่สามนั้นตอนที่ภรรยาอยู่กับเขาก็ได้ท้องมาแล้วประมาณ 3 เดือน ทั้งตนและภรรยาไม่ได้มีอาชีพอะไรเป็นหลักแหล่ง อาศัยรับจ้างทั่วไป พร้อมทั้งเก็บของเก่าขายด้วย ที่พักอาศัยของตนและครอบครัวนั้นก็ยังมีลักษณะบ้านพักอาศัยทั่วไปหลังคาลังกะสีเก่า ๆ พอคุ้มแดดคุ้มฝนได้เท่านั้น และภายในบ้านไม่มีห้องนอนแยกระหว่างพ่อแม่และลูก เพียงแต่นอนในบริเวณใกล้ ๆ กัน เนื่องจากเนื้อที่บ้านจำกัด

นายวัฒน์บอกว่าในขณะที่ตนรับภรรยามาอยู่ด้วย และช่วงนั้นภรรยาท้องได้ 3 เดือนแล้ว ตนก็ยังได้มีเพศสัมพันธ์กับภรรยา และยังเล่าต่ออีกว่า ตลอดเวลาที่อยู่กับภรรยา พฤติกรรมของภรรยายังชอบคบหาชายอื่นอยู่เสมอ และมักจะมีเพื่อนบ้านมาบอกว่า เห็นภรรยาไปกับชายอื่นบ่อยครั้ง ดักเตือนภรรยาแล้วก็ไม่ฟัง บางครั้งยังเคยทำร้ายร่างกายภรรยาด้วย แต่ก็ไม่ได้ทำให้ภรรยาหยุดพฤติกรรมดังกล่าว จึงได้ปล่อยเลยตามเลย สำหรับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนายวัฒน์กล่าวว่า วันนั้นบุตรสาวเลี้ยงคนที่สองได้แต่งตัวเพื่อเตรียมตัวไปเรียนหนังสือ แต่ตนเองไม่เห็นว่าเป็นบุตรสาวคนใดแต่งตัวไปเรียนหนังสือแต่อย่างใด เพียงแต่เห็นที่กำลังเก็บกวาดบ้านอยู่ ตนจึงได้สอบถามว่า

เพราะเหตุใดจึงไม่เตรียมตัวไปเรียนหนังสือ ก็ได้รับคำตอบว่าไม่สบายก็เลยอยากอยู่บ้าน แต่ที่นายวัฒน์เห็นนั่นคือ บุตรสาวคนโตไม่ได้ป่วยไข้แต่อย่างใด เพราะยังเดินไปมา เก็บกวาดบ้าน และไม่ได้มีอาการของคนที่ไม่สบายแต่อย่างใด จึงได้กล่าวและบังคับให้แต่งตัวไปเรียนหนังสือ บุตรสาวคนโตมีอายุได้ประมาณ 14 ปีแล้ว เมื่อบุตรสาวคนโตโดนนายวัฒน์ดู จึงได้แต่งตัวไปเรียน

และเมื่อถึงเวลาเลิกเรียนในช่วงเย็น บุตรสาวคนที่สองได้กลับมาบ้านเพียงลำพังแต่บุตรสาวคนโตไม่ได้กลับมาด้วย คนจึงได้สอบถามบุตรสาวคนที่สองได้ความว่า ไปเที่ยวกับเพื่อนแต่ไม่ทราบว่าเป็นไหน นายวัฒน์จึงได้ออกตามหา แต่หาอย่างใดก็ไม่พบตัว จึงได้กลับมารอที่บ้าน จากนั้นไม่นานก็มีคนมาแจ้งข่าวว่าพบตัวบุตรสาวคนโตแล้ว ตอนนี้อยู่ที่บ้านกำนัน นายวัฒน์จึงได้เดินทางไปบ้านกำนันเพื่อรับตัวบุตรสาวกลับบ้าน แต่เมื่อไปถึงบ้านกำนันเพื่อรับตัวบุตรสาวกลับบ้าน ได้รับคำตอบจากกำนันว่าจะดูแลบุตรสาวคนโตให้เอง ไม่ต้องเป็นห่วง ให้นายวัฒน์กลับบ้านไปก่อน หลังจากนั้นนายวัฒน์จึงได้เดินทางกลับบ้านและต่อมาจึงได้ถูกจับกุมดำเนินคดี จากคำบอกเล่าเพิ่มเติมได้ความว่า นายวัฒน์ชอบดื่มสุราเป็นประจำ มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกับภรรยาบ้าง และบอกว่าเป็นธรรมชาติของชีวิตคู่ และปัญหาหลัก ๆ คือเรื่องเศรษฐกิจรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่าย และยังมีภาระในเรื่องค่าศึกษาเล่าเรียนของบุตร จึงทำให้คิดมากจึงใช้เหล้าเป็นเครื่องช่วยในการแก้ความกลัดกลุ้ม แต่สุดท้ายนายวัฒน์เองก็บอกว่า เหล้าไม่สามารถช่วยอะไรเขาได้เลย กลับเพิ่มปัญหามากมายให้กับเขา และครอบครัว ในที่สุดจึงต้องมาอยู่ในเรือนจำแห่งนี้

เมื่อสอบถามต่อไปว่าเหตุใดนายวัฒน์จึงต้องเกี่ยวพันกับบุตรสาวให้ไปเรียนหนังสือ นายวัฒน์ตอบว่าเป็นห่วง กลัวเรียนไม่ทันเพื่อน ๆ และถามต่อไปว่าเมื่อบุตรสาวไปเรียนพอตกเย็นเลิกเรียนแล้วไม่กลับบ้าน ทำไมบุตรสาวจึงไม่อยากจะกลับบ้าน นายวัฒน์ตอบว่าไม่ทราบ เมื่อถามต่อไปว่าต้องมีสาเหตุอะไรสักอย่างที่ทำให้บุตรสาวไม่อยากจะกลับบ้าน หรือไม่อยากจะไปเรียนหนังสือ นายวัฒน์นิ่งไปเล็กน้อย จึงยอมเล่าให้ฟังว่า จากคำกล่าวโทษของตำรวจบอกว่าบุตรสาวไปเล่าให้คุณครู ฟังว่าตนเองได้ข่มขืนบุตรสาว หลายครั้งแล้ว จนทนไม่ได้ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรดี จึงได้นำเรื่องต่าง ๆ มาปรึกษาคุณครู เมื่อคุณครูได้ฟังเรื่องราวทั้งหมดแล้วก็นำตัวบุตรสาวไปพบกับกำนันประจำหมู่บ้าน เพื่อปรึกษากับกำนันว่าจะทำอย่างไรต่อไป กำนันพร้อมกับครูก็ลงมติดว่าจะต้องแจ้งความกับตำรวจ โดยที่ตำรวจได้แนะนำทั้งสองคนให้พาตัวบุตรสาวไปตรวจร่างกายหาร่องรอยการถูกข่มขืนกระทำชำเราเพื่อเป็นหลักฐานในทางคดี และจากหลักฐานทางการแพทย์นั้นก็พบร่องรอยการถูกกระทำชำเราจริง เมื่อถามต่อไปว่า สิ่งที่แพทย์ตรวจแล้วพบว่าถูกกระทำชำเรานั้น นายวัฒน์ได้ทำจริงหรือไม่ นายวัฒน์นิ่งเงียบไม่ยอมตอบ แต่ก็พูดว่าถูกกลั่นแกล้งเพียงเท่านั้น และถามต่อว่า

บุตรสาวให้การกับตำรวจอย่างไร นายวัฒน์ตอบว่าบุตรสาวให้การว่าถูกข่มขืนในช่วงเวลาที่ไม่มีใครอยู่บ้านและอยู่ด้วยกันเฉพาะพ่อและตัวเอง

“นายวัฒน์” ตอบว่าตนเองไม่เคยมีภาพโป๊ ภายเปลือยหรือปฏิบัติโป๊แต่อย่างใด ไม่เคยดูวิดีโอ ซีดี ที่แสดงท่าทางการร่วมเพศ เพราะที่บ้านของนายวัฒน์นั้นไม่มีเครื่องเล่นต่าง ๆ เหล่านั้น เมื่อถามว่าคิดว่าเป็นคนอย่างไร นายวัฒน์ตอบว่าตนเองไม่น่าจะเป็นคนที่หมกมุ่นเรื่องเพศ และก็ไม่ใช่ใจว่าเป็นอย่างไร เพราะต้องหาเข้ากินค่ำ แต่ความต้องการทางเพศนั้นมีอยู่แล้ว และภรรยาที่ไม่ได้มาสนใจใคร่อะไร และตอนหลัง ๆ ภรรยาก็จะไม่อยู่บ้านไปนอนที่อื่นเสมอ ๆ ตนก็ไม่ได้ว่าอะไร และก็รู้ว่าภรรยาไปนอนกับผู้ชายคนอื่น เมื่อถามต่อว่า โกรธแค้นภรรยาจึงหันมาทำร้ายบุตรสาวหรือไม่ นายวัฒน์ตอบว่าไม่เคยคิดจะทำร้ายใคร และขอปฏิเสธทุกอย่างที่ทำ คิดว่าตนเองถูกกลั่นแกล้งจากทุก ๆ คน

“นายวัฒน์” บอกว่าไม่เสียใจที่ตนเองมาอยู่ในเรือนจำ มารับเคราะห์แบบนี้ เพราะคิดว่าคงจะทำบาปไว้เมื่อชาติที่แล้ว และคิดว่าทุกคนกลั่นแกล้งและอีกอย่างที่นายวัฒน์บอกก็คือ ได้บวชพระมาแล้ว คนที่บวชเรียนแล้วจะคิดได้มากกว่าคนปกติ นายวัฒน์กล่าว ตลอดเวลาที่นายวัฒน์อยู่ในเรือนจำ เมื่อสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ได้รับคำตอบว่า ไม่เคยมีใครมาติดต่อขอเยี่ยมนายวัฒน์เลยไม่ว่าจะเป็นญาติหรือภรรยา บุตร

สรุปการวิเคราะห์จากผู้วิจัย

ผู้วิจัยพบว่าในกรณีของวัฒน์นั้นเนื่องจากวัฒน์เป็นบิดาเลี้ยงทำให้มองเห็นโอกาสที่เกิดการกระทำผิดได้ง่ายกว่ากรณีศึกษาอื่น วัฒน์ต่างคนต่างอยู่กับภรรยา และอ้างว่าภรรยาของเขาไปนอนกับชายอื่นเสมอ มีพฤติกรรมที่ผิดแผกไปจากการเป็นครอบครัวปกติ ครอบครัวแตกแยกขาดพ่อหรือแม่ เนื่องจากครอบครัวเดิมของวัฒน์นั้นมารดาของวัฒน์ได้เสียชีวิตไปอาจจะทำให้วัฒน์ขาดคนสั่งสอนให้รู้ถูกผิดได้ ครอบครัวที่พ่อแม่ขาดการศึกษาหรือมีการศึกษาดำแต่เพียงประถมศึกษาปีที่ 4 จึงไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา สอดคล้องกับ นวลจันทร์ (2540: 68-72) กล่าวถึงบุคลิกภาพของผู้กระทำความผิด ว่าส่วนใหญ่จะไม่มีการศึกษา บิดามารดาขาดการศึกษา ครอบครัวมีปัญหา ฐานะเศรษฐกิจยากจน มีรายได้ต่ำ ผลที่ตามมาพ่อแม่ไม่สามารถให้การสั่งสอน พุด อธิบาย ให้เหตุผลสูงใจให้วัฒน์เข้าใจและยอมรับในสิ่งที่ได้ ครอบครัวมีปัญหาขัดแย้ง ทะเลาะกันบ่อยครั้งจนในที่สุดวัฒน์ก็ปล่อยให้ภรรยาทำอะไรก็ได้ตามในเปรียบเสมือนครอบครัวของวัฒน์ได้แตกสลายลงไปแล้ว

และสำคัญที่สุดคือครอบครัวที่มีพื้นฐานทางเศรษฐกิจยากจนขาดแคลน ปัญหาสำหรับทุกยุคทุกสมัยโดย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลการข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว

จากการศึกษาเรื่อง “การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว” ผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้กระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว

กรณีศึกษา	ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล						
	อายุ	อาชีพ	การศึกษา	ศาสนา / การเข้าอุปสมบท	สถานภาพการสมรส	รายได้ต่อเดือน	ภูมิลำเนาเดิม
ทอง	28 ปี	รับจ้างทั่วไป	ป. 4	พุทธ / ไม่เคยบวช	โสด	6,000-10,000	จ.นครสวรรค์
ชัย	28 ปี	รับจ้างทั่วไป	ป. 6	พุทธ / บวช	โสด	-	จ.นครราชสีมา
ขาว	31 ปี	ค้าขายทั่วไป	ป. 4	พุทธ / ไม่เคยบวช	โสด	6,000	จ.พิษณุโลก
ดำรง	38 ปี	รับจ้างทั่วไป	ป. 4	พุทธ / บวช	หย่าร้าง	ต่ำกว่า 6,000	จ.นครพนม
พงษ์	38 ปี	ไม่ปรากฏ	ม. 3	พุทธ / ไม่เคยบวช	แต่งงาน	-	จ.พิจิตร
หนู	42 ปี	ลูกจ้าง รง.น้ำแข็ง	ป. 4	พุทธ / ไม่เคยบวช	แต่งงานและอยู่ด้วยกัน	ประมาณ 8,000-10,000	จ.ชัยภูมิ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

กรณี	ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล						
	อายุ	อาชีพ	การศึกษา	ศาสนา / การเข้าอุปสมบท	สถานภาพ การสมรส	รายได้ ต่อเดือน	ภูมิ ลำเนา เดิม
ลำ รong	45 ปี	ทำนา	ป. 6	พุทธ / ไม่เคยบวช	แต่งงาน อยู่ด้วยกัน	ไม่แน่นอน	จ. กาฬสินธุ์
ณรงค์	48 ปี	รับจ้างทั่วไป	ป. 4	พุทธ / บวช	แต่งงาน	120 : วัน	จ. อ่างทอง
วัฒน์	48 ปี	รับจ้างทั่วไป	ป. 4	พุทธ / บวช	แต่งงาน	ไม่แน่นอน	จ. ชัยนาท
ไสว	51 ปี	ขับสามล้อรับจ้าง	ป. 4	พุทธ / ไม่เคยบวช	แต่งงาน อยู่ด้วยกัน	ประมาณ 6,000	จ. สระบุรี

กลุ่มตัวอย่าง มีอายุ 28 – 51 ปี ซึ่งเป็นช่วงอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนปลายถึงวัยกลางคน และถือว่าเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงของครอบครัว ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวทำให้ขาดโอกาสในการปลดปล่อยทางเพศสัมพันธ์ทั้งภรรยาของตนเองหรือหญิงอื่น ไม่สอดคล้องกับขนิษฐา (2526: 73-75) ซึ่งได้ศึกษาบุคลิกภาพของผู้ข่มขืน พบว่า ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเรา มีอายุระหว่าง 21-40 ปี

อาชีพส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพที่ต้องใช้แรง กล่าวคือ รับจ้างทั่วไป ค่าขายทั่วไป และไม่ปรากฏอาชีพ จะเห็นว่าการประกอบอาชีพจะทำให้มีรายได้ไม่แน่นอนและไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ทำให้สภาพร่างกายจะต้องใช้พลังงานเป็นอย่างมาก โอกาสที่จะได้รับการปลดปล่อยความต้องการทางเพศกับภรรยาของตนเองค่อนข้างน้อย รวมทั้งการไปซื้อบริการทางเพศกับหญิงอื่นค่อนข้างมีน้อย จึงทำให้เกิดความเก็บกดอารมณ์ความต้องการทางเพศเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ นวลจันทร์ (2525: 97-102) โดยได้ศึกษาความผิดเกี่ยวกับเพศ กรณีข่มขืนกระทำชำเรา พบว่าส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดประกอบอาชีพเกษตรกรรมและมีรายได้ต่ำ

ด้านการศึกษา นั้น พบว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาดั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ปีที่ 3 ระดับความรู้ดังกล่าวอาจมีผลต่อการยับยั้งอารมณ์ และการแสดงออกในลักษณะที่ไม่

เหมาะสม โดยเฉพาะการประพัตินนอกหลักศีลธรรมอันดีงามที่มนุษย์ชนพึงปฏิบัติ ดังนั้นหากมีช่องโอกาสและเหยื่ออยู่ในลักษณะชั่ววอน เวลาและสถานที่ที่เหมาะสม อาจมีผลทำให้ผู้กระทำผิดไม่สามารถยับยั้งอารมณ์ทางเพศโดยการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ใกล้ชิดหรือสมาชิกภายในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นวลจันทร์ (2525: 97-102) โดยได้ศึกษาความผิดเกี่ยวกับเพศ กรณีข่มขืนกระทำชำเราพบว่า ส่วนใหญ่ผู้กระทำผิดได้รับการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และมีการศึกษาดำ

การนับถือศาสนา พบว่า นับถือศาสนาพุทธทุกคน แต่มีได้ว่าพุทธศาสนิกชนทุกคนจะเป็นผู้ที่มิปฏิบัติตนอยู่ในกฎศีลธรรมอันดีงาม ละเว้นหรือมีความเกรงกลัวต่อบาป ขึ้นกับจิตสำนึกของแต่ละคน ระดับการศึกษา แต่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ขาดโอกาสทางการศึกษาและมีการศึกษาระดับต่ำ ย่อมส่งผลต่อการรับรู้หรือการจดจำคำสอนของพุทธศาสนาและนำมาเป็นเครื่องดำเนินชีวิต เพราะพุทธศาสนาได้มีคำสอนให้ทำดีและไม่ทำชั่วในกามคุณ ดังคำสอนในมงคลชีวิต หลักปฏิบัติมงคล 38 ประการของคนดี มงคลที่ 16 ธรรมจริยา จ ความประพฤติเป็นธรรม ว่าด้วยปราศจากความเบียดเบียนประเวณี ยินดีเฉพาะแต่ในคู่ครองของตน และมงคลที่ 32 พรหมจริย จ การประพฤติพรหมจรรย์ ในหัวข้อ สทาร์สัน โดย ว่าด้วย ยินดีอยู่แต่ในภรรยาสามีของตน

สถานภาพการสมรส พบว่า สถานภาพของบุคคลไม่ว่าจะสมรสหรือโสด แต่กลุ่มตัวอย่างมักจะมีคามบกพร่องทางเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม เนื่องจากลักษณะของงานที่ทำของตนเอง และภรรยาจะมีลักษณะการใช้แรงงาน ซึ่งจะต้องใช้พลังงานอย่างมากโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย เนื่องจากผู้เป็นภรรยาเกิดความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้า มักจะขบถเบียดจากผู้เป็นสามี ในขณะที่เดียวกันจะไปใช้บริการจากหญิงอื่น โดยเฉพาะหญิงบริการ เนื่องจากสภาพปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ การได้รับค่าจ้างไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ หากมีช่องโอกาสโดยเฉพาะเห็นเหยื่ออยู่ในสภาพที่ยั่ววนสวมเสื่อผ้าไม่มีมัดชิด อยู่ในที่เปลี่ยว นอกจากนี้ยังมีลักษณะของการให้ทำรวมอยู่ด้วยรวมทั้งการอยู่บ้านเพียงลำพังของเหยื่อที่ส่งผลให้ผู้กระทำผิดชะล่าใจกระทำความผิด จนเป็นเหตุก่อให้เกิดการข่มขืนกระทำชำเราเกิดขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับ สมชาย (2536: บทคัดย่อ) ทำการศึกษาปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรมทางเพศ พบว่าผู้กระทำผิดส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด

ด้านรายได้ พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ กล่าวคือ มีรายได้ไม่แน่นอน ถึง 6,000 บาทต่อครอบครัว แสดงให้เห็นว่าในสภาวะปัจจุบันที่มีค่าครองชีพสูง ย่อมทำ

ให้มีรายได้ไม่เพียงต่อค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว และถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการรับบริการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น โดยเฉพาะหญิงบริการทางเพศ ส่งผลทำให้เกิดความเก็บกดทางเพศเพิ่มขึ้น ดังนั้นหากมีปัจจัยต่างๆ เข้ามาเป็นสิ่งเร้าให้เกิดอารมณ์ทางเพศ อาทิ การเสพสุราหรือของมีเมา ความใกล้ชิดหรือสัมพันธ์ภาพกับเหยื่อที่เอื้อต่อการกระทำผิด เป็นต้น อาจทำให้เกิดการขาดการยับยั้งในการกระทำผิดได้ ซึ่งสอดคล้องกับนวนจันทร์ (2525: 97-102) โดยได้ศึกษาความผิดเกี่ยวกับเพศ กรณีข่มขืนกระทำชำเรา พบว่าส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำ เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการข่มขืนกระทำชำเรา และพบว่าส่วนหนึ่งมาจากความกึกคะนอง เมื่ออยู่กับเพื่อน ๆ

ตารางที่ 2 ภูมิหลังทางครอบครัวของผู้กระทำผิดข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว

กรณีศึกษา	ภูมิหลังทางครอบครัว					
	สภาพการสมรสของบิดามารดา	สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว	ความสัมพันธ์กับบุตรและคู่สมรส	จำนวนบุคคลในครอบครัว	สัมพันธภาพกับครอบครัวเดิม	ระดับการศึกษาของบิดามารดา
ทอง	อยู่ด้วยกัน (ยายเลี้ยง)	ปานกลาง	-	-	ปกติ	ป.4
ชัย	อยู่ด้วยกัน	ยากจน	-	4 คน	ปกติ	บิดาไม่เรียน มารดา ป.4
ขาว	อยู่ด้วยกัน	ยากจน	-	-	ปกติ	ไม่ได้เรียน
ดำรง	อยู่ด้วยกัน	ยากจน	ภรรยาหนีไป อยู่ที่อื่น	2 คน	ปกติ	บิดาจบ ป.4 มารดาไม่ เรียน
พงษ์	-	-	ไม่ราบรื่น	-	เกร	ป. 4
หนู	อยู่ด้วยกัน	ยากจน	ไม่ราบรื่น	4 คน	ปกติ	ไม่ได้เรียน หนังสือ
ลำ รอง	อยู่ด้วยกัน	ยากจน	ไม่ราบรื่น	3 คน	ปกติ	บิดาจบ ป.4 มารดาไม่ เรียน

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กรณีศึกษา	ภูมิหลังทางครอบครัว					
	สภาพการสมรสของบิดามารดา	สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว	ความสัมพันธ์กับบุตรและคู่สมรส	จำนวนบุคคลในครอบครัว	สัมพันธภาพกับครอบครัวเดิม	ระดับการศึกษาของบิดามารดา
ณรงค์	มารดาเสียชีวิต	ปานกลาง	ไม่ราบรื่น	3 คน	ปกติ	ไม่ได้เรียน
วัฒน์	มารดาเสียชีวิต	ยากจน	ไม่ราบรื่น	-	ปกติ	ป.4
ไสว	บิดาเสียชีวิต ช่วงอายุ 17 ปี	พอมือพอกิน	ภรรยา มีสามีใหม่	4 คน	ปกติ	ป.4

ภูมิหลังของครอบครัว พบว่า ส่วนใหญ่บิดาและมารดาขาดโอกาสทางการศึกษาถึงจบ การศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เมื่อพิจารณาถึงสภาพการศึกษาของบิดามารดานั้นย่อมส่งผลต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตรและการขัดเกลาทางสังคม โดยเฉพาะมารดาที่ไม่ได้เรียนหนังสือจะทําให้ขาดความรู้ความเข้าใจในการสอนลูกให้ประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นคนดี เพราะมารดาจะเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดลูกมากกว่าบิดา จึงส่งผลให้ไม่เข้าใจว่าการศึกษา มีผลต่อบุตร มีผลต่อการดำรงชีวิตและไม่ส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษาเล่าเรียนในระดับที่สูงขึ้น จึงทําให้บุตรขาดโอกาสในการรับรู้ความถูกต้อง ความควรไม่ควรและผลของการกระทำผิดที่ได้ทําลงไปและทําให้ผู้กระทำผิดทำผิดซ้ำซาก พื้นฐานเดิมเป็นเกษตรกร อาศัยตามชนบท และมีฐานะยากจนไม่ส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับสูง ขณะเดียวกันบุตรมักจะออกจากระบบโรงเรียนมาหางานทำในชุมชนเมืองโดยการรับจ้างขายแรงงาน และความสัมพันธ์กับคู่สมรสและบุตรในลักษณะที่ไม่ราบรื่น มีสมาชิกภายในครอบครัว 2 – 4 คน ความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัวเหมือนครอบครัวทั่วไป นิยมการมีครอบครัวตั้งแต่วัยรุ่น สำหรับสัมพันธภาพกับครอบครัวเดิมนั้นจะมีลักษณะเป็นปกติ สภาพการสมรสของบิดามารดาส่วนใหญ่จะอยู่ด้วยกัน

ตารางที่ 3 สภาพการข่มขืนกรณีบิดาข่มขืนบุตร

กรณีศึกษา	สภาพการข่มขืน						
	ลักษณะความสัมพันธ์กับเหยื่อ	อายุของเหยื่อ	สิ่งชั่วร้าย	สถานที่เกิดเหตุ	ช่วงเวลาเกิดเหตุ	โอกาสที่เอื้ออำนวย	มูลเหตุจงใจ
ดำรง	บุตรสาว	10 ปี	สุรา	ที่บ้านของตนเอง	กลางคืน	นอนหลับอยู่ตามลำพัง	เมาสุราควบคุมอารมณ์ไม่อยู่
หนู	บุตรสาว	11 ปี	สุรา	ที่บ้านของตนเอง	กลางคืน	ถูกอยู่ตามลำพัง	เมาสุราควบคุมอารมณ์ไม่อยู่
สำรอง	บุตรสาว	14 ปี	ไม่มี	ที่บ้านของตนเอง	กลางคืน	นอนหลับอยู่ตามลำพัง	เกิดความต้องการทางเพศ
ไสว	บุตรสาว	17 ปี ไม่ได้เรียน	ยาบ้า	ที่บ้านของตนเอง	กลางคืน	นอนหลับอยู่ตามลำพัง	เมายาบ้าต้องการระบาย

ด้านความสัมพันธ์ภาพทางเพศ พบว่า ส่วนใหญ่มีความบกพร่องทางเพศ เนื่องจากตนเองและภรรยาจะต้องหาเช้ากินค่ำ ไม่มีเวลาและโอกาสในการมีความสัมพันธ์ภาพทางเพศ บางครั้งตนมีความตนต้องการ แต่ภรรยาต้องการพักผ่อน มักจะขอบายเบี่ยง จนเป็นเหตุทำให้มีความเก็บกดทางเพศ สัมพันธ์ ดังนั้นเมื่อมีสิ่งมากระตุ้น อาทิ การดื่มสุรา การเสพยาบ้า เมื่อพบเห็นเหยื่อในลักษณะที่นุ่งน้อยห่มน้อย สถานการณ์ความเจ็บหรือบรรยากาศที่เป็นใจ จนเกิดความกล้าในการกระทำชำเรา ข่มขืนกับบุคคลที่ใกล้ชิดได้ ทั้งที่ตนเองไม่อาจคาดคิดมาก่อน

การมีพฤติกรรมการเสพยา พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ที่มีพฤติกรรมการเสพยา ซึ่งพิษของสุราจะทำให้การควบคุมตนเองไม่ดี ทำให้ขาดสติในการรู้ผิดชอบชั่วดี จนเป็นเหตุก่อการ

กระทำชำบุตรของตนเองตามสายโลหิต และมีอีก 1 คนที่มีพฤติกรรมกระทำความผิด ซึ่งพิษของยาบ้า จะทำให้เกิดอาการมึนเมา และขาดสติในการยับยั้งค้นหา อารมณ์ความต้องการทางเพศของตนเอง เช่นเดียวกัน จนมีการกระทำชำบุตรของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ขนิษฐา (2526 : 73 -75) ได้ศึกษาบุคลิกภาพของผู้ชำบุตร โดยศึกษาผู้กระทำผิดชำบุตรจำนวน 45 ราย ในเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร เรือนจำกลางบางขวาง และเรือนจำลาดยาว พบว่าผู้กระทำผิด นิยมใช้สุราเป็นสิ่งเสพติดร้อยละ 83 ซึ่งการติดสุรามีส่วนสำคัญในการกระทำผิดทางเพศที่ผิดแผก ไปจากเดิม

สาเหตุของการกระทำความผิดทางเพศ ชำบุตรกระทำชำเราเหยื่อ พบว่าส่วนใหญ่สาเหตุมาจากการ เสพสุรา ทำให้ไม่สามารถยับยั้งอารมณ์ความต้องการของตนเองได้ เนื่องจากพิษของสุราทำให้เกิด การขาดสติสัมปชัญญะหรือไม่สามารถตั้งสติสงบสติได้ และการมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดแปลกอย่าง สามัญชนธรรมดาที่พึงปฏิบัติ คือพ่อสมสู่กับบุตรและ มีการสะสมความเก็บกดอารมณ์ ความ ต้องการทางเพศหรือไม่มีโอกาสปลดปล่อยความต้องการเพศกับหญิงเป็นเวลานาน โดยปกติมนุษย์ ที่มีฮอร์โมนเพศ จะมีแรงขับทางเพศเป็นแรงขับทางกายที่ทำให้เกิดพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องและมี เป้าหมายเช่นเดียวกับแรงขับความกระหายและแรงขับความหิว

ลักษณะของเหยื่อ พบว่า เหยื่อมีอายุระหว่าง 10 - 17 ปี เป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กกับ วัยรุ่น มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีระของร่างกาย ให้ความใกล้ชิดกับบุคคลภายในครอบครัวอย่าง เป็นกันเอง โดยมักจะมีความคิดเป็นเด็ก เมื่อมีสิ่งผิดปกติหรือปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองมักจะอาศัย โดยการปกปิดมิให้บุคคลอื่นรับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สติเฟน ซาฟเฟอร์ ได้จำแนก ประเภทของเหยื่อไว้ 7 ประเภท ซึ่งเหยื่อในกรณีศึกษาเป็นเหยื่อที่มุ่งใจให้เกิดอาชญากรรม (Precipitate Victims) ที่มีลักษณะล่อตาล่อใจให้เกิดอาชญากรรม ทั้ง ๆ ที่เหยื่อมิได้ตั้งใจ

ช่วงเวลาเกิดเหตุ พบว่า เป็นการกระทำชำเราและชำบุตรในช่วงเวลากลางคืนทั้งหมด ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สมาชิกภายในครอบครัวและบุตรสาวผู้เป็นเหยื่อนอนหลับสนิท เมื่อผู้กระทำผิดซึ่ง ถูกเก็บกดอารมณ์ทางเพศมานาน เมื่อพบเหยื่ออยู่ในลักษณะที่ช่วยวนกล่าวคือในลักษณะที่นุ่งผ้า น้อยชิ้น จนทำให้ตนเองไม่สามารถควบคุมตนเองจนเกิดละเมิดโดยการมีเพศสัมพันธ์กับบุตรทั้งๆที่ ตนเองอาจจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ

ช่องโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำผิด พบว่า บุตรสาวผู้เป็นเหยื่ออยู่ตามลำพัง เหยื่อและผู้เป็นภรรยาอนหลับสนิท ประกอบกับเหยื่อจะนอนซดติดกับตนเอง อยู่ในลักษณะย้วยวน กำลังอยู่ในวัยโตเป็นสาว และช่วงเวลากลางคืนหรือยามวิกาล

สถานที่เกิดเหตุ กระทำการข่มขืนที่บ้านของตนเองทั้ง 4 ราย ซึ่งจะอาศัยหลับนอนในห้องเดียวกัน จะหลับนอนอยู่กับเหยื่อตามลำพัง เนื่องจากจำนวน 2 ราย ภรรยาทอดทิ้งไปมีสามีใหม่ บางรายแม้ว่าจะมีภรรยา แต่เกิดเหตุเป็นช่วงที่ภรรยาและสมาชิกภายในครอบครัวคนอื่นๆ มีธุระ ไม่กลับมานอนหลับภายในบ้านพักอาศัย และบางรายแม้ว่าจะมีภรรยาของตนอยู่ด้วยกัน แต่เนื่องจากผู้เป็นภรรยาเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานจนหลับสนิท เมื่อผู้กระทำผิดเห็นบุตรสาวผู้เป็นเหยื่ออยู่ในอิริยาบถที่อยู่ในลักษณะที่ไปหรือย้วยวนโดยที่เหยื่อมิได้ตั้งใจ ประกอบกับในช่วงขณะนั้นตนเองเกิดอารมณ์ทางเพศ และค้นหาหาหน้ามิดจากถูกเก็บกอดอารมณ์ทางเพศมานาน ไม่สามารถยับยั้งตนเองจนทำให้เกิดการข่มขืนบุตรสาวในสายเลือดโดยที่ไม่ตั้งใจ

มูลเหตุจูงใจในการกระทำผิด พบว่า เมาสุราทำให้ควบคุมอารมณ์ความต้องการของตนเองไว้ไม่ได้และบางรายเสพยาบ้า แต่มีเพียงหนึ่งรายที่ไม่เสพยาบ้าและไม่ดื่มสุรา แต่อ้างเก็บกอดอารมณ์ทางเพศไว้นานจนกระทั่งไม่สามารถควบคุมอารมณ์ไว้ได้

ตารางที่ 4 บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศและรูปแบบความรุนแรงในการข่มขืน
กรณีบิดาข่มขืนบุตร

กรณีศึกษา	บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศ	รูปแบบ/ความรุนแรงในการข่มขืน
ดำรง	ชอบดูการแสดงท่าทางการร่วมเพศ	ตัวต่อตัว
หนู	ไม่ถือว่าหมกมุ่น	ตัวต่อตัว
สำรอง	ไม่เคยดูภาพแสดงว่าลามก	ตัวต่อตัว
ไสว	หมกมุ่น	ตัวต่อตัว

ความหมกมุ่นทางเพศ พบว่า ส่วนใหญ่ มีลักษณะเกิดความหมกมุ่นทางเพศ โดยการสะสมหนังสือ สื่อเกี่ยวกับการร่วมเพศ รวมทั้งชอบดูดีวีดี วีดีโอหรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการร่วม

เพศ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกสิ่งเร้าและกระตุ้นความรู้สึกทางเพศออกมา จึงมีความต้องการทางเพศที่ตามมา โดยปกติเพศชายย่อมมีความต้องการทางเพศ หากบุคคลใดมีพฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศจนเป็นนิสัยแล้ว เมื่อมีบรรยากาศที่เต็มใจ ประกอบกับช่องโอกาส สภาพแวดล้อมรอบข้างที่มากระตุ้น เช่นเดียวกันกรณีศึกษาจะพบเหยื่ออยู่ในลักษณะที่ยั่วยวน โดยมีได้ตั้งใจ และเกิดในช่วงเวลาที่เหยื่ออยู่สองต่อสองจนทำให้ผู้กระทำผิดซึ่งเป็นบิดาบังเกิดเกล้าของบุตรผู้เป็นเหยื่อไม่อาจห้ามจิตใจจนกระทั่งข่มขืนบุตรของตนเองตามมา และมีจำนวน 1 รายเท่านั้นที่ปฏิเสธพฤติกรรมการหมกมุ่นทางเพศกล่าวคือไม่เคยดูภาพโป๊หรือภาพยนตร์โป๊หรือแสดงท่าทางการร่วมเพศเลยมาก่อน สอดคล้องกับ Allport (อ้างถึงในนวลจันทร์, 2541: 54-57) ซึ่งได้อธิบายลักษณะนิสัยที่หมกมุ่นหมายถึงลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลที่เป็นตัวกำหนดหรือเป็นสิ่งจูงใจให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการของตนเมื่อมีสิ่งเร้าหรือสิ่งแวดล้อมรอบข้างมากระตุ้น ส่งผลทำให้แสดงพฤติกรรมสิ่งนั้นออกมา

รูปแบบการกระทำความผิดคดีข่มขืน พบว่า ทั้งหมดเป็นการกระทำชำเราแบบตัวต่อตัว Single Rape กล่าวคือ จะกระทำชำเรากับเหยื่อแล้วครั้งหนึ่ง และกระทำต่อโดยใช้ความเป็นบิดาข่มขู่มิให้บอกใคร จนกระทั่งมีครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 เมื่อพิจารณาถึงความรุนแรงพบว่า ไม่ใช่ความรุนแรงในการก่อเหตุ มีลักษณะข่มขู่มิให้บอกใคร เหยื่อจึงมักจะเกิดความหวาดกลัว และความละอายเนื่องจากบุคคลที่ข่มขืนตนเองเป็นชายผู้ซึ่งเป็นบิดาของตนเองโดยตรง จึงไม่ยากให้สมาชิกภายในครอบครัวทราบ โดยเฉพาะผู้เป็นแม่และบุคคลในครอบครัวไม่ยอมรับโกธรและเกลียดตนเอง ในกรณีที่มิอายุน้อยจะไม่ทราบว่าตนเองถูกขืนใจ แต่จะทราบภายหลังก็ต่อเมื่อตนเองบอกเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้กับผู้อื่น

ตารางที่ 5 ความรู้สึกภายหลังกระทำความผิดกรณีบิดาข่มขืนบุตร

กรณีศึกษา	ระยะเวลาที่ถูกศาลตัดสินจำคุก	ความรู้สึกภายหลังการกระทำผิด	
		ความรู้สึกต่อตนเอง	ความรู้สึกต่อเหยื่อ
ดำรง	50 ปี	พยายามทำให้ลืมเรื่องราวในอดีตต่าง ๆ ให้หมดไป และโทษที่ได้รับสมเหตุผลแล้วและควรได้รับมากกว่านี้	สงสารเสียใจที่ทำให้ลูกสาวมีมลทิน
หนู	50 ปี	เสียใจที่ทำให้ครอบครัวอับอาย	สงสารและเห็นใจลูกสาว เพราะต้องอับอายเพื่อน ๆ
สำรอง	50 ปี	เสียใจที่ทำให้ครอบครัวอับอาย	สงสารเสียใจแต่ไม่รู้จะทำอย่างไร
ไสว	50 ปี	กลัวญาติมิตรตัดขาด	สงสารเสียใจที่ทำให้ลูกสาวมีเรื่องไม่ดีติดตัวไปตลอดชีวิต

ความรู้สึกภายหลังการกระทำผิดต่อเหยื่อผู้เป็นบุตรสาวในสายเลือด พบว่า ผู้กระทำผิดรู้สึกเสียใจที่ทำให้ลูกสาวมีมลทิน ต้องอับอายเพื่อน ๆ ซึ่งเป็นถูกตีตราบาปติดตัวในสังคมตลอดชีวิต

ความรู้สึกภายหลังการกระทำผิดต่อตนเอง พบว่าเสียใจที่ทำให้ครอบครัวอับอายเสียหาย กลัวญาติตัดขาด และพยายามทำให้ลืมเรื่องราวในอดีตต่าง ๆ ให้หมดไปและคิดว่าโทษที่ได้รับนั้นสาสมกับความผิดแล้ว

ตารางที่ 6 สภาพการข่มขืนกรณีบุคคลอื่นภายในครอบครัวเดียวกับเหยื่อ

กรณีศึกษา	ลักษณะความสัมพันธ์กับเหยื่อ	อายุของเหยื่อ	สภาพการข่มขืน				มูลเหตุจูงใจ
			สิ่งชั่วร้าย	สถานที่เกิดเหตุ	ช่วงเวลาเกิดเหตุ	โอกาสที่เอื้ออำนวย	
ทอง	หลานสาว	16 ปี ชอบเที่ยว	สุรา	ที่เปลี่ยน	กลางคืน	สวมเสื้อผ้าไม่มิดชิด	เกิดอารมณ์ความสาว
ชัย	หลานสาว	14-15 ปี	สุรา	ที่บ้าน	กลางวัน	นอนหลับ	เกิดอารมณ์
ขาว	หลานสาว	14 ปี	ไม่มี	ป่าละเมาะ	กลางวัน	ให้ทำ	เกิดอารมณ์
พงษ์	หลานภรรยา	17 -18 ปี	สุรา	ที่บ้านพัก	กลางคืน	นอนหลับ	เกิดอารมณ์
ณรงค์	หลานสาวสนิทกัน	19 ปี	สุรา	โรงแรม	กลางคืน	อยู่ในสถานที่ที่ล่อแหลม	เกิดอารมณ์
วัฒน์	บุตรเลี้ยง	14 ปี	สุรา	ที่บ้านพัก	-	เด็กอยู่ตามลำพัง	เกิดอารมณ์

สภาพแวดล้อมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ดี กล่าวคือ บ้านจะมีลักษณะเป็นบ้านไม้ มีหลังคาเป็นสังกะสี มีห้องนอนเพียงห้องเดียว ซึ่งจะดื่มนอนรวมกันทั้งครอบครัว รอบ ๆ บ้านจะอยู่ท่ามกลางบุคคลที่เสพของมีนเมาหรือยาเสพติด อาจเป็นปัจจัยที่เกื้อหนุนให้เกิดการกระทำผิดได้ง่าย

ความสัมพันธ์กับเหยื่อ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิตมากถึง จำแนกเป็นความสัมพันธ์ระหว่าง อา น้ำ พี่ กับหลาน ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าว จะสร้างความไว้วางใจ และการให้ความใกล้ชิดสนิทสนมเป็นกันเองกับบุคคลที่ตนเองรักนับถือ ในขณะเดียวกันผู้ที่ เป็น พ่อ หรือ พี่ น้ำ อา ชอบเป็นผู้วางอำนาจในครอบครัว ทำให้เหยื่อเกิดความเกรงใจและหวาดกลัว ซึ่งเป็นช่องโอกาสในการข่มขืนกระทำชำเราขึ้นได้ สอดคล้องกับสุบรรณ และคณะ (2528: 47-60) โดยได้ศึกษาถึงสถานการณ์อาชญากรรมทางเพศการข่มขืนในประเทศไทย พบว่า ส่วนใหญ่ ผู้กระทำการข่มขืนและผู้ถูกข่มขืนรู้จักกันมาก่อนร้อยละ 75.45 และ Benjamin (อ้างถึงใน สุรพล, 2531: 11-12) ได้แยกประเภทของการกระทำผิดทางเพศออกเป็น 15 ประเภท ซึ่งจะมีสมสู่ ระหว่างบุคคลร่วมสายโลหิตเดียวกันด้วยความสมัครใจ หรือการร่วมประเวณีระหว่างสมาชิกใน ครอบครัว เช่น พ่อกับลูกสาว แม่กับลูกชาย พี่ชายกับน้องสาว การกระทำเช่นนี้ถือว่าเป็นการ กระทำที่ต่ำและไม่เหมาะสมกับความเป็นมนุษย์

ความสัมพันธ์กับคู่สมรส พบว่าความสัมพันธ์ไม่ราบรื่นจำนวน 3 คนที่แต่งงาน ส่วนอีก 3 คนนั้นยังไม่ได้แต่งงานแต่ มีลักษณะความสัมพันธ์ใกล้ชิดสนิทสนมกับหลานสาวที่ใกล้ชิด เปรียบเสมือนบุตรที่ว่าได้ และรวมทั้งการอยู่ร่วมบ้านเดียวกันกับหลานสาว

ด้านความสัมพันธ์ภาพทางเพศ ส่วนใหญ่มีความบกพร่องทางเพศ เนื่องจากตนเองและ ภรรยาจะต้องหาเช้ากินค่ำ ไม่มีเวลาและโอกาสในการมีความสัมพันธ์ภาพทางเพศ บางครั้งตนมีความต้องการ แต่ภรรยาต้องการพักผ่อน หรือมีโรคประจำตัวจึงมักจะขบ้ายเบี่ยง จนเป็นเหตุทำให้มีความเก็บกดทางเพศสัมพันธ์ ดังนั้นเมื่อมีสิ่งมากระตุ้น อาทิ การดื่มสุรา การพบเห็นเหยื่อใน ลักษณะที่นุ่งน้อยห่มน้อย สถานการณ์ความเจ็บหรือบรรยากาศที่เป็นใจ ก่อให้เกิดการกระทำ ชำเราข่มขืนบุคคลที่ใกล้ชิดได้

การมีพฤติกรรมการเสพสุรา พบว่า กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีพฤติกรรมการเสพสุราเป็นอาชญา ร้อยละ 70 ซึ่งพิษของสุราจะทำให้การควบคุมตนเองไม่ดี ทำให้ขาดสติในการรู้ผิดชอบชั่วดี จนเป็น เหตุก่อการกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ Karpman Benjamin โดย ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคคลที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศและกระทำผิดทางเพศมีปัจจัยที่สำคัญ 7 ประการ ซึ่งหนึ่งในเจ็ดนั้นก็คือ การติดสุรามีส่วนสำคัญในการกระทำผิดทางเพศที่ผิดแผกไปจาก เดิม

สาเหตุของการกระผิดทางเพศ ข่มขืนกระทำชำเราเหยื่อ พบว่าส่วนใหญ่สาเหตุการเสพรามาจากเมาสุรา เมื่อพบเหยื่อทำให้ไม่สามารถยับยั้งอารมณ์ความต้องการของตนเองได้ เนื่องจากพิษของสุรา ทำให้เกิดการขาดสติสัมปชัญญะหรือไม่สามารถตั้งสติสงบสติได้ ซึ่งผู้กระทำผิดมีการสะสมความเก็บกดอารมณ์ความต้องการทางเพศหรือไม่มีโอกาสปลดปล่อยความต้องการเพศกับหญิงเป็นเวลานาน โดยปกติมนุษย์ที่มีฮอร์โมนเพศ จะมีแรงขับทางเพศเป็นแรงขับทางกายที่ทำให้เกิดพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องและมีเป้าหมายเช่นเดียวกับแรงขับความกระหายและแรงขับความหิว เมื่อมีช่องโอกาส เช่น เหยื่ออยู่ในลักษณะที่นุ่งน้อย ห่มน้อย สถานการณ์ที่เปล่าเปลี่ยว ย่อมทำให้มีเพศสัมพันธ์ที่ผิดปกติกเกิดขึ้น

ลักษณะของเหยื่อ มีอายุในช่วง 14 ปี ถึง 19 ปี เป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กกับวัยรุ่น มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีระของร่างกาย การแต่งตัวไม่มีฉีดยาหรือเหมาะสมกับสัดส่วนของร่างกาย เนื่องจากการได้รับวัฒนธรรมจากตะวันตกโดยเฉพาะทางด้านการแต่งตัว ซึ่งค่อนข้างจะแต่งตัวในลักษณะที่ใช้เสื้อฟ้าน้อยขึ้น เป็นลักษณะช่วยวนต่อเพศตรงข้ามได้ง่าย โดยที่เหยื่อมิได้ตั้งใจ ประกอบกับเป็นวัยที่ค่อนข้างให้ความใกล้ชิดกับบุคคลภายในครอบครัวอย่างเป็นกันเอง โดยมักจะมีความคิดเป็นเด็ก เมื่อมีสิ่งผิดปกติหรือปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองมักจะอาย โดยการปกปิดมิให้บุคคลอื่นรับรู้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สตีเฟน ชาฟเฟอร์ ได้จำแนกประเภทของเหยื่อไว้ 7 ประเภท ซึ่งเหยื่อในกรณีศึกษาเป็นเหยื่อที่จงใจให้เกิดอาชญากรรม (Precipitate Victims) ที่มีลักษณะล่อตาล่อใจให้เกิดอาชญากรรม ทั้ง ๆ ที่เหยื่อมิได้ตั้งใจภายในอันแอ ส่งผลทำให้ไม่มีความเข้มแข็งของจิตสำนึก ขาดสติสัมปชัญญะ ความไม่อดทนต่อสิ่งชั่วๆ จนเป็นเหตุในการเก็บกดทางเพศโดยการเบี่ยงเบนไปมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่เป็นญาติทางสายเลือด

ช่วงเวลาเกิดเหตุ พบว่ามีทั้งเวลากลางวันและกลางคืน

โอกาสที่เอื้ออำนวย พบว่า มีหลายสาเหตุ คือ เหยื่อนอนหลับ เหยื่อสวมเสื้อผ้าไม่มีฉีดยาเปิดเผยเนื้อตัว อยู่ในสถานที่ล่อแหลมที่เปลี่ยวและยามวิกาล

สถานที่เกิดเหตุ กระทำการข่มขืนที่บ้านจำนวน 3 คนที่เปลี่ยวและป่าละเมาะรวมทั้งหลอกล่อไปยังโรงแรมอีกจำนวนละ 1 คน

มูลเหตุจูงใจ พบว่า เมาสุรา จำนวน 6 คนทำให้ควบคุมอารมณ์ความต้องการของตนเองไว้ไม่ได้ แต่มีเพียงหนึ่งรายที่ไม่เสพยาบ้าและไม่ดื่มสุรา แต่อ้างว่าถูกเด็กยั่วเมื่อมีโอกาสดึงได้หลอกหรือวางแผนเพื่อหาทางกระทำชำเรา

ตารางที่ 7 บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศและรูปแบบความรุนแรงในการข่มขืน
กรณีบุคคลอื่นภายในครอบครัวเดียวกับเหยื่อ

กรณีศึกษา	บุคลิกภาพเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศ	รูปแบบ/ความรุนแรงในการข่มขืน
ทอง	ค่อนข้างหมกมุ่น	ร่วมกับเพื่อน
ชัย	ไม่หมกมุ่น	ตัวต่อตัว
ขาว	-	ตัวต่อตัว
พงษ์	หมกมุ่น	ตัวต่อตัว
ณรงค์	ค่อนข้างหมกมุ่น	ร่วมกับเพื่อน
วัฒน์	ไม่หมกมุ่น	ตัวต่อตัว

ความหมกมุ่นทางเพศ พบว่า ส่วนใหญ่มีความหมกมุ่นทางเพศ โดยการสะสมหนังสือ สื่อเกี่ยวกับการร่วมเพศ รวมทั้งชอบดูดีวีดี วีดีโอหรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการร่วมเพศ พุดคุยกับเพื่อน หลังจากนั้นจะทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ รวมทั้งหากมีปัจจัยเกี่ยวกับการเสพยาหรือสิ่งของมีเมามาหรือพบเห็นเหยื่อในสภาพที่ไปกระตุ้นความต้องการทางเพศ รวมทั้งบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการข่มขืนกระทำชำเรา อาทิ สถานที่ปลอดคนพลุกพล่าน หรือเวลาตอนกลางคืน เป็นต้น อาจทำให้ขาดความยับยั้งทางอารมณ์ในการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศขึ้นได้ บุคลิกลักษณะเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศ ขอมรับว่ามีลักษณะของการไม่หมกมุ่นทางเพศ 2 คน ไม่ถือว่าหมกมุ่นแต่ก็ชอบดูภาพลามก หรือการร่วมเพศถ้ามีโอกาส

รูปแบบการกระทำความผิดคดีข่มขืนบุคคลในครอบครัวในครั้งนี้ เป็นการกระทำชำเราแบบตัวต่อตัว Single Rape จำนวน 2 คน กล่าวคือ จะกระทำชำเรากับเหยื่อแล้วครั้งหนึ่ง และกระทำต่อเมื่อมีโอกาสดึงเหยื่อก็ไม่ได้ขัดขืนแต่อย่างใด จนกระทั่งมีครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 ส่วนอีก 2 คนนั้น มีลักษณะเป็นการ โทรมหญิง ส่วนใหญ่จะไม่ใช้ความรุนแรงมีลักษณะข่มขู่มิให้บอกใคร เหยื่อจึง

มักจะเกิดความหวาดกลัว และความละอายไม่ยอมให้สมาชิกภายในครอบครัวทราบ มีเพียง 1 ราย เท่านั้นที่ใช้ความรุนแรงในการข่มขืนกับเหยื่อ

ตารางที่ 8 ความรู้สึกภายหลังการกระทำผิดกรณีบุคคคลอื่นภายในครอบครัวเดียวกับเหยื่อ

กรณีศึกษา	ระยะเวลาที่ถูกศาลตัดสินจำคุก	ความรู้สึกภายหลังการกระทำผิด	
		ความรู้สึกต่อตนเอง	ความรู้สึกต่อเหยื่อ
ทอง	40 ปี	เสียใจแต่ไม่มาก	เฉย ๆ เพราะเห็นว่าชอบเที่ยว
ชัย	48 ปี	ไม่เสียใจ	เฉย ๆ อยากรับเป็นภรรยา
ขาว	50 ปี	ไม่ได้ใจตั้งแต่แรก	ไม่สงสาร เด็กขี้ขี้
พงษ์	40 ปี	เสียใจและฝากเตือนผู้ที่กินเหล้าให้หยุดเพราะทำลายชีวิต และอาจจบลงแบบเดียวกับพงษ์	1. สงสาร 2. รู้สึกเฉย ๆ
ณรงค์	50 ปี	ไม่เสียใจเพราะถือว่ารับกรรมที่ทำไปแล้ว	สงสาร
วัฒน์	48 ปี	ไม่เสียใจคิดว่าเป็นบาปเมื่อชาติที่แล้ว	-

ความรู้สึกภายหลังการกระทำผิดต่อเหยื่อ พบว่า ผู้กระทำผิดรู้สึกเฉย ๆ และมีทั้งสงสารและไม่สงสารไปพร้อม ๆ กันในสัดส่วนเท่า ๆ กัน ซึ่งบางคนบอกว่าเพราะเห็นเหยื่อชอบเที่ยว

ความรู้สึกภายหลังการกระทำผิดต่อตนเอง พบว่า ไม่เสียใจแต่อยากฝากเตือนผู้ที่ดื่มเหล้าให้หยุดเพราะจะทำลายชีวิต และอาจจบลงแบบเดียวกับพงษ์ และคิดว่าโทษที่ได้รับนั้นสาสมกับความผิดแล้ว

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง “ การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเลือกศึกษาเฉพาะกลุ่มผู้ต้องขังชายที่กระทำความผิดคดีข่มขืน กระทำชำเราที่กระทำกับบุคคลในครอบครัว ซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ในเรือนจำกลางคลองไผ่ โดยแยกเป็นในกรณีที่มีดาข่มขืนบุตรจำนวนทั้งสิ้น 36 ราย แต่ยินยอมและสมัครใจให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือจำนวน 4 ราย และกรณีที่บุคคลอื่นภายในครอบครัวเดียวกับเหยื่อจำนวน 30 ราย แต่ยินยอมและสมัครใจให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือจำนวน 6 ราย ข้อมูล ณ เดือนเมษายน 2548 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษารูปแบบการข่มขืนกระทำชำเรา ในกรณีข่มขืนบุคคลภายในครอบครัว และปัจจัยที่มีความความสัมพันธ์กับปัจจัยเกื้อหนุนในการกระทำผิดคดีข่มขืนบุคคลในครอบครัว ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบอุปนัย (Analytic Induction) ในลักษณะการตีความโดยสรุปจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ และการสังเกต และข้อมูลจากสมุดบันทึกเกี่ยวกับสุขภาพกายและสุขภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ทราบถึงข้อมูลส่วนบุคคล ภูมิหลังของครอบครัว อุปนิสัยความหมกมุ่นทางเพศ และปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการกระทำผิด ซึ่งทำให้ทราบช่องทางของการสาเหตุในการก่อการกระทำผิด และรูปแบบการข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งจะอาศัยทฤษฎีเป็นกรอบในการวิเคราะห์ โดยการวิเคราะห์ให้มีความเชื่อมโยงและต่อเนื่อง

ผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง “การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว” ผู้วิจัยได้แยกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราในภาพรวม

การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราในกรณีบิดาข่มขืนบุตร

การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราในกรณีบุคคลอื่นภายในครอบครัวเดียวกับเหยื่อ

การกระทำผิดคดีข่มขืนกระทำชำเราในภาพรวม มีผลการวิจัยดังนี้ ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่าง มีอายุ 28 – 51 ปี ซึ่งอยู่ในวัยผู้ใหญ่ตอนปลายถึงวัยกลางคนจบการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 4 ถึง ปีที่ 6 สถานภาพสมรส รายได้ 1,000 – 6,000 บาท ต่อครอบครัว ซึ่งไม่เพียงพอดำค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว อุปนิสัยมีความประพฤติดีและมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว

ภูมิหลังของครอบครัว พบว่า บิดาของผู้กระทำผิดไม่ได้เรียนหนังสือจำนวน 3 ใน 10 คน มารดาของผู้กระทำผิดไม่ได้เรียนหนังสือ 5 ใน 10 คน และจบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น พื้นฐานเดิมเป็นเกษตรกร อาศัยตามชนบท มีฐานะยากจนไม่ส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับสูง ขณะเดียวกันบุตรมักจะออกจากระบบโรงเรียนมาหางานทำในชุมชนเมื่อโดยการรับจ้างขายแรงงาน มีสมาชิกภายในครอบครัว 2 – 4 คน ความสัมพันธ์ของสมาชิกภายในครอบครัวเหมือนครอบครัวทั่วไป นิยมการมีครอบครัวตั้งแต่วัยวัยรุ่น

รูปแบบการกระทำความผิดคดีข่มขืนบุคคลในครอบครัว พบว่า 8 ใน 10 คนเป็นการกระทำชำเราแบบตัวต่อตัว Single Rape โดยจะกระทำชำเรากับเหยื่อแล้วครั้งหนึ่ง หากเหยื่อยินยอมจะทำต่อไปเป็นครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 และครั้งต่อไปโดยไม่ใช้ความรุนแรงในการก่อเหตุ จะมีลักษณะการใช้กำลังข่มขืนใจเล็กน้อย แต่มีลักษณะข่มขู่มิให้บอกใคร เหยื่อจึงมักจะเกิดความหวาดกลัวและความละอายไม่ยอมให้สมาชิกภายในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางสายโลหิต จำแนกเป็นความสัมพันธ์ตามลำดับ ลุง อา น้า กับหลาน และบิดากับบุตร สาเหตุของการกระผิดทางเพศกระทำชำเรา ข่มขืนเหยื่อ พบว่าส่วนใหญ่ สาเหตุเกิดจากเมาสุราหรือยาเสพติด ทำให้ยับยั้งตนเองไม่ได้มากถึงร้อยละ 60 เนื่องจากพิษของสุราทำให้เกิดการขาดสติสัมปชัญญะ และ มีการสะสมความแค้นหรือการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงเป็นเวลานาน ส่วนใหญ่เหยื่อมีอายุ 11 – 14 ปี

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวเนื่องในการกระทำผิดคดีข่มขืนบุคคลในครอบครัวพบว่า เป็นครอบครัวเดี่ยวหรือ ครอบครัวพื้นฐานหรือครอบครัวเนื้อแท้มากถึง ประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูก แต่ในบางครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างจะมีสมาชิกอื่น อาทิ ญาติ (ลุง น้า อา) มาอาศัยอยู่ชั่วคราว มีลักษณะครอบครัวบกพร่องกล่าว คือ ส่วนใหญ่บางครอบครัวจะมีสมาชิกติดอบายมุข เช่น ดื่มสุรา บางครอบครัวแตกแยกเนื่องจากสภาพยากจน การหย่าร้าง บิดาและมารดาขาดการศึกษา ไม่เห็นคุณค่าการศึกษาของบุตร ครอบครัวมีการขัดแย้ง เป็นต้น ปัจจัยการเสพสุราและ

ยาเสพติด เสพ ขาดเข้ารับอุปสมบท ความบกพร่องทางเพศ เนื่องจากการหย่าร้าง สภาพความเหน็ดเหนื่อยจากการประกอบอาชีพขายแรงงาน รวมทั้งความหมกมุ่นทางเพศ เป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้มีพฤติกรรมการข่มขืนบุคคลผู้เป็นสมาชิกภายในครอบครัว

ในกรณีที่บิดาข่มขืนบุตร ผลการวิจัย ดังนี้ ข้อมูลทั่วไป

อายุอยู่ระหว่าง 38 - 51 ปี ซึ่งเป็นวัยผู้ใหญ่ตอนปลายถึงวัยเข้าสู่วัยกลางคนหรือเป็นวัยที่เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงของครอบครัว ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวทำให้ขาดโอกาสในการปลดปล่อยทางเพศสัมพันธ์ทั้งภรรยาของตนเอง หรือหญิงอื่น

สถานภาพการสมรส พบว่า สมรสแล้วแต่มี 2 ใน 4 คนที่ภรรยาหนีไปอยู่ที่อื่นและมีสามีใหม่ และ อีก 2 คนมีความสัมพันธ์กับคู่สมรสที่ไม่ราบรื่น มิใช่จะทำให้ผู้กระทำผิดมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ที่เป็ภรรยาของตนสมบูรณ์ หรือมีความบกพร่องทางด้านเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นภรรยาและหญิงอื่น เนื่องจากสภาพครอบครัวที่ตนเองและผู้เป็นภรรยาจะต้องหาเลี้ยงชีพด้วยตนเองในลักษณะหาเช้ากินค่ำ ประกอบกับการอาศัยหลับนอนร่วมหลังเดียวกันกับบุตร จนเป็นเหตุทำให้ตนเองจะต้องถูกเก็บกดทางเพศเพิ่มขึ้น หากมีสิ่งเร้ามากระตุ้นทางเพศ อาทิ เหยื่ออยู่ในสภาพที่ยั่ววนและอยู่ในเวลาที่ทุกคนในครอบครัวหลับสนิท จนเป็นเหตุก่อให้เกิดการข่มขืนกระทำชำเราเกิดขึ้น

ด้านการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 ใน 4 คน จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 คน อาจมีผลต่อการยับยั้งสติและอารมณ์การแสดงออกพฤติกรรมทางเพศกับบุตรตามสายโลหิต

ด้านอาชีพ พบว่า มีอาชีพที่ต้องใช้แรง เช่น รับจ้างทั่วไป ลูกจ้างโรงงานน้ำแข็ง ขับรถสามล้อรับจ้าง เป็นอาชีพที่จะต้องใช้แรงงาน ทำให้มีรายได้ไม่แน่นอน

ด้านรายได้ประมาณเดือนละไม่เกิน 6,000 บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการยังชีพของครอบครัว เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ขาดโอกาสในการปลดปล่อยทางเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น

ด้านการนับถือศาสนา พบว่า ผู้กระทำความผิดทุกคนนับถือศาสนาพุทธ ซึ่งตามหลักคำสอนของศาสนาสอนให้คนกระทำความดี ละเว้นความชั่ว มีความเกรงกลัวต่อบาป แต่ด้วยพื้นฐานการศึกษาของผู้กระทำความผิด และลักษณะงานที่ใช้แรงงาน ทำให้ขาดโอกาสในการปฏิบัติธรรมหรือเข้าวัด จนเป็นปัจจัยสำคัญที่ไม่สามารถเข้าใจหลักธรรมของคำสอนมาเป็นที่ยึดถือในการดำเนินชีวิต

ภูมิหลังทางครอบครัว มีดังนี้ บิดามารดาของผู้กระทำความผิดสมรสกัน และอาศัยร่วมอยู่กับตนเอง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันประมาณ 1-4 คนต่อครอบครัว สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวมีฐานะยากจน ประกอบอาชีพเกษตรกรรม การรับจ้างแรงงาน ทำให้มีค่าใช้จ่ายไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ด้านการศึกษาของบิดาและมารดาของผู้กระทำความผิดพบว่าขาดโอกาสทางการศึกษาและมีการศึกษาค่อนข้างต่ำ กล่าวคือ ไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ย่อมส่งผลต่อการอบรมเลี้ยงดูบุตร และการขัดเกลาทางสังคม รวมทั้ง ไม่ส่งเสริมให้บุตรได้รับการศึกษาในระดับสูง ประกอบกับบุตรเองจะออกจากระบบโรงเรียนมาแบ่งเบาภาระทางครอบครัวโดยการรับจ้างแรงงาน ลักษณะของครอบครัว พบว่า ทุกรายมีลักษณะเป็นครอบครัวพื้นฐานหรือครอบครัวเนื้อแท้ ประกอบด้วย ประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูก มีลักษณะครอบครัวบกพร่อง คือ จะมีสมาชิกเสปของมีนมา และบางครอบครัวมีสภาพบ้านแตก ฐานะครอบครัวยากจน

รูปแบบการกระทำความผิดคดีข่มขืน มีดังนี้

เป็นการกระทำชำเราแบบตัวต่อตัว Single Rape กล่าวคือ จะกระทำชำเรากับเหยื่อแล้วครั้งหนึ่ง โดยใช้ความเป็นญาติหรือสมาชิกภายในครอบครัวบิดาข่มขืนมิให้บอกใคร จนกระทั่งมีครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 เมื่อพิจารณาถึงความรุนแรงพบว่า ไม่ใช้ความรุนแรงในการก่อเหตุ มีลักษณะข่มขืนมิให้บอกใคร ในขณะที่เดียวกันเหยื่อจะเกิดความหวาดกลัว และความละอายพฤติกรรมดังกล่าว เมื่อบุคคลที่ข่มขืนตนเองเป็นชายผู้ซึ่งเป็นบิดาของตนเองโดยตรง จึงไม่ยอมให้สมาชิกภายในครอบครัวทราบ หากพฤติกรรมดังกล่าวถูกเปิดเผย ทำให้ผู้เป็นแม่และสมาชิกภายในครอบครัวไม่ยอมรับ โกรธและเกลียดตนเอง ซึ่งเหยื่อมีอายุ 10 – 17 ปี

ปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการกระทำความผิด มีดังนี้ การมีพฤติกรรมการเสพยา ซึ่งพิษของสุราจะทำให้การควบคุมตนเองไม่ดี ทำให้ขาดสติในการรู้ผิดชอบชั่วดี จนเป็นเหตุก่อการกระทำชำเราของตนเองตามสายโลหิต และการมีรายหนึ่งที่มีพฤติกรรมการเสพยาบ้า ซึ่งพิษของยาบ้าจะทำให้เกิด

อาการมีเนมา และขาดสติในการยับยั้งตัณหา อารมณ์ความต้องการทางเพศของตนเองเช่นเดียวกัน จนมีการกระทำข่มขืนกระทำชำเราบุตรของตนเอง

มีลักษณะเกิดความหมกมุ่นทางเพศ โดยการสะสมหนังสือ สื่อเกี่ยวกับการร่วมเพศ รวมทั้ง ชอบดูดีวีดี วีดีโอหรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการร่วมเพศ ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกถึงเร้าและกระตุ้น ความรู้สึกทางเพศออกมา จึงมีความต้องการทางเพศที่ตามมา โดยปกติเพศชายย่อมมีความต้องการ ทางเพศ หากบุคคลใดมีพฤติกรรมหมกมุ่นทางเพศจนเป็นนิสัยแล้ว เมื่อมีบรรยากาศที่เต็มไปด้วย ประทับกับช่องโอกาส สภาพแวดล้อมรอบข้างที่มากระตุ้น

ด้านความสัมพันธ์ภาพทางเพศ พบว่า ทุกรายมีความบกพร่องทางเพศ เนื่องจากตนเองและ ภรรยาจะต้องหาเช้ากินค่ำ ไม่มีเวลาและโอกาสในการมีความสัมพันธ์ภาพทางเพศ บางครั้งตนมีความ อดทนต้องการ แต่ภรรยาต้องการพักผ่อน มักจะขบถเบี่ยง จนเป็นเหตุทำให้มีความเก็บกดทาง เพศ สัมพันธ์ ดังนั้นเมื่อมีสิ่งมากระตุ้น อาทิ การดื่มสุรา การเสพยาบ้า เมื่อพบเห็นเหยื่อในลักษณะที่ นุ่งน้อยห่มน้อย สถานการณ์ความเจ็บหรือบรรยากาศที่เป็นใจ จนเกิดความกล้าในการกระทำ ข่มขืนขืนกับบุคคลที่ใกล้ชิดได้ ทั้งที่ตนเองไม่อาจคาดคิดมาก่อน

การขาดการเข้ารับอุปสมบทหรือบวช ทำให้ขาดความรู้ ความเข้าใจต่อหลักคำสอนของ พระพุทธศาสนาอย่างท่องแท้ จนทำให้ขาดความเกรงกลัวต่อบาปหรือหลักศีลธรรมอันดีงาม แม้ว่า จะเคยบวชจำนวน 1 คน แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านพื้นฐานการศึกษาต่ำ ทำให้การรับรู้ สร้างความไม่ เข้าตามหลักพระพุทธศาสนาอย่างท่องแท้เช่นเดียวกัน อาจส่งผลในการยับยั้งอารมณ์ความ ต้องการในการกระทำความผิดได้น้อย

ลักษณะของเหยื่อ พบว่า เหยื่อมีอายุระหว่าง 10 - 17 ปี เป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กกับ วัยรุ่น มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีระของร่างกาย ให้ความใกล้ชิดกับบุคคลภายในครอบครัวอย่าง เป็นกันเอง โดยมักจะมีความคิดเป็นเด็ก เมื่อมีสิ่งผิดปกติหรือปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองมักจะอาย โดยการปกปิดมิให้บุคคลอื่นรับรู้

ช่วงเวลาเกิดเหตุ พบว่า เป็นการกระทำชำเราและข่มขืนในช่วงเวลากลางคืนทั้งหมด ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่สมาชิกภายในครอบครัวและบุตรสาวผู้เป็นเหยื่อนอนหลับสนิท เมื่อผู้กระทำผิดซึ่ง ถูกเก็บกดอารมณ์ทางเพศมานาน เมื่อพบเหยื่ออยู่ในลักษณะที่ช่วยวนกล่าวคือในลักษณะที่นุ่งผ้า

น้อยขึ้น จนทำให้ตนเองไม่สามารถควบคุมตนเองจนเกิดละเมิดโดยการมีเพศสัมพันธ์กับบุตรทั้งๆที่ตนเองอาจจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ

ช่องโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการกระทำผิด พบว่า บุตรสาวผู้เป็นเหยื่ออยู่ตามลำพัง เหยื่อและผู้เป็นภรรยาอนหลับสนิท ประกอบกับเหยื่อจะนอนซดติดกับตนเอง อยู่ในลักษณะขี้หวน กำลังอยู่ในวัยโตเป็นสาว และช่วงเวลากลางคืนหรือยามวิกาล

สถานที่เกิดเหตุ กระทำการข่มขืนที่บ้านของตนเองทั้ง 4 ราย ซึ่งจะอาศัยหลับนอนในห้องเดียวกัน จะหลับนอนอยู่กับเหยื่อตามลำพัง เนื่องจากจำนวน 2 ราย ภรรยาทอดทิ้งไปมีสามีใหม่ บางรายแม้ว่าจะมีภรรยา แต่เกิดเหตุเป็นช่วงที่ภรรยาและสมาชิกภายในครอบครัวคนอื่นๆ มีธุระ ไม่กลับมาอนหลับภายในบ้านพักอาศัย และบางรายแม้ว่าจะมีภรรยาของตนอยู่ด้วยกัน แต่เนื่องจากผู้เป็นภรรยาเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานจนหลับสนิท เมื่อผู้กระทำผิดเห็นบุตรผู้เป็นเหยื่ออยู่ในอิริยาบถที่อยู่ในลักษณะที่ไปหรือขี้หวน โดยที่เหยื่อมิได้ตั้งใจ ประกอบกับในช่วงขณะนั้นตนเองเกิดอารมณ์ทางเพศ และค้นหาหน้ามิดจากถูกเก็บกอดอารมณ์ทางเพศมานาน ไม่สามารถยับยั้งตนเอง จนทำให้เกิดการข่มขืนบุตรสาวในสายเลือดโดยที่ไม่ตั้งใจ

ในกรณีที่บุคคลอื่นภายในครอบครัวเดียวกับเหยื่อ มีผลการวิจัยดังนี้

ข้อมูลทั่วไป มีดังนี้ ด้านอายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 28 - 48 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยผู้ใหญ่ถึงวัยกลางคน และถือว่าเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงของครอบครัว ต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวโดยการขายแรงงาน ทำให้ขาดโอกาสในการปลดปล่อยทางเพศสัมพันธ์ทั้งภรรยาของตนเอง หรือหญิงอื่น

สถานภาพการสมรส พบว่า สมรสและโสดเท่ากัน กล่าวคือ สมรส 3 คน และยังไม่ได้สมรสจำนวน 3 คน สำหรับในรายที่สมรสนั้นจะมีความบกพร่องทางเพศสัมพันธ์กับภรรยาของตนเองจากสภาพของงาน ความเจ็บป่วยของผู้เป็นภรรยา พฤติกรรมของภรรยาที่ชอบมีผู้ชายมากหน้าหลายคน แต่สำหรับในรายที่เป็นโสดพบว่ามักจะมีความหมกมุ่นทางเพศ และมีความต้องการทางเพศค่อนข้างสูงโดยไปใช้บริการกับหญิงขายบริการทางเพศค่อนข้างบ่อย

ด้านการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำ จำแนกเป็นระดับการศึกษาคือ จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 คน และจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 คน

ด้านอาชีพ พบว่า มีอาชีพที่ต้องใช้แรง กล่าวคือ รับจ้างทั่วไป โดยการขายแรงงาน และเพียงจำนวน 4 คนเท่านั้นที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งการประกอบอาชีพดังกล่าวจะทำให้มีรายได้ไม่แน่นอนและไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ

ด้านรายได้ พบว่า มีรายได้ไม่แน่นอนถึง 6,000 บาท ซึ่งไม่เพียงพอต่อการยังชีพของครอบครัว ถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการรับบริการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่น โดยเฉพาะหญิงขายบริการทางเพศ ส่งผลทำให้เกิดความเก็บบกทางเพศเพิ่มขึ้น

ด้านการนับถือศาสนา พบว่า นับถือศาสนาพุทธทุกคน แต่มีได้ว่าพุทธศาสนิกชนทุกคนจะเป็นผู้ที่มิปฏิบัติตนอยู่ในกฎศีลธรรมอันดีงาม ละเว้นหรือมีความเกรงกลัวต่อบาป ขึ้นกับจิตสำนึกของแต่ละคน ทั้งนี้การรับรู้หรือมีจิตสำนึกมากหรือน้อยย่อมขึ้นกับระดับการศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่ขาดโอกาสทางการศึกษาและมีการศึกษาระดับต่ำ ย่อมส่งผลต่อการรับรู้หรือการจดจำคำสอนของพุทธศาสนาและนำมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิต

ภูมิหลังของครอบครัว บิดา มารดาสมรส และอยู่ร่วมกับตนเอง และไม่มีโอกาสทางการศึกษาถึงจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ลักษณะครอบครัวพบว่าส่วนใหญ่มีครอบครัวเดี่ยวหรือครอบครัวพื้นฐานหรือครอบครัวเนื้อแท้มากถึงร้อยละ ประกอบด้วย พ่อ แม่ และลูก แต่ในบางครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างจะมีสมาชิกอื่น อาทิ บุคคลอื่น หลาน ลูก น้ำ อา มาอาศัยอยู่ชั่วคราว โดยแยกตัวออกจากครอบครัวมาตั้งถิ่นฐานใหม่ มีเพียง 2 คนเท่านั้นที่เป็นครอบครัวขยาย สภาพแวดล้อมจะอยู่ในสภาพแวดล้อมไม่ดี ท่ามกลางของบุคคลที่เสพของมีนเมา บ้านจะมีลักษณะเป็นบ้านไม้ มีห้องนอนเพียงห้องเดียวหรือบางครอบครัวอาจมีจำนวน 2 ห้อง แต่ไม่มีผนังปิดกั้นอย่างถาวร ทำให้สมาชิกต้องนอนรวมกัน

รูปแบบการกระทำความผิดคดีข่มขืน เป็นการกระทำชำเราแบบตัวต่อตัว Single Rape จำนวน 4 รายโดยการใช้กำลังข่มขืนใจเล็กน้อย และเหยื่อจะข่มขืนเล็กน้อย และเมื่อตนสำเร็จความใคร่แล้วมีครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 เนื่องจากตนเองมีความสัมพันธ์ทางสายโลหิตโดยเป็นอา น้ำ กับหลาน ดังนั้นเหยื่อจะหวาดกลัวและเกิดความอายสมาชิกภายในครอบครัวหากพฤติกรรมดังกล่าวถูกเปิดเผยออกมา และมีจำนวน 2 คนเข้าข่ายลักษณะเป็นการโทรมหญิง โดยผู้กระทำผิดร่วมกับเพื่อน 2 – 3 คนหมุนเวียนกันมีเพศสัมพันธ์กับเหยื่อ โดยจะใช้ความรุนแรง มีลักษณะการทำร้ายร่างกาย

และจะร่วมกัน 2-3 คนมีเพศสัมพันธ์กับเหยื่อ ส่วนใหญ่เหยื่ออายุ 14 – 19 ปี อยู่ในช่วงวัยที่กำลังเติบโตเป็นสาวเต็มตัว

ปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการกระทำผิด มีดังนี้ การมีพฤติกรรมกระเสพสุรา พบว่า กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีพฤติกรรมกระเสพสุราเป็นอาชญา ซึ่งพิษของสุราจะทำให้การควบคุมตนเองไม่ดี ทำให้ขาดสติในการรู้ผิดชอบชั่วดี จนเป็นเหตุก่อการกระทำชำเราบุคคลในครอบครัว ซึ่งการติดสุรามีส่วนสำคัญในการกระทำผิดทางเพศที่ผิดแผกไปจากเดิม

ด้านความสัมพันธ์ทางเพศ พบว่ามีความบกพร่องทางเพศ โดยพิจารณาจากรายที่สมรส พบว่าสาเหตุที่พฤติกรรมทางเพศบกพร่องเนื่องจาก เนื่องจากลักษณะงานของตนและภรรยาจะต้องใช้แรงงาน ทำให้ร่างกายอ่อนเพลีย ประกอบบางรายผู้เป็นภรรยามีโรคประจำตัว บางรายผู้เป็นภรรยามีผู้ชายมากหน้าหลายตา เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ตนเองขาดการมีเพศสัมพันธ์กับผู้เป็นภรรยา จึงมักจะขบถเบี่ยง จนเป็นเหตุทำให้มีความเก็บกดทางเพศสัมพันธ์ หากจะไปใช้บริการกับหญิงบริการก็มีข้อจำกัดทางด้านเศรษฐกิจ เวลาและโอกาส สำหรับในรายที่โสดหรือไม่แต่งงาน พบว่าส่วนใหญ่จะอายุ 28 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่ความต้องการแสดงออกทางเพศค่อนข้างสูง และมีพฤติกรรมทางเพศที่มีลักษณะผิดแปลกจากบุคคลโดยทั่วไป ดังนั้นเมื่อมีสิ่งมากระตุ้น อาทิ การดื่มสุรา การพบเห็นเหยื่อในลักษณะที่นุ่งน้อยห่มน้อย สถานการณ์ความเจ็บหรือบรรยากาศที่เป็นใจ ก่อให้เกิดการกระทำชำเราข่มขืนบุคคลที่ใกล้ชิดหรือที่ตนพบเห็นได้

ความหมกมุ่นทางเพศ พบว่า มีความหมกมุ่นทางเพศ โดยการสะสมหนังสือ สื่อเกี่ยวกับการร่วมเพศ รวมทั้งชอบดูดีวีดี วีดีโอหรือภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับการร่วมเพศ พูดคุยกับเพื่อน หลังจากนั้นจะทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศ รวมทั้งหากมีปัจจัยเกี่ยวกับการเสพสุราหรือสิ่งของมีเมา หรือพบเห็นเหยื่อในสภาพที่ไปกระตุ้นความต้องการทางเพศ รวมทั้งบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการข่มขืนกระทำชำเรา อาทิ สถานที่พลัดคนพลุกพล่าน หรือเวลาตอนกลางคืน เป็นต้น อาจทำให้ขาดความยับยั้งทางอารมณ์ในการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศขึ้นได้ บุคลิกลักษณะเกี่ยวกับความหมกมุ่นทางเพศ ยอมรับว่ามีลักษณะของการไม่หมกมุ่นทางเพศ 2 คน ไม่ถือว่าหมกมุ่นแต่ก็ชอบดูภาพลามก หรือการร่วมเพศถ้ามีโอกาส

ลักษณะของเหยื่อ มีอายุในช่วง 14 ปี ถึง 19 ปี เป็นวัยที่คาบเกี่ยวระหว่างวัยเด็กกับวัยรุ่น มีความเปลี่ยนแปลงทางด้านสรีระของร่างกาย การแต่งตัวไม่มีคิซิดหรือเหมาะสมกับสัดส่วนของ

ร่างกาย เนื่องจากการได้รับวัฒนธรรมจากตะวันตกโดยเฉพาะทางด้านการแต่งตัว ซึ่งค่อนข้างจะแต่งตัวในลักษณะที่ใช้เสื้อฝ้ายน้อยชิ้น เป็นลักษณะช่วยวนต่อเพศตรงข้ามได้ง่าย โดยที่เหยื่อมิได้ตั้งใจ ประกอบกับเป็นวัยที่ค่อนข้างให้ความใกล้ชิดกับบุคคลภายในครอบครัวอย่างเป็นกันเอง โดยมักจะมีความคิดเป็นเด็ก เมื่อมีสิ่งผิดปกติหรือปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับตนเองมักจะอาย โดยการปกปิดมิให้บุคคลอื่นรับรู้

ช่วงเวลา สถานที่ และช่องโอกาส พบว่า มีทั้งเวลากลางวันและกลางคืน แต่เป็นช่วงเวลาที่สามารถจากผู้คนพลุกพล่านหรือในสถานที่เปลี่ยว ยามวิกาล

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลและได้นำมาวิเคราะห์ พบปัญหาที่เป็นประเด็นในการเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องรณรงค์และสนับสนุนให้ประชาชนมีครอบครัวเมื่อมีความพร้อมทั้งด้านเศรษฐกิจ อายุ ร่างกายและความมั่นคงทางอารมณ์ รวมทั้งส่งเสริมให้มีบุตรเมื่อมีความพร้อม และมีไม่เกิน 2 คนรวมทั้งการให้คำปรึกษาด้านสุขศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวอย่างต่อเนื่อง
2. สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ต้องเร่งส่งเสริมให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนของชาติให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างถูกต้องเหมาะสมแก่วัย และรู้เท่าทันอารมณ์ความรู้สึกความต้องการของชาย รวมทั้งส่งเสริมการมีความรู้และทักษะการต่อสู้ในการป้องกันตนเองให้รอดพ้นจากบุคคลภายในและภายนอกครอบครัว
3. ควรส่งเสริมหรือรับปรึกษาการแก้ไขปัญหาทางครอบครัวในรูปแบบที่หลากหลายผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ วิทยุ โทรทัศน์ เว็บไซต์ทางอินเทอร์เน็ต หรือในรูปทางไกล เป็นต้น และส่งเสริมด้านการมีส่วนร่วมในการจัดทำกิจกรรมของสมาชิกภายในครอบครัวอย่างต่อเนื่องและเน้นกิจกรรมที่กระตุ้นการเห็นคุณค่าของกันและกันของบุคคลในครอบครัว รวมทั้งกิจกรรมที่เน้นภาระหน้าที่ที่ควรปฏิบัติของหัวหน้าครอบครัว

4. รัฐบาลควรดำเนินการการควบคุมสื่อลามกอนาจารและสิ่งชั่วร้ายทางเพศ เช่น วีดีโอ สิ่งพิมพ์ที่สื่อแสดงในเรื่องการมรณอย่างเข้มงวดจริงจังและมีประสิทธิภาพ
5. รัฐบาลต้องคอยตรวจสอบและควบคุมดูแลสื่อมวลชนในการนำเสนอ ข่าวสารต่าง ๆ เนื่องจากอาจส่งผลกระทบต่อประชาชนและบุคคลในสังคมให้เกิดการลอกเลียนแบบได้
6. ควรมีมาตรการในการจัดผังเมือง โดยแยกที่อยู่ชุมชน ซึ่งเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชน ให้ห่างไกลออกจากแหล่งอบายมุข ทั้งนี้จัดระเบียบทางสังคม และลดปัญหาชุมชนแออัด
7. ควรมีมาตรการทางกฎหมายในการนำผู้กระทำความผิดมาลงโทษอย่างรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการข่มขู่และยับยั้งการกระทำผิดต่อไป
8. ควรมีการแก้ไขรูปแบบการฟื้นฟูพฤติกรรมของผู้ต้องขังที่กระทำความผิดทางเพศในเรือนจำและทัณฑสถาน ให้สอดคล้องกับลักษณะหรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการกระทำความผิด โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับผลกระทบต่อเนื่องทั้งทางตรงและทางอ้อม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการของเยาวชนหญิงในการป้องกันตนเองจากการถูกข่มขืนกระทำชำเรา
2. ควบการศึกษาในเชิงปริมาณประชากรที่เป็นผู้ต้องขังในคดีข่มขืนกระทำชำเราจากเรือนจำกลางต่าง ๆ

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมราชทัณฑ์. 2547. รายงานประจำปี 2547. นนทบุรี.

_____. 2547. วารสารกรมราชทัณฑ์ รายเดือน. นนทบุรี.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์ ดร. คำอธิบายกฎหมายอาญาภาค 1. ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 7 แก้ไขเพิ่มเติม.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2544.

เข้มชัย ชุตินวงศ์ อ. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิด. หน่วยที่ 11 เอกสารการสอนชุดวิชา กฎหมาย

อาญา 1 : ภาคบทบัญญัติทั่วไป. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชานิติศาสตร์.

จิตติ ดิงศักทีย์. 2518. คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอนที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

แสงทองการพิมพ์.

จิราภา เต็งไธรัตน์ ผศ. การเรียนรู้. จิตวิทยาทั่วไป ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไขเพิ่มเติม.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2547.

ชัยพร วิชาวุธ. มูลสารจิตวิทยา. สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ 2525.

_____. 2531. พฤติกรรมจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน : ศึกษาตามแนวทางจิตวิทยา

สังคม. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

โชติ ไทยยิ่ง. 2528. การวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของผู้ต้องขังวัยหนุ่ม = An analysis of the

Causal offending of the youthful offenders. วิทยานิพนธ์ (สค.ม. (อาชญวิทยาและงาน
ยุติธรรม))--มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528

คนยา ธนะอุดม. 2539. ความรุนแรงในครอบครัว : ศึกษาในหญิงตั้งครรภ์ = Family violence: a

study in pregnant women. วิทยานิพนธ์ (วท.ม. (สาธารณสุขศาสตร์))มหาวิทยาลัยมหิดล

2539

- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2536. ลักษณะทางจิตและพฤติกรรมของวัยรุ่นที่อยู่ในภาวะเสี่ยงใน
ครอบครัวและทางป้องกัน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงาน
เยาวชนแห่งชาติ, 2536.
- _____. 2529. รายงานการวิจัยเรื่องสื่อมวลชน ครอบครัว และวัยรุ่นไทย: การวิจัยทางจิตวิทยา.
กรุงเทพฯ, สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร,
2529.
- ธีรารัง ทศานุชลี. 2828. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาสังคมผู้กระทำผิดมาคน
ตาย. กรุงเทพฯ, โรงพยาบาลนิติจิตเวช, 2528.
- _____. 2527. สุขภาพจิตครอบครัว. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2527.
- นพมาศ อึ้งพระ รศ. พฤติกรรมทางสังคม. จิตวิทยาทั่วไป ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไขเพิ่มเติม.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2547.
- นวลจันทร์ ทศนชัยกุล รศ. 2525. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาความผิดเกี่ยวกับเพศ: กรณีข่ม
ขืนกระทำชำเรา. เอกสารโรเนียว.
- _____. 2530. อาชญาวิทยาคลินิก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- _____. 2534. ผลการวิจัยเรื่อง บทบาทบิดามารดาเยาวชนที่กระทำผิดความผิด
กฎหมายสถาบันวิจัยและพัฒนา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- _____. 2540. อาชญากรรม การป้องกัน: ทฤษฎี. กรุงเทพฯ : พรทิพย์การพิมพ์.
- นันทิ จิตสว่าง. 2546. โปรแกรมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด. กรุงเทพฯ : วัฒนพงศ์การพิมพ์.

บุศรินทร์ คล่องพยาบาล. 2542. ความรุนแรงในครอบครัว : ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการถูกทำร้ายของภรรยาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว = Family violence: the factors associated with wives violence in Muang district, Srakaeo province. วิทยานิพนธ์ (วท.ม. (สาขารณศาสตร))--มหาวิทยาลัยมหิดล, 2542

ปสาธนีย์ สิทธิสรเดช. 2542. ปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้ภรรยาฆ่าสามี : Motivating factors accounting for the murder of husbands by their wives วิทยานิพนธ์ (สค.ม.)—จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542

ปนัดดา พันธุ์พานิช. 2535. ทักษะของบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมต่อปัญหาการดำเนินคดีข่มขืนกระทำชำเรา : วิทยานิพนธ์ (สส.ค.)--มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2535

ประสิทธิ์ พัฒนอมร. 2522. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา. วิทยานิพนธ์ (น.ม. (ลักษณะวิชากฎหมายอาญาพิสดาร))--มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ม.ป.ป.

พวงเพ็ญ ใจกว้าง. 2542. ปัจจัยทางสังคมกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กของผู้ต้องขังชาย: ศึกษาเฉพาะกรณีเรือนจำกลางอุตรธานี. กรุงเทพฯ : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.

ไพโรจน์ ปัญญาประทีป. 2539. ปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะการกระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง เรือนจำกลางคลองเปรม และทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง. วิทยานิพนธ์ (สค.ม. (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม))--มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539

ราชบัณฑิตยสถาน. 2493. พจนานุกรม. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์การพิมพ์.

วิลาสินี พนานครทรัพย์. 2546. ความรุนแรงต่อผู้หญิงในคู่ : เสียงของผู้หญิง กรุงเทพฯ : คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ, 2546

_____. 2548. ความรุนแรงต่อผู้หญิงในชีวิตคู่: ปัญหาที่ซ่อนเร้น กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยา

สิรินธร, 2548

วิภาภรณ์ คงเจริญ. 2530. แนวทางการปฏิบัติต่อหญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา : ศึกษาในทัศนะของ
นักวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง วิทยานิพนธ์ (สศ.ม.)--มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530

คันสนีย์ ดินดีวิท รศ. พื้นฐานทางชีววิทยากับพฤติกรรม. จิตวิทยาทั่วไป ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไข
เพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

สมชาย อินโต. 2536. ปัจจัยทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความรุนแรงของการก่ออาชญากรรม
ทางเพศ ประเภทคดีข่มขืนกระทำชำเรา = The social factors relevant to violence of
rape. วิทยานิพนธ์ (สศ.ม. (อาชญวิทยาและงานยุติธรรม))--มหาวิทยาลัยมหิดล, 2536

สนิท สมักรการ. 2543. รูปแบบของสถาบันครอบครัว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช

สิริพร ตั้งชัยวัฒนา. 2520. ปัจจัยทางด้านครอบครัวที่ก่อให้เกิดการทารุณกรรมทางเพศต่อเด็กหญิง
โดยสมาชิกในครอบครัว. กรุงเทพฯ] : คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

สิริอร วิชชาวุธ รศ. แรงงูใจ. จิตวิทยาทั่วไป ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 4 แก้ไขเพิ่มเติม.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.

สุธี สีน้าเงิน. 2541. ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจกระทำความผิดทางเพศในคดีข่มขืนกระทำชำเรา
ของผู้ต้องขังในเรือนจำกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุวันทนา อารีพรรค. 2525. เรียนรู้เรื่องเพศ. กรุงเทพฯ : ร.พ.จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525

_____. 2528. สมรรถภาพทางเพศและความบกพร่องทางเพศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2528

_____. 2524. ความผิดปกติทางจิต. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. 2547. รายงานประจำปี 2547. ศูนย์สารสนเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

หยุด แสงอุทัย. 2540. กฎหมายอาญา ภาค 2-3. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อดิเทพ เดชคง พ.ต.ท.. 2544. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานคร: ศึกษา
เฉพาะความผิดเกี่ยวกับเพศกรณีข่มขืนกระทำชำเรา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อัมพร โอตระกูล และคณะ. 2538. สุขภาพจิต กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.

อัมพร ชูบำรุง. 2527. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

_____. 2541. เหยื่ออาชญากรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

_____. 2542. ทฤษฎีอาชญาวิทยา. ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารโรเนียว. 2548. เรือนจำกลางคลองไผ่. กรมราชทัณฑ์ 2548.

Abraham H, Maslow. 1970. **Motivation and Personality**. New York: Hoper Row Publisher.

_____. 1998. **Maslow on management: Self Actualization (psychology)** New York: Wiley,
c1998

Corol Ember and Melvin Ember. 1977. **Anthropology**. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall,
1977

Donald R. Taft. And R.,W. **Criminology**. London: The Macmillan Company, 1964

Ernst Kretschmer . **Criminology and Criminal Justice**. London: Butterworth's,

Gibbon. **Society, Crime and Criminal Behavior**.

Groth Nicholas. A. 1977. **Rape Power Anger and Sexuality**. American Journal of Psychiatry
12 (1977): 130

Jess Feist and Gregory J. Feist. 2002. **Theories of personality**. Boston: McGraw Hill, 2002

_____. 2006. **Theories of personality**. Boston: McGraw-Hill, c2006

_____. 1990. **Theories of personality**. Fort Worth: Holt, Rinehart and Winston, c1990

_____. 2002. **Theories of personality**. Boston: McGraw Hill, 2002

_____. 2006. **Theories of personality**. Boston: McGraw-Hill, c2006

Marcus Felson. 1994. **Crime and everyday life: Insights and implications for society** London:
Pine Forge Press, c1994

McPhail, C. (1991). **The myth of the madding crowd**. Hawthorne, N.Y.: Aldine de Gruenter.

Reckless, Walter Cade. **The Crime Problem**. Englewood Cliffs, N.J. (Pacific Palisades
California: Goodyear Publishing. 1973)

Sigmund Freud. **An Outline of Psychoanalysis**. Translated by James Starchy, (New York:
W.W. Norton & Company, Inc., 1949),

Travis Hirschi and Hanan C. Selvin. 1967. **Delinquency research: An appraisal of analytic methods**, New York: The Free Press, 1967

Walter C. Reckless and D. Simon. 1972. **The Prevention of Delinquency**. New York: Lippincott.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตารางสถิติคดีอาญา

ตารางผนวกที่ 1 “คดีอาญา” ที่มีผู้เสียหายเป็นผู้หญิงและเด็ก ปี พ.ศ. 2543 – พ.ศ. 2545

ประเภท	รับแจ้งความ		
	ปี พ.ศ. 2543	ปี พ.ศ. 2544	ปี พ.ศ. 2545
ข่มขืนกระทำชำเรา	4,020	3,844	4,435
ข่มขืนและฆ่า	16	13	10
รวม	4,036	3,857	4,445

ที่มา: ศูนย์ข้อมูลสนเทศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ตารางผนวกที่ 2 “คดีที่ขึ้นสู่การพิจารณาของศาลชั้นต้น” ทว่าราชอาณาจักรเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ

เรื่อง	ปี พ.ศ.												
	2533	2534	2535	2536	2537	2538	2539	2540	2541	2542	2543	2544	2545
ข่มขืนกระทำชำเราและทำอนาจารเกี่ยวกับเพศมาตรา 282-287	2,238	2,377	2,481	3,149	3,519	3,519	3,337	3,694	3,587	4,074	4,291	4,061	4,896
รวม	2,817	3,110	3,342	4,154	4,696	5,038	4,927	5,117	5,251	5,840	6,287	6,490	7,42

ที่มา: ศูนย์บริการข้อมูลตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

ตารางผนวกที่ 3 สถิตินักโทษเด็ดขาด แยกตามลักษณะความผิด

สำรวจ ณ วันที่ 30 กันยายน 2547

แยกตามลักษณะความผิด	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
พ.ร.บ.ยาเสพติด/สารระเหย	59605	22037	81642	64.88
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	20225	2059	22284	17.71
ความผิดต่อชีวิต	9417	305	9722	7.73
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	4931	95	5026	3.99
ความผิดต่อร่างกาย	2287	85	2372	1.89
ก่อกวนต่อประชาชน	275	14	289	0.23
อื่น ๆ (หลายประเภท เช่น พ.ร.บ.ป่าไม้, การพนัน, อาวุธปืน, พ.ร.บ.คนเข้าเมือง)	3973	526	4499	3.58
รวม	100713	25121	125834	100

ที่มา: กองแผนงาน กรมราชทัณฑ์, 2547

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

แบบสัมภาษณ์ (แบบไม่มีโครงสร้าง)

1. โปรดเล่าประวัติเกี่ยวกับตัวท่านในคดีและปัจจัยภูมิหลัง เช่น
 - คดีอะไร
 - ศาลพิพากษาจำคุกกี่ปี
 - ข้อมูลทั่วไป
 - (ลักษณะรูปร่าง หน้าตา ผิวพรรณ ส่วนสูง ขณะกระทำผิดอายุเท่าไร)
 - ภูมิหลังของครอบครัว
 - (ชีวิตความเป็นมาตั้งแต่วัยเด็ก จนกระทั่งปัจจุบัน เช่น เกิดที่ไหน ครอบครัวมีอาชีพอะไร ตัวเขาเองทำอาชีพอะไร มีพี่น้องกี่คน เป็นคนที่เท่าไร หญิงกี่คน ชายกี่คน พี่น้องแต่ละคนมีลักษณะนิสัยอย่างไร ฐานะของครอบครัว ความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว ฯลฯ)
 - ช่วงชีวิตวัยเด็ก
 - ช่วงชีวิตวัยหนุ่ม
 - ช่วงชีวิตของการมีครอบครัวเป็นของตนเอง
2. โปรดเล่าประวัติเกี่ยวกับการคบเพื่อนและการใช้เวลาว่างของท่าน เช่น
 - มีเพื่อนมากแค่ไหน แต่ละคนทำอาชีพอะไรบ้าง (เพื่อนสนิท) พูดคุยกับเพื่อนสนิทเรื่องเพศบ่อยแค่ไหน อย่างไร ฯลฯ
3. โปรดเล่าเกี่ยวกับการจัดการกับความต้องการทางเพศของท่านว่า ท่านจัดการกับมันอย่างไร และมีทัศนคติและประสบการณ์ทางเพศรวมทั้งความคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์อย่างไร
 - ความสนใจทางเพศเริ่มมีตั้งแต่เมื่อไร อย่างไร ช่วงอายุเท่าไร
 - มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตั้งแต่อายุเท่าไร และรู้สึกอย่างไร
4. โปรดเล่าถึงเหตุการณ์ที่ท่านกระทำผิด (สภาพการข่มขืนกระทำชำเรา)
5. โปรดแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกภายหลังกระทำความผิดทั้งต่อตนเอง และ ต่อหญิงที่ตกเป็นเหยื่อ
 - รู้สึกเป็นอย่างไร ต่อตนเอง ต่อเหยื่อ ต่อครอบครัว วงศ์ตระกูล สังคม หรืออื่น ๆ
6. ความคิดเห็นต่อการลงโทษ
7. สิ่งที่ยากพูดอยากบอกให้คนอื่นได้รับทราบ หรือสอนคนรุ่นหลัง ในกรณีดังกล่าวที่เกิดขึ้น
 - ข้อมูลเพิ่มเติมที่อยากบอก

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ- นามสกุล	นางสาวปาริย์ เกตุสุวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	30 มกราคม 2511
สถานที่เกิด	อำเภอสนามชัยเขต จังหวัดฉะเชิงเทรา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2534 ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาเอกการจัดการทั่วไป วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา) พ.ศ. 2546 ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยปทุมธานี (มหาวิทยาลัยปทุมธานี)